

१७ खर्ब ५१ अर्ब ३१ करोडको बजेट प्रस्तुत

टुडे समाचारवाता
काठमाण्डु । सरकारले आगामी आर्थिक वर्षका लागि रु १७ खर्ब ५१ अर्ब ३१ करोड बराबरको बजेट प्रस्तुत गरेको छ । कुल विनियोजनमध्ये चालुतर्फ रु ११ खर्ब ४१ अर्ब ७८ करोड अर्थात् ६५ दशमलब २० प्रतिशत, पुँजीगततर्फ रु तीन खर्ब दुई अर्ब सात करोड करोड अर्थात् १७ दशमलब २५ प्रतिशत र वित्तीय व्यवस्थापनतर्फ रु तीन खर्ब सात अर्ब ४५ करोड अर्थात् १७ दशमलब ५५ प्रतिशत रहेको छ । यो खर्च अनुमान चालु आर्थिक वर्षको विनियोजनको तुलनामा दुई दशमलब ३७ प्रतिशतले कम र संशोधित अनुमानको तुलनामा १६ दशमलब ३७ प्रतिशतले बढी छ । कुल विनियोजनमा प्रदेश र स्थानीय तहमा वित्तीय हस्तान्तरणतर्फ रु चार ४ खर्ब ८ करोड विनियोजन गरिएको छ । आगामी आर्थिक वर्षका लागि अनुमान गरिएको खर्च व्यहोर्ने स्रोतमध्ये राजस्वबाट रु १२ खर्ब ४८ अर्ब ६२ करोड र वैदेशिक अनुदानबाट रु ४९ अर्ब ९४ करोड बेहोर्दा रु चार

खर्ब ५२ अर्ब ७५ करोड न्यून हुनेछ । सो न्यून पूर्ति गर्न वैदेशिक ऋणबाट रु दुई खर्ब १२ अर्ब ७५ करोड जुटाइनेछ । राजस्व परिचालन र वैदेशिक सहायता परिचालन गर्दा नपुग हुने खुद शर्माले चालु आर्थिक वर्षका लागि रु १७ खर्ब ९३ अर्ब ८३ करोड बराबरको बजेट पेश गरेका थिए । जसमा चालुतर्फ ४२ प्रतिशत अर्थात् सात खर्ब ५३ अर्ब ४० करोड, पुँजीगततर्फ २१ दशमलब दुई प्रतिशत अर्थात् तीन खर्ब ८० अर्ब ३८ करोड र वित्तीय व्यवस्थापनतर्फ १२ दशमलब आठ प्रतिशत अर्थात् दुई खर्ब ३० अर्ब २२ करोड र प्रदेश तथा स्थानीय तहमा वित्तीय हस्तान्तरणतर्फ २४ प्रतिशत अर्थात् रु चार खर्ब २९ अर्ब ८३ करोड बराबर थियो । त्यस्तै, तत्कालीन उपप्रधानमन्त्री तथा अर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले बजेटको

मध्यावधि समीक्षा गर्दै बजेटको आकार रु १५ खर्ब ४९ अर्ब ९९ करोडमा सीमित गरेका थिए । फराकिलो आर्थिक वृद्धि हासिल गर्ने गरी बजेट लक्षित छ । समृद्धि र सुशासन कायम गर्न, डिजिटल र हरित अर्थतन्त्र निर्माणमा पनि बजेट केन्द्रित

प्राथमिकताहरू सुभाबको रूपमा लिएको महत्तले बताए । निजी क्षेत्रका सुभाब र जनअपेक्षा सम्बोधन गर्ने, आशाको सञ्चार गर्ने गरी बजेट आएको अर्थमन्त्री डा.महतको भनाइ छ । सरकारले दोस्रो चरणको आर्थिक सुधार र अर्थतन्त्रको

बजेट २०८०/८१

कुल बजेट: १७ खर्ब ५१ अर्ब ३१ करोड
चालु खर्च: ११ खर्ब ४१ अर्ब ७८ करोड
पुँजीगत खर्च: ३ खर्ब २ अर्ब ७ करोड
वित्तीय खर्च: ३ खर्ब ७ अर्ब ४५ करोड

गर्ने भएको छ । स्रोतको उच्चतम प्रयोग गर्ने विनियोजन विधेयकका

संरचनागत परिवर्तनको नारासाहित आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को बजेट प्रस्तुत गरेको छ ।

बजेटले आर्थिक संकटको नाडी छाम्न सकेन : पूर्वअर्थमन्त्री पौडेल

टुडे समाचारवाता
काठमाण्डु । एमाले उपाध्यक्ष एवं पूर्वअर्थमन्त्री विष्णु पौडेलले बजेटले आर्थिक संकटको नाडी छाम्न नसकेको प्रतिक्रिया दिएका छन् । अर्थमन्त्री प्रकाशशरण महतले सोमबार संयुक्त सदनमा प्रस्तुत गरेको बजेटमाथि प्रतिक्रिया दिँदै पौडेलले मुलुकको आर्थिक समस्या र चुनौती एकातर्फ बजेट अर्कोतर्फ रहेको बताए । 'बजेटले अहिलेको समस्या समेट्दैन । अर्थतन्त्रको संकटलाई समाधान गर्ने पाटो छैन,' उनले

छैन,' उनले भने, '६ प्रतिशत आर्थिक वृद्धिदर सम्भावना नै छैन । बजेटमा नारा नै नारा छ । कार्यान्वयन हुने आधार देखिँदैन ।' मुलुकमा आवश्यक नै नभएको हरेक क्षेत्रको लागि संसदीय क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रमको व्यवस्था राख्नु गलत भएको बताए । 'जनप्रतिनिधि विधायिकाका केन्द्रित हुने हो । आयोजना छान्ने काम सांसदको होइन,' पौडेलले भने, 'यसले विकृति निम्त्याएकोले हामीले स्थिति गरेका थियौं । फेरि ब्युँताउने काम भएको छ ।'

बजेटबाट बढेन कर्मचारीको तलब

टुडे समाचारवाता
काठमाण्डु । स्रोत अभाव भन्दै निजामती कर्मचारीहरूले पाउँदै आएको सबै प्रकारका भत्ता खारेज गरेको सरकारले उनीहरूले पाउने पारिश्रमिकलाई यथावत राखेको छ । केही निकायका कर्मचारीहरूले

पाउने प्रोत्साहन र अतिरिक्त समय भत्तासमेत कटौती गरेको छ । अर्थमन्त्री डा. प्रकाशशरण महतले बजेट वक्तव्यमा 'उच्चस्तरीय तलब आयोगको सिफारिस क्रमशः कार्यान्वयन गर्दै लगिनेछ' भन्नेबाहेक कर्मचारीको तलबबारे केही उल्लेख

गरेनन् । उच्चस्तरीय तलब आयोगको अन्यकयौँसुझावलाईबजेटवक्तव्यमा समावेश गरिएको छ । केही महिना अघिमै उच्चस्तरीय तलब आयोगले तल्लो तहको कर्मचारीको न्यूनतम तलब ३५ हजार बनाउनुपर्ने सुझाव

दिएको थियो । उसले अनावश्यक खर्च कटौती र राजस्व वृद्धि गरेर कर्मचारीहरूको तलब पुनरावलोकन गर्न सुझाव दिएको थियो । आयोगले २०७९ फागुन २० मा प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डलाई प्रतिवेदन बुझाएको थियो । तलब

आयोगले आधारभूत तलबबाट कर्मचारीको मासिक तलब, कर्मचारी सञ्चय कोष थप, खाजा भत्ता, परिवहन भत्ता, शैक्षिक भत्ता, औषधि उपचार कोषमा जम्मा हुने रकमसमेत समावेश गर्नुपर्ने सुझाव दिएको थियो ।

पर्याप्त मात्रामा आयोडिन नपाउँदा हुन सक्छन् निम्न असरहरू

- गलगाँउ आउने
- गर्भावस्थामा समस्या देखिने : गर्भ तुहिने वा मृत शिशु जन्मने हुन सक्छ
- मानसिक र बौद्धिक क्षमतामा कमी आउने
- शिशुको दिमागको विकास राम्रो सँग नभई जन्मने
- सुस्तमनस्थिती हुने र बौद्धिक क्षमता कमी हुने
- काम गर्न सक्ने क्षमतामा कमी आउने र आलस्यपन आउने

त्यसैले खानामा आयोडिन मिसाएको नून खानु नै एक मात्र सरल उपाय हो ।

“थोरै खाऔं, सही मात्रामा खाऔं, दुई बालबालिकाको चिन्ह अंकित आयोडिन युक्त नून नै खाऔं”

वरियारपट्टी गाउँपालिका
वरियारपट्टी, सिरहा, मधेश प्रदेश

डेङ्गी भाइरसको संक्रमणबाट बच्ने उपायहरू

सुरक्षित रहौं रोकथाम गरौं नियन्त्रण गरौं

डेङ्गी रोग डेङ्गी भाइरसबाट संक्रमित एडिज जातको लामखुटेको टोकाईबाट मात्र सर्दछ ।

थोरै मात्र पानी जम्मा भएको भाँडामा पनि यो लामखुटेले फुल पार्दछ र यसको वृद्धि विकास हुन्छ ।

डेङ्गीका मुख्य लक्षणहरू

- उच्च ज्वरो आउनु
- जोर्नी र मांशपेशीहरू बेस्सरी दुख्नु
- आँखाको गेडी दुख्नु
- बेस्सरी टाउको दुख्नु
- शरीरमा राता बिमिराहरू आउनु
- वाकवाकी लाग्नु वा वान्ता हुनु

डेङ्गीका लक्षणहरू देखिएमा के गर्ने ?

स्वास्थ्य संस्थामा गई चिकित्सक वा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह लिने ।

घरमै बसेर उपचार गर्ने सल्लाह दिएमा ज्वरो घटाउनका लागि र जीउ दुखेको कम गर्नको लागि प्यारासिटामोल बाहेक बुफिन र एस्पिन जरस्ता अन्य औषधीको सेवन नगर्ने ।

अस्पताल भर्ना हुन सल्लाह दिएमा तुरुन्त भर्ना हुने ।

(*चिकित्सकको सल्लाह नलिईकन कुनै पनि औषधी सेवन नगर्ने)

लामखुटेले फुल पार्न सक्ने संभावित घर भित्र र वरपरका पानी जमेको ठाँउहरू र पानी राख्ने भाडाहरू खोजी खोजी सफा गरौं र लामखुटेको फुल नष्ट गरौं ।

हंसपुर नगरपालिका
बघचौडा, धनुषा, मधेश प्रदेश

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को बजेटको पूर्ण पाठ

काठमाण्डु । सरकारले आगामी आर्थिक वर्षका लागि रु १७ खर्ब ५१ अर्ब ३१ करोड बराबरको बजेट प्रस्तुत गरेको छ। कुल विनियोजनमध्ये चालुवर्ग रु ११ खर्ब ४१ अर्ब ७८ करोड अर्थात् ६५ दशमलब २० प्रतिशत, पुँजीगततर्फ रु तीन खर्ब दुई अर्ब सात करोड अर्थात् १७ दशमलब २५ प्रतिशत र वित्तीय व्यवस्थापनतर्फ रु तीन खर्ब सात अर्ब २५ करोड अर्थात १७ दशमलब ५५ प्रतिशत रहेको छ ।

बजेटको पूर्ण पाठ यसप्रकार छः

संघीय संसदको प्रमुख बैठकमा २०८० साल जेठ १५ गते सम्पन्न

अर्थमन्त्री डा. प्रकाश शरणग महतले

प्रस्तुत गर्नु भएकोे

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को

बजेट वक्तव्य

प्रतिनिधि सभाका सम्माननीय सभामुख महोदय,

राष्ट्रिय सभाका सम्माननीय अध्यक्ष महोदय,

१. यस गरिमामय संसदको संयुक्त बैठकमा नेपाल सरकारको अर्थमन्त्रीको हैसियतले आगामी आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को बजेट प्रस्तुत गर्न उपस्थित भएको छु।

२. यस अवसरमा लोकतन्त्र प्राप्ति तथा संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र स्थापनाको लागि समय-समयमा भएका राजनीतिक आन्दोलनमा जनाम उर्सर्ग गर्नुहुने सम्पूर्ण श्रत अज्ञात शहीदप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछु।

३. नेपालको संविधान जारी भएपछि दोस्रो पटक संघ, प्रदेश र स्थानीय तह एवं राष्ट्रिय तथा उपराष्ट्रपतिको निर्वाचन सम्पन्न भएको छ। यसबाट जनतामा नयाँ उदात्तको सञ्चार हुनुका साथै संविधान कार्यान्वयन एवं संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र संस्थागत गर्न महत्त्वपूर्ण योगदान पुगेको छ। यस अवसरमा म समस्त नेपाली जनतालाई बधाई दिनुका साथै नवनिर्वाचित सम्माननीय राष्ट्रिय तथा उपराष्ट्रपति लगायत सम्पूर्ण जनप्रतिनिधिलाई कार्यकालको सफलताको शुभकामना व्यक्त गर्न चाहन्छु।

४. आज गणतन्त्र दिवस परेको हुँदा यस अवसरमा स्वदेशी तथा विदेशमा रहनुभएका सबै नेपाली दानुभाइ तथा दिदी बहिनीहरूमा हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछु।

५. मुलुकको अर्थतन्त्रमा देखिएका समस्या एवं चुनौतीलाई सम्बोधन गर्दै अर्थतन्त्रलाई गतिशील बनाउने, निजी क्षेत्रको मनोबल उच्च पार्ने र उच्च, दिगो एवं फलफिती आर्थिक वृद्धि सहितको सबल अर्थतन्त्र निर्माण गर्ने तर्फ आगामी आर्थिक वर्षको बजेट निर्देशित गरेको छु। आमजनताको विकास र समृद्धिको चाहनालाई सम्बोधन गर्ने तथा सीमान्तकृत तथा पछाडि परेका वर्ग, क्षेत्र, लिङ्ग र समुदायलाई आर्थिक लाभको पहुँचमा पुर्याउने तर्फ बजेट तथा कार्यक्रम लक्षित गरेको छु।

६. आगामी बजेट समृद्धि, सुरासन र सामाजिक न्याय कायम गर्न लक्षित हुनेछ। प्रतिस्पर्धी क्षमता तथा तुलनात्मक लाभ उच्च भएका उद्योग प्रवर्द्धन गर्ने, डिजिटल र हरित अर्थतन्त्र विकास गर्ने, युवालाई मुलुकाभित्रै आर्थिक गतिविधिमा आबद्ध हुन अभिवृद्धि गर्ने, उद्यमशीलता विकास गरी गरिवी पूर्वाधिकरण गर्ने, सार्वजनिक सम्पत्तिको जर्गेना गर्ने तथा श्रोत र साधनको प्रभावकारी एवम् परिणाममुखी परिचालन गर्ने दिशामा बजेट उन्मुख रहेको छ। बजेट तर्जुमा गर्दा नेपालको संविधान, आबधिक योजना, दिगो विकास लक्ष्य, संयुक्त सरकारको प्राथमिकता र सभामा न्यूनतम कार्यक्रम, नेपाल सरकारको नीति तथा कार्यक्रम र विनियोजन विधेयकका सिद्धान्त तथा प्राथमिकता अरु भएको छ।फलको क्रममा मानीय सदस्यहरूबाट प्राप्त सुझावलाई मार्गदर्शनको रूपमा लिएको छु। यसैगरी सुरक्षा र स्थानीय तह, राजनीतिक दल, संघ संस्था, विद्वन्वर्ग, आम नागरिक, नागरिक समाज, निजी क्षेत्र, सञ्चार जगत् लगायत सबैबाट प्राप्त सुझावलाई समेत आधार बनाएको छु।

७. मैले आगामी आर्थिक वर्षको बजेट उन्मुख गर्दा जनअपेक्षालाई सम्बोधन गर्ने र अर्थतन्त्रमा देखिएका अटेराहरू हटाई जनतामा आशा र भरोसाको सञ्चार गर्ने जिम्मेवारी बोध गरेको छु। राजनीतिक दल, जनप्रतिनिधि, सार्वजनिक प्रशासन, संघ संस्था, निजी क्षेत्र, नागरिक समाज, गैर आवासीय नेपाली, विकास साधकहरू, सञ्चार जगत र आम नागरिकको सहयोग र ऐक्यबद्धताबाट अर्थतन्त्रमा देखिएका विद्यमान चुनौती सामना गर्दै बजेटले लिएका लक्ष्य हासिल गर्न सकिने विश्वास लिएको छु।

सम्माननीय सभामुख महोदय,

सम्माननीय अध्यक्ष महोदय,

अब म मुलुकको विद्यमान आर्थिक अवस्था र चालु आर्थिक वर्षको बजेट कार्यान्वयनको समीक्षा सङ्क्षेपमा प्रस्तुत गर्ने अनुमति चाहन्छु।

१. चालु आर्थिक वर्षमा आधारभूत मूल्यामा २.१६ प्रतिशतले आर्थिक वृद्धि हुने अनुमान रहेको छ। विश्व अर्थतन्त्रमा देखिएको शिथिलता तथा केही आन्तरिक कारणले आर्थिक गतिविधिमा सुस्तता आएको हुँदा आर्थिक वृद्धि न्यून हुने देखिएको छ।

१०. चालु आर्थिक वर्षको चैत महिनामा मुद्रास्फीति ७.७६ प्रतिशत रहेको छ। खासगरी आयातित वस्तुको मूल्यवृद्धि र अमेरिकी डलरसँग नेपाली मुद्राको अवमूल्यन हुँदा मुद्रास्फीतिमा काप परेको छ।

११. चालु आर्थिक वर्षको चैत मसान्तसम्म शोधनान्तर स्थिति रु. १ खर्ब ८० अर्ब १७ करोडले बचतमा रहेको छ। विदेशी मुद्राको सन्धिबुँद ११ महिनाको अवधि आयात र ९.४ महिनाको वस्तु तथा सेवा आयात धान्न पर्याप्त हुने देखिएको छ। विप्रेरण अप्रवाह २.४.२ प्रतिशतले वृद्धि भई चैत मसान्तसम्म रु. ९ खर्ब ३ अर्ब पुगेको छ।

१२. चालु आर्थिक वर्ष कुल सरकारी खर्च रु. १५ खर्ब ४ अर्ब ९९ करोड अर्थात विनियोजनको ८३.९० प्रतिशत हुने संशोधित अनुमान छ। कुल सरकारी खर्च मध्ये चालु खर्च रु. १० खर्ब ४३ अर्ब ३९ करोड अर्थात विनियोजनको ८८.१८ प्रतिशत, पुँजीगत खर्च रु. २ खर्ब ५८ अर्ब ३४ करोड अर्थात विनियोजनको ६७.९१ प्रतिशत र वित्तीय व्यवस्था तर्फ रु. २ खर्ब ३ अर्ब २६ करोड अर्थात विनियोजनको ८८.२९ प्रतिशत खर्च हुने संशोधित अनुमान रहेको छ।

१३. चालु आर्थिक वर्ष राजस्व सङ्कलन रु. ८ खर्ब ७९ अर्ब ८४ करोड हुने संशोधित अनुमान छ। यो लक्ष्यको तुलनामा ८.४ प्रतिशत हो भन्ने गत वर्षको तुलनामा ५.९५ प्रतिशतले कम हो। खासगरी आयात नियन्त्रण गर्न लिइएको नीति, आर्थिक गतिविधिमा आएको शिथिलता लगायतका विविध कारणले राजस्व परिचालन कमजोर रहन गएको छ।

१४. वैदेशिक अनुदानतर्फ रु. ३८ अर्ब ४६ करोड र वैदेशिक ऋणतर्फ रु. १ खर्ब ७० अर्ब ५४ करोड परिचालन हुने संशोधित अनुमान छ। आयोजनाको कार्यान्वयन पक्ष कमजोर हुँदा वैदेशिक सहायता परिचालन अपेक्षा गैर भन्दा न्यून रहन गएको छ।

१५. चालु आर्थिक वर्षमा आन्तरिक ऋण परिचालन रु. २ खर्ब ५६ अर्ब हुने संशोधित अनुमान छ। सम्वत् २०८० वैशाख मसान्तसम्म आन्तरिक ऋण रु. १० खर्ब ६३ अर्ब ६७ करोड र वैदेशिक ऋण रु. १० खर्ब ७० अर्ब ६५ करोड गरी कुल ऋण दायित्व रु. २१ खर्ब ३४ अर्ब ३८ करोड रहेको छ।

१६. चालु आर्थिक वर्षको प्रमुख आर्थिक सामाजिक परिसूचक र तथ्याङ्क समावेश भएको आर्थिक सर्वेक्षण र सार्वजनिक संस्थाको प्रगति समेटेको विवरण सम्मानित सदस्यसभक पेश गरिसकेको छु।

सम्माननीय सभामुख महोदय,

सम्माननीय अध्यक्ष महोदय,

अब म अर्थतन्त्र र बजेट प्रणालीमा देखिएका मुख्य चुनौती तथा अवसर सङ्क्षेपमा प्रस्तुत गर्न चाहन्छु।

१७. अर्थतन्त्रमा रहेका संरचनागत तथा केही नीतिगत कारणबाट आर्थिक क्रियाकलापमा शिथिलता देखिएको हुँदा आर्थिक वृद्धि न्यून रहन गएको छ। कौशल- ११ महामारी कम भई अर्थतन्त्र पुनरुत्थान कम रहेकोमा रहेकोमा खासगरी युक्रममा भएको युद्धका कारण आपूर्ति श्रृं-ला प्रभावित भएको, उच्च ब्याजदरका कारण लगानीमा कमी आएको, सरकारको पुँजीगत खर्च अपेक्षित रूपमा बढ्न नसकेको र समष्टिगत मागमा कमी आएको हुँदा आर्थिक गतिविधिया सुस्तता देखिएको छु। मुद्रास्फीति नियन्त्रण र विदेशी विनियम सञ्चिति सुधारका लागि लिइएको नीतिका कारण आर्थिक क्रियाकलाप थप प्रभावित हुन पुगेको छ। यस परिस्थामा उच्च, दिगो र फलफिती आर्थिक वृद्धि हासिल गर्ने चुनौती हाम्रो सामू रहेको छ।

१८. मुद्रास्फीति क्रमशः घट्ने क्रममा रहेको भएता पनि अझै लक्षित सीमाभन्दा वरिष्ठ रहेको छ। खाद्यान्न, हृद्य पदार्थ, धारयसी उपभोग्य वस्तुहरू र आयातित वस्तुको मूल्यवृद्धि तथा अमेरिकी डलरसँग नेपाली मुद्राको अवमूल्यनका कारण उपभोग्य मूल्यामा काप परेको छ। मुद्रास्फीति नियन्त्रण र समष्टिगत आर्थिक स्थायित्व कायम गर्दै बजेटका लक्ष्य हासिल गर्न चुनौतीपूर्ण रहेको छ। साधारण खर्चमा वृद्धि हुँदै गएको छ। तत्बन्धना, सामाजिक सुरक्षा, वित्तीय हस्तान्तरण, प्रशासनिक खर्च लगायतको साधारण खर्च तथा बढ्दो ऋण भुक्तानी दायित्व व्यवस्थापन गर्न मात्र करिब रु ११ खर्ब ८० अर्ब २५ करोड विनियोजन गर्नु परेको छ। यो रकम कूल बजेटको ७३.१० प्रतिशत हुन आउँछ। कूल बजेटको द्रुतो हिस्सा यसरी छुट्ट्याउनु पर्दा विकास कार्यका लागि श्रोत व्यवस्थापनमा काप परेको छ।

२०. पुँजीगत खर्चको प्रभावकारिता बढाउन सकेको छैन। आयोजनाको पूर्व तयारी र प्राथमिकीकरण नगरी साधन श्रोत नभई प्रवृति रहेको र कार्यान्वयन पक्ष कमजोर रहेको छ। श्रोत साधनको समुचित विनियोजन मार्फत सार्वजनिक खर्चलाई उपलब्धिमूलक बनाउने चुनौती हाम्रो सामू रहेको छ।

२१. चालु आर्थिक वर्ष राजस्व सङ्कलन लक्ष्य भन्दा कम छ। राजस्व प्रणालीमा सुधार, चुहावट नियन्त्रण र करको दरपार विस्तार गरी राजस्व परिचालन वृद्धि गर्नुपर्ने आवश्यकता महसुस गरेको छु। अल्पलक्ष एवं आयातमा आधारित राजस्वलाई क्रमशः प्रत्यक्ष एवं आन्तरिक उत्पादनमा आधारित बनाई राजस्व संरचनामा परिवर्तन गर्नु चुनौतीपूर्ण रहेको छ।

२२. निजी क्षेत्रको लगानी आशाश्रित रूपमा वृद्धि हुन सकेको छैन। विदेशी पुँजी र प्रविधि भित्र्याई आर्थिक विकासमा परिचालन गर्ने नीति लिएको भए तापनि अपेक्षित विदेशी लगानी अप्रवाह हुन सकेको छैन। लगानीभेदी वातावरण सिर्जना गरी स्वदेशी र विदेशी लगानी विस्तार गर्नु आवश्यक रहेको छ।

२३. सार्वजनिक प्रशासनलाई व्यावसायिक, दक्ष र नतिजामुखी बनाई सरकारको

उद्देश्य प्राप्तिमा प्रभावकारी रूपमा परिचालन गर्नु चुनौतीपूर्ण रहेको छ।

२४. माथि उल्लेखित चुनौतीका बाबजुद सरकारले लिएका पहलकदमीले अर्थतन्त्रमा सकारात्मक सङ्केत देखिन थालेका छन्। चालु आर्थिक वर्षको प्रथम र दोस्रो त्रैमासको तुलनामा पछिल्लो त्रैमासमा आर्थिक क्रियाकलाप विस्तार भएको छ। गत आर्थिक वर्षको तुलनामा पटकत आमगमको सर्-या भण्डै दोब्बर भएको छ। विप्रेरण अप्रावहमा वृद्धि भएसँगै शोधनान्तर स्थिति बचतमा रहेको छ। विदेशी विनियम सञ्चिति बढ्दै गएको छ। मुद्रास्फीति नियन्त्रण उन्मुख रहेको छ। हालै मौद्रिक नीति केही लचिलो बनाइएको, बैधिक प्रणालीको तत्तलतामा सुधार आएको र बैङ्कको औसत आधार दर घट्दै गएको हुँदा कर्जाको ब्याजदर कम हुने क्रममा छ। आगामी दिनमा नीतिगत, प्रणालीगत तथा प्रक्रियागत सुधार गरी अर्थतन्त्रलाई लयमा फर्काउन सरकार दृढ संकल्पित रहेको विश्वास मिलाउन चाहन्छु।

२५. भारत र चीन लगायतका छिमेकी मुलुकको आर्थिक गतिशीलता उल्लेखनीय रहेको हुँदा नेपालको अर्थतन्त्रमा समेत सकारात्मक प्रभाव पर्ने अपेक्षा राखेको छु।

२६. केही वस्तुको पैठारीमा लगाइएको बन्देज हटे पश्चात ती वस्तुको आयातमा भएको वृद्धि र आर्थिक क्रियाकलाप विस्तारसँगै राजस्व संकलनमा वृद्धि हुने अनुमान छ। राजस्व प्रणालीमा सुधार गर्न प्रस्ताव गरिएका नीति तथा कार्यक्रम र राजस्व कूलवट नियन्त्रण गर्न लिइएको कदमले आगामी दिनमा राजस्व परिचालन सुधार हुने विश्वास लिएको छु।

२७. साधारण खर्चलाई वाञ्छित सीमा भित्र राख्ने र विनियोजन दक्षता तथा कार्यान्वयन सयन्त्रको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यका साथ बजेट प्रणालीमा सुधारको प्रस्ताव गरेको छु। यसबाट सार्वजनिक खर्चलाई प्रभावकारी र उपलब्धिमूलक बनाउन सघाउ पर्ने अपेक्षा गरेको छु।

सम्माननीय सभामुख महोदय,

सम्माननीय अध्यक्ष महोदय,

२८. माथि उल्लिखित चुनौती र अवसरलाई मन्नु गर्दै सरकारी, निजी र सहकारी क्षेत्रको लगानी विस्तार गरी उत्पादन, उत्पादकत्व र रोजगारीका अवसर बढाउने, आर्थिक तथा सामाजिक पूर्वाधार निर्माण गरी उच्च आर्थिक वृद्धिको आधार तयार गर्ने तर्फ जोड दिइएको छ। सार्वजनिक क्षेत्रको समुचित तथा उपलब्धिमूलक परिचालन गर्नुका साथै उपलब्ध अवसर तथा लाभको समन्वयकारी बितरण गर्नु धनी र गरिब बीचको खाडल कम गर्नुपर्ने आवश्यकता महसुस गरी केन्द्रको उद्देश्य तथा प्राथमिकता तय गरेको छु।

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को बजेटका उद्देश्य देहाय बमोजिम रहेका छन् :

अर्थतन्त्रलाई गतिशील बनाई फलफिती, दिगो र समावेशी आर्थिक वृद्धि हासिल गर्ने।

ख. गुणस्त्रीय सामाजिक विकास, सुरक्षा र न्याय प्रभाव्युत गर्ने,

ग. लगानी रोजी वातावरण निर्माण गरी निजी क्षेत्रको मनोबल उच्च पार्ने र आय तथा वैज्ञानिक अवसर सिर्जना गरी गरिवी न्यूनीकरण गर्ने,

घ. समष्टिगत आर्थिक स्थायित्व कायम गर्ने,

ङ. संघीयताको संवर्धनकरण र सुरासन कायम गर्ने,

च. बजेट प्रणालीमा सुधार गरी सार्वजनिक खर्चको प्रभावकारिता अभिवृद्धि गर्ने।

बजेटका प्राथमिकताहरू मिनजःअनुसार रहेका छन् :

क. कृषि, ऊर्जा र पर्यटन क्षेत्रको विकास,

ख. लगानी प्रवर्द्धन, औद्योगिक विकास र व्यापार सन्तुलन,

ग. सामाजिक क्षेत्रको विकास र सामाजिक सुरक्षा,

घ. गुणस्त्रीय भौतिक पूर्वाधार निर्माण,

ङ. डिजिटल र हरित अर्थतन्त्रको प्रवर्द्धन,

च. वातावरण संरक्षण, जलवायु परिवर्तन र विपद व्यवस्थापन,

झ. मानव संसाधन विकास र रोजगारी सिर्जना,

ज. वित्तीय क्षेत्र सुधार,

झ. सार्वजनिक वित्त प्रणालीमा सुधार।

सम्माननीय सभामुख महोदय,

सम्माननीय अध्यक्ष महोदय,

बजेटले लिएका उद्देश्य हासिल गर्न देहायबमोजिम सुधार प्रस्ताव गरेको छु।

बजेट प्रणालीमा सुधार र पुँजीगत खर्चको प्रभावकारिता

२९. आगामी वर्षदेखि मन्त्रालयगत बजेट सीमा निर्धारण भएपश्चात फागुन मसान्तभित्र विनियोजन विधेयकका सिद्धान्त र प्राथमिकता संघीय संसदमा पेश गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। यसबाट विनियोजन विधेयकका सिद्धान्त र प्राथमिकता उपर पर्याप्त छलचल गरी माननीय सदस्यहरूबाट प्राप्त मार्गदर्शन र सुझावका आधारमा यथार्थपरक बजेट तर्जुमा गर्न सघाउ पुग्ने विश्वास लिएको छु।

३०. द्रुतो संख्यामा आयोजना र कार्यक्रम समावेश गरी श्रोत साधन छँदै प्रनुतिमा सुधार गर्न क्षेत्रगत प्राथमिकता भित्र पनि द्रुता तथा एणनीतिक महत्त्वका, सुदृढ प्रतिफल दिने र बहुसंख्यक जनताले लाभ प्राप्त गर्ने आयोजना तथा कार्यक्रमलाई प्राथमिकता दिई रकम छुट्टयाएको छु।

३१. विस्तृत समन्वयात्मक अध्ययन, जगमा प्राप्ति लगायत पूर्व तयारी पूरा भई कार्यान्वयनमा जान सक्ने आयोजनालाई वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रममा समावेश गर्ने नीति लिएको छु। विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन, वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन, जग्गा प्राप्ति लगायतका प्रक्रिया सम्पन्न भई साइट क्लियरेन्स सुनिश्चित भएका तथा खरीद योग्यता स्वीकृत भएका आयोजनाको मात्र ठेक्का सम्भौता गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।

३२. आगामी आर्थिक वर्षको बजेट कार्यान्वयन कार्ययोजना असार मसान्तभित्र नै तर्जुमा गरी कार्यान्वयनमा लगेरिन्छ। कार्ययोजनाको प्रथमपक्षी तथा मन्त्रपरिषदको कार्यालय, अर्थ मन्त्रालय र राष्ट्रिय योजना आयोगबाट नियमित रूपमा अनुगमन गरिनेछ। स्वीकृत कार्यक्रम कार्यान्वयन गरी मन्त्रालय वा नििकायले साउन मसान्तसम्म कार्यविधि र निर्देशिका तयार गरी लागू गर्नेछ्न्।

३३. वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन गर्ने वन क्षेत्रमा प्रवेश गर्दा नै कडात हुने सखेको सर्-या र जात तथा प्रयोग हुने वनको क्षेत्रफल जस्ताले मात्र मालगयतका प्रायै एकैपरक सम्पन्न गर्ने गरी कानुनी व्यवस्था मिलाइनेछ। वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन प्रतिवेदन स्वीकृतीका लागि रिपयुक्त पेश भएकोमा तीस दिन भित्र नून तथा वातावरण मन्त्रालयले निर्णय दिइसक्नु पर्ने व्यवस्था गरिनेछ। वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कनबमोजिम कडातन गर्नुपर्ने सखेको सर्-यामा दश प्रतिशतसम्म फरक परेमा पूरक वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन गर्नु नपर्ने गरी कानुनमा सुधार गरिनेछ।

३४. वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन प्रतिवेदन स्वीकृत भएपश्चात् नेपाल सरकारबाट वन क्षेत्रको प्रयोग र सख कडातीको स्वीकृति एकै पटक हुने व्यवस्था मिलाइनेछ। यसरी स्वीकृति प्राप्त भएपछि पन्ध्र दिन भित्र सख क्षेत्रको आदेशि दिनु पर्ने व्यवस्था गरिनेछ। यसबाट वन क्षेत्रको भोगाधिकार र सख कडातीको स्वीकृतीको प्रक्रिया सरलीकृत भई आयोजना कार्यान्वयनले गति लिने विश्वास लिएको छु।

३५. संघ, प्रदेश र स्थानीय तहका प्राथमिकता प्राप्त आयोजनाका लागि वन क्षेत्रको प्रयोग गर्दा वन विकास कोषमा रकम जम्मा गर्नुपर्ने विद्यमान कानुनी व्यवस्था खारेज गरिनेछ। आयोजना निर्माणको लागि वन क्षेत्र प्रयोग गरे वापत नियमानुसार वृक्षारोपण गर्न निक्कूज र संरक्षण क्षेत्र नजिक जग्गा प्राप्त भएपुमा एक ठाउँमा एक हेक्टर भन्दा कम नहुने गरी अन्यत्र पनि वृक्षारोपण गर्न सकिने कानुनी व्यवस्था गरिनेछ।

३६. आयोजनाको जग्गा प्राप्ति प्रक्रियालाई सरल र छरितो बनाउन जग्गा प्राप्ति ऐनमा संशोधन गरिनेछ। जग्गाको मुआब्जा निर्धारण गर्दा मालोपत कार्यालय तथा स्थानीय तहले गरेको मूल्याङ्कन र थितो कन्चकीको लागि बैङ्कले कायम गरेको मूल्याङ्कन समेतलाई आधार लिने गरी मापदण्ड तर्जुमा गरी कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ।

३७. वास्तविक श्रोतको उपलब्धता विना नै बहुवर्षीय ठेक्काको श्रोत सहमति दिने अनियमित प्रवृत्ति अन्त्य गरिनेछ। यस्ता श्रोत सहमतिको कारण श्रोत व्यवस्थापनमा देखिएका समस्या सम्बोधन गरी बजेट अनुशासन कायम गर्न श्रोत सहमति माग गर्ने र स्वीकृत गर्ने विद्यमान प्रणालीमा सुधार गरी नयाँ मापदण्ड तर्जुमा गरिनेछ। सहमति माग गरेको आर्थिक वर्षमा आयोजनाका लागि विनियोजित रकमको अधिकांशतम कार गुणा भन्दा बढी नहुने गरी श्रोतको सहमति दिने व्यवस्था मिलाइनेछ।

३८. राष्ट्रिय गौरवका आयोजना बाहेक अन्यका हकमा श्रोत सहमतिको अघि बढीमा तीन वर्षको रहने र श्रोत सहमति प्रदान गरेको मितिले नौ महिनाभित्र ठेक्का सम्भौता नभएमा सहमति स्वतः रद्द हुने व्यवस्था गरिनेछ। यस अघि सहमति दिइएको श्रोत नौ महिना पूरा भई हालसम्म बोलपत्र आह्वान नभएका तथा आगामी वर्षको बजेटमा विनियोजन प्रस्ताव नगरिएका आयोजनाको श्रोत सहमति खारेज गरेको छु।

३९. खरिद प्रक्रियामा देखिएका समस्या समाधान गरी सार्वजनिक खरिदलाई सरल, पारदर्शी र प्रभावकारी बनाउन ऐन र नियमावलीमा आवश्यक परिमार्जन गरिनेछ। ई-विडिडलाई थप व्यवस्थित गरी सबै सार्वजनिक निकायमा विस्तार गरिनेछ।

४०. आयोजना कार्यान्वयनका लागि कौटिक महिनाभित्र ठेक्का व्यवस्थापन गरिसक्नु पर्नेछ। यो समयावधिमा ठेक्का प्रक्रिया आगामी नवदेको कार्यक्रममा विनियोजित रकम रोकमा गर्न सकिनेछ। आगामी आर्थिक वर्षको असोज मसान्तसम्म एवं असार महिनामा रकमान्तर र कार्यक्रम संशोधन गरिने छैन। दुयम र पिछडिएका क्षेत्रका आयोजना तथा कार्यक्रममा विनियोजित रकम अनुगमन गर्न प्रवृत्तिलाई कडाइका साथ निरूत्साहित गरिनेछ।

४१. विकास आयोजना तथा कार्यक्रमका निर्धारित लक्ष्य हासिल गर्न आयोजना प्रमुख र विभागीय प्रमुखलाई जिम्मेवार बनाइनेछ। आयोजना प्रमुख छनौटको निश्चित मापदण्ड बनाइनेछ। पटक पटक आयोजना प्रमुख फेरिँदु कार्यान्वयनमा प्रतिकूल असर पर्ने गरेकोले आयोजना अन्वेषिभर वा निश्चित अन्धध तोकै आयोजना प्रमुख छटाउने र कार्यसम्पादन प्रागतिका आधारमा मात्र आयोजना प्रमुख हेरफेर गर्ने प्रणाली विकास गरिनेछ।

४२. निर्माण व्यवसायलाई सक्षम, पारदर्शी र व्यवस्थित बनाइनेछ। निर्माण व्यवसायीले मुलुकभर लिएको ठेक्का सम्भौताको विवरण र कार्य प्राप्ति

आवधिक विवरण एकीकृत रूपमा प्राप्त हुने गरी सूचना प्रणाली विकास गरिनेछ। यस प्रणालीको आधारमा सार्वजनिक खरिद अनुगमन कार्यालयले ठेक्का सम्भौताको प्रगति अनुगमन गरिन्छ। अनुगमनबाट गम्भीर प्रकृतीका लापरवाही देखिएमा सम्बन्धित आयोजनाले पेश गरेको प्रतिवेदन समेतका आधारमा निर्माण व्यवसायीको ईजाजतपत्र रद्दसम्मका कारवाही गर्न सकिने गरी कानुनी व्यवस्था गरिनेछ।

४३. निर्माण सामग्रीको परिष्कृत सहज बनाउन वातावरणीय अध्ययनबाट उपयुक्त भनी पहिचान गरिएका खानीबाट तोकिएको समयमा द्रुत, मिट्टी, बाटुला निकाल्न सक्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।

४४. खर्च गर्ने क्षमता वृद्धि गर्दै वैदेशिक सहायतालाई उत्पादनशील क्षेत्रमा परिचालन गरिनेछ। आन्तरिक ऋणको रकम विकास कार्यमा खर्च गर्ने गरी विनियोजन गरेको छु। सार्वजनिक ऋणको दिगोपना विश्लेषण गरी बढी प्रतिफल आउने क्षेत्रमा परिचालन गरिनेछ।

४५. सडक, विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था लगायतका आवश्यक विकास पूर्वाधारको नसजाइत गरी सोका आधारमा बहुसंख्यक जनता लाभान्वित हुने गरी आयोजनाको छनौट र कार्यान्वयन गरिनेछ।

४६. आयोजनाको अनुगमन प्रणालीमा सुधार गरी नतिजामा आधारित बनाइनेछ। एक अर्ब रुपैया भन्दा बढी रकम विनियोजन भएका कार्यक्रम र आयोजनाको कार्यान्वयनको प्रभावकारिता अभिवृद्धि गर्न राष्ट्रिय योजना आयोगका सदस्यको नेतृत्वमा प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रपरिषदको कार्यालय, अर्थ मन्त्रालय र सम्बन्धित मन्त्रालयको पदाधिकारी रहेको अनुगमन समिति बनाइनेछ। अनुगमन समितिले दिइएको सुझाव तथा मार्गदर्शिलाई एकीकृत अनुगमन सूचना प्रणालीमा आबद्ध गरी कार्यान्वयनको अनुगमन गरिनेछ।

साधारण खर्चमा मितव्ययिता

४७. सार्वजनिक खर्च पुरावलोकन आयोग, २०७५ ले दिएका सुझावहरूलाई क्रमशः कार्यान्वयन गरिनेछ। सरकारको स्थायी संरचनासँग दोहोरो कार्यक्षेत्र परेका, औचित्य समाप्त भएका र परिवर्तित सन्दर्भमा आवश्यक नरहेका २० वटा संस्थाहरू खारेज गरिनेछ। उस्तै प्रकृतीका कार्यक्षेत्र रहेका निकायहरूलाई एक अर्कामा गाभिनेछ। क्षेत्राधिकारका आधारमा प्रदेश तथा स्थानीय तहबाट सञ्चालन र व्यवस्थापन हुन उपयुक्त हुने विनियोजन प्रवर्द्धन विकास समितिरहू तत् तत् तहमा हस्तान्तरण गरिनेछ। खारेजी गरिने, एक अर्कामा गाभिने, पुनर्संरचना गरिने र हस्तान्तरण गरिने निकायहरूको विस्तृत विवरण अनुगमन सलन गरेको छु। यसरी खारेज भएका निकायहरूको सम्पत्ति तथा दायित्व व्यवस्थापनको कार्य सम्बन्धित मन्त्रालयले मसिर मसान्तभित्र सम्पन्न गर्नुपर्नेछ।

४८. श्रोतमा परेको चापलाई मध्यनजर गरी आगामी आर्थिक वर्षका लागि सबै प्रकारका प्रोत्साहन भत्ता, अतिरिक्त समय भत्ता लगायतका भत्ता खारेज गरिएको छु। नयाँ साधन र फर्निचर तथा फर्निशङ खरिद गरिने छैन। आगामी आर्थिक वर्षमा आवश्यक बाहेक नयाँ भवन निर्माण गरिने छैन। इन्धन, कार्यालयसम्बन्धी सामान लगायत प्रशासनिक खर्चमा मितव्ययिता कायम गरिनेछ। नेपाल सरकारबाट अन्याय्य रूपामि प्रतिनिधित्व गर्नुपर्ने बाहेक अन्य वैदेशिक भ्रमणलाई निरूत्साहित गरिनेछ।

४९. सवारी साधनको सुविधा प्राप्त गर्ने पदाधिकारीलाई स्वीकृत मापदण्डको आधारमा इन्धन वापत नगद नै प्रदान गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। सरकारी सवारी साधनको सञ्चालन र व्यवस्थापनमा हुने बढ्दो खर्च नियन्त्रण गर्न सरकारी सवारी साधन सुविधा प्राप्त गर्ने पदाधिकारीलाई सवारी साधनको सङ्ग तोकिएको मापदण्डको आधारमा एकमुष्ट रूपमा नगदै प्रदान गर्ने व्यवस्थाको शुक्लत गरिनेछ।

५०. सबै सरकारी सेवा, नि्यामक निकाय र सार्वजनिक संस्थानामा आगामी आर्थिक वर्ष नयाँ संरचना र दरबन्दी सिर्जना गरिने छैन। सार्वजनिक प्रशासनको विद्यमान संरचना र दरबन्दीको पुरावलोकन गरी छरितो बनाइनेछ। सम्बन्धित मन्त्रालय र निकायले आगामी आर्थिक वर्षको मसिर महिना भित्र सँगतन तथा व्यवस्थापन संश्लेषण सम्पन्न गर्नुपर्नेछ।

५१.

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ । जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

सम्पादकीय

गणतन्त्र दिवस

नेपालमा गणतन्त्र स्थापना दिवस देशभरि मनाइएको छ । देशमा गणतन्त्र पक्षधर र विरोधीहरूको सक्रियता रहेको बेला गणतन्त्रप्रति आमनागरिकको उत्साह भने धेरै देखिएन । गणतन्त्र भएपछि देशमा अहिले तेस्रो राष्ट्रपति छन् । विगतमा राजाको भन्दा पनि शाही सवारी हुने निवर्तमान राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारी अनेको राजनीति विवादमा परिन । उनको सीख र पेशास्वीपन पनि धेरै चर्चामा रहयो । पछिल्लो समयमा पूर्व राष्ट्रपति डा.रामवरण यादवले वर्षको ? करोड रकम राज्यबाट लिइरहेको देखिएको छ । भण्डारीको त त्यो भन्दा पनि वार्षिक बढी खर्च हुनसक्छ । देशवासीले राजालाई हटाएर गणतन्त्रको पक्षमा गरेको आन्दोलन राजावादी प्रवृत्तीको पुनरावृत्तिका लागि थिएन देशको समग्र हित र नागरिकको समग्र विकासका लागि थियो । देशवासीले सुशासनको अनुभूति गर्न चाहेका थिए । तर गणतन्त्रको डेढ दशक विवितसकदा पनि आमनागरिकले त्यसको अनुभूति गर्न सकेका छैनन् । देशमा दूल्दूला भ्रष्टाचारका काण्डहरू सार्वजनिक भइरहेका छन् । सर्वसाधारणले बैंकबाट ऋणसमेत पाउँदैनन् । सर्वसाधारण नेपाली दिनहुँ गरीब हुँदैछन् । विदेशिने क्रम अझै थामिएको छैन । किसानहरूले चर्को लगानी गरेर अन्न उत्पादन गर्न सके हिममत जुटाउन सकिरहेका छैनन् । गणतन्त्र स्थापनाको उद्देश्य राजालाई विस्थापित गर्नु मात्र थिएन । देशवासीको आवश्यकता र हित अनुकूल देशको शासन व्यवस्था सञ्चालन हुने विश्वास नेपालीको थियो । राजा त हटे तर देशमा भ्रष्टाचार संस्थागत रूपमा मौलायो ।नेपालीलाई भुटानी शरणार्थी बनाएर विदेश पठाउन थालियो । राष्ट्रघातका घटनाहरू बढ्न थाले ।अहिले त तीने तहको सरकारमा भ्रष्टाचारका लागि सर्वदलीय सहमति हुन थालेकोछ । पालिका, प्रदेश र संघीय सरकारमा भ्रष्टाचार गर्नेहरूको बाहुल्यता देखिन्छ । अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका प्रमुख आयुक्तसमेत भ्रष्टाचारमा मुछिने गरेका छन् । सर्वोच्च अदालतका प्रधानन्यायाधीश नै भ्रष्टाचारलागायतका अभियोगमा हटाइने गरिएकोछ । गृहसचिव भ्रष्टाचारको अभियोगमा थुनामा छन् । उपप्रधानमन्त्रीसमेत भ्रष्टाचारको अभियोगमा प्रहरी हिर सातमा छन् । देशका शीर्ष व्यक्तित्वहरूमाथि भ्रष्टाचारको अभियोग लामो राष्ट्रवासीका लागि गम्भीर चिन्ताको विषय हो । गणतन्त्र दिवसमा शुभकामना आदानप्रदान गर्नेहरू नै देशहीतमा देखिदैनन् । किसानको समस्या समाधान भएको छैन । ऋण नपाउँदा चेलीबेटीको बिहावारी रोकिएको छ । छोराछोरीलाई विदेश पठाउन रुमेथो नहुँदा सर्वसाधारण थप मारमा परेका छन् । ऋणको साँबा र ब्याज भुक्तानी गर्न नसक्दा व्यवसायीहरू आत्महत्या गरेको अत्यन्तै पीडादायी घटनाहरू भएका छन् । सीमित व्यक्ति भ्रष्टाचार गरी अकुत सम्पति आर्जन गरिरहेका छन् । तर अधिकांश नागरिकको आर्थिक अवस्था दिनानुदिन कमजोर हुँदै गएको छ । गणतन्त्रले नेपालीको अनुहार हसिलो बनाउन सकेको छैन । संघीयतासमेत संस्थागत हुन सकेको छैन । संघीय सरकारको संकीर्णताले प्रदेश सरकारलाई जनताले बोझ बुझ्न थालेका छन् । गणतन्त्रको वर्ष गणना गरिरहनु भन्दा नेपालीलाई राहत दिने ठोस कार्यक्रमहरू पारदर्शी ढंगले गर्नुपर्छ ।गणतन्त्रको सार्थकतालाई प्रमाणित गर्नु आवश्यक छ ।

श्रीमान नारायण

पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल निर्माण सम्पन्न भएर सन्वाथलनमा आएकोलाई देशका कतिपय वामपन्थी राजनीतिक दलहरू ठुलो उपलब्धिको रूपमा हेरिरहेका छन्, तर यो अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल नेपाल र नेपालीको निमित्त खुशीको विषय नभई लामो समयको निमित्त दुःखको कारण सावित हुनेछ ।चीनसंग ऋण लिएर बनाएकाले यसको ऋणको किस्ता बुझाउनेकाम पनि शुरु भइसकेको छ । चिनियाँ ऋणको बोझमा दबाएर नेपालले पनि श्रीलङ्काले आफ्नो हम्बन्टोटा बन्दरगाह चीनलाई सुम्पे जस्तै चीनलाई सुम्पिनु पर्ने अवस्था त आउने होईन, भन्नेट आशंका पनि उब्जिएको छ ।

चीनसित ऋण लिँदा र विमानस्थल बनाउँदाका बखत हृद अर्ब ऋण लिईएको थियो तर अहिलेको अवस्थामा यो हृद अर्ब जति पुगिसकेको मान्नु पर्ने हुन्छ । हृदहृद असोज ज्ञ गते भित्र भुक्तानी गरि सक्नुअघि ऋणको साँवा ब्याजको वार्षिक भार सवा द अर्ब हुन्छ । चीनको एन्जिम बैंकसंग ह प्रतिशतको दरले लिएको ऋण नेपाल सरकारले नागरिक उड्डयन प्राविधिकरणलाई छ प्रतिशतमा दिएको छ । अन्तर्राष्ट्रिय उडानको लागि बनाइएको यस विमानस्थलबाट कहिले हाम्रो विमान उड्न सक्ला भन सकिने अवस्था छैन । एक वर्ष अघि सन्चालनमा आएको भैरवाको बौद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलले एक वर्षमा तीन दर्जन जति चार्टर विमानको उड्डान मात्रै गर्न सक्यो । भैरवा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माणमा लागेको खर्च पनि उद्वर गान्धो भई रहेको अवस्थामापोखरामा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माणमा गर्नुको औचित्य थिएन । भैरवा विमानस्थल त हाम्रो लागि सेतो हाती सावित भई नै रहेको थियो । अब पोखरा विमानस्थल पनि यति पत्तिका अर्भिएको छाविआरआई अन्तर्गतको ऋण पासो नै हुने गर्दछ भन्नेथकुरा पुरै विश्व लाई थाहा छ तर नेपालका राजनीतिज्ञहरूखास गरिकन यहाँका वामपन्थीब र उनी सम्बन्ध बुद्धि जिवीहरू यस यथाथलाई मान्न तयार छैनन । पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माण पनि विआरआई अन्तर्गत कै ऋणबाट भएको भन्नाे चिनिया दावीको अहिले समिम नेपालले खण्डिन गरेको छैन । नेपाल पनि विस्तारै चिनिया ऋणको पासोमा पर्दछ ।

पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको

सेतो हात्ती बन्दै पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल

आवश्यकता करिब छ दशक अघि देखियो तर त्यसको सम्भावना हेरिएन, ब्यापारिक योजना बनाईएन, पोखरा पर्यटकीय स्थल अवश्य पनि हो तर यो धार्मिक पर्यटनका लागि उपयुक्त होईन । फेरी काठमाण्डौयबाट पनि पोखरा खासै टाढा छैन, पोखरा कुनै औद्योगिक शहर होईन, पोखरामा धेरैलु विमानस्थलको रूपमा नै पर्याप्त नै थियो । भौगोलिक विकटताय आफ्नो ठाउँमा छँदैछ ।पोखरामा अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलको निर्माण गर्दा त्यसमा आउने लागत, देशलाई हुन सक्नेमा लाभ र ऋणका कारण पर्न सक्नेप प्रभावको बारेमा खासै चर्चा भएको पाईएन । नेपालका वामपन्थी राजनीतिज्ञहरू, विचारक तिनका समर्थक बुद्धिजिवी र केही मिडिया समेतले पनि पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माणलाई नेपालको आर्थिक विकासमा कोशोदुक्ता सावित हुने दावी गरेका थिए । पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माणको लागि उत्तरी छिमेकी

सकको छैन । निजी क्षेत्रका बायुसेवा कम्पनीले भारत सम्म उडानका लागि पहल गरिरहेको भएपनि उपलब्धि सार्थक हुन सकेको छैन ।

भुटानी शरणार्थी प्रकरणको संजाल बारे जसरी नयाँ नयाँ खुलासाहरू भईरहेका छन्। यसलेत वि.स.हृदय साल पछि अस्तित्वमा आएका प्रायः सबै जसो सरकार र तिनका मन्त्रीहरूद्वारा गरिएका अधिकांश निर्णयहरू भ्रष्टाचार गर्ने नियतले भएको भन्दा अतिथोक्ति नहोला । पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल निर्माणको निर्णय कुन सरकारको पालामा भएको थियो? बिआरआईको ऋणबाट भएपनि यसको निर्माण गर्नु पर्ने आवश्यकता किन महसुस भयो? लगायतका प्रश्न को जवाफ आउनु आवश्यक छ । नेपालका राजनीतिज्ञहरू आफ्नो अतुषा आर्थिक महत्वाकांक्षालाई पुरा गर्न जनतालाई पनि बेचक सक्दछन् भने कुरा देशको अहित हुने खालको निर्णय गर्नु कुन ठुलो कुरा भयो ? नेपाललाई ऋणमा दुबाउने

चीनबाट लिईएको ऋण, त्यसको शर्त, ऋण भुक्तानी अवधी लगायतका विषयमा यथेष्ट गृहकार्य हुनु पर्दथ्यो । यसको ब्यापारिक योजना बनाईएन, कहाँका दर्शकलाई ध्यानमा राखेर यसको निर्माण गरिएको हो ? त्यो पनि यकिन गरिएन। विश्वाका लोकतान्त्रिक देशहरू चीनको नाम सुन्नेक वितिकर्क सतर्क भई हाल्छन । भैरवा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माण पनि चिनिया निर्माण कम्पनीले गरेको थियो । विश्व का कुनै पनि देशले उसमाथी पत्याग गर्न सकिरहेको छैन । एक वर्षमा जाबो घ दर्जन चार्टर उडान हुनुले भैरवा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको अनिश्चित भविष्यलाई दर्साउँछ । पाँचौ महिनामा प्रवेश भइसकदा पनि पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलबाट विमानको उडान हुन सकिरहेको छैन । उडान होस् अथवा नहोस तर ऋणको भार ब्यहोनु पर्ने निश्चित हुन्छुनै निश्चित कार्य योजना विना विमानस्थल निर्माण गरिनु नै बोझ थपिनु भएको छ। पुष ज्ञत मा सन्चालनमा आएयता सरकारले सिन्कोसम्म भाँचन्छ

निर्णय गर्न सरकारको पहिचान हुनु आवश्यकक छ । विना सोच विचार र आवश्यक अध्ययन अनुसन्धान विना गरिने कार्यको प्रतिफल सधै नै हानी कारक हुने गर्दछ । गौतम बुद्ध विमान स्थल संचालनमा आएको एक वर्षको अवधिमा विभिन्न एयरलाइन्स कम्पनीका घड चार्टर्ड उडान यस विमान स्थलबाट मात्रै भएका छन् । गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलको निर्माणमा आएको लागत खर्च उर्द नग सक्नेक किनसक्नु भन्ने विषयमा चर्चा परिचर्चा भईरहेकै बखत पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल पनि संचालनमा आएको छ । ऋण लिएर घ्यु खाने चर्चित बोकेको देश, समाज, परिवार र ब्यक्ति कहिल्यै प्रागति गर्न सकेको छैन । आखिर सरकारको नेतृत्व परिवर्तन भईरहन्छ तर देश भन्ने कुरा स्याखरी हो । कुनै पनि सरकारले तेस्रो देशबाट अथवा कतैबाट पनि ऋण लिँदा एक किस्मकले देशलाई धितोमा राखेको हुन्छ । आखिर ऋणको भारी त देशले नै तिर्नुपर्छ चाहे त्यो जनतामाथी अत्यधिक कर थपेर होस अथवा

देशका कुनै गैरकानूनी प्रतिष्ठाछललाई धितोमा राखेर होस् । ऋण त चुक्ता गर्ने पर्छ । विमानस्थल देशका लागि बोझ हुनु भएन ।

चीनको एन्जिम बैंकबाट लिएको ऋण हेरेक ट महिनामा तिर्ने पर्ने अनिवार्य बाध्यता अन्तर्गत नेपालले हृदहृद चैत्र ज्ञ गतेमा पहिलो किस्ता चुक्ता गरेको छ । हृदयण आश्विनण ज्ञ गते पुनः अर्को किस्ता तिर्नु पर्नेछ । अर्द्धवार्षिक रूपमा चीनलाई बुझाउनु पर्ने ऋण र साँवाको रकम अर्द्धवार्षिक रूपमा ढछ करोड हुनेछ, जवकी सहि तरिकाले विमान स्थलको सन्चालन भएमा यसबाट वार्षिक आम्दानी रु.घण करोड मात्रै हुने छ । वार्षिक खर्चबाट वर्षेनी घ अर्ब बोझ नै हुने छ ।ब्यावसायिक कार्य योजना विना नै भएको लगानीले जोखिम बढेको तथा आयोजनाले कमाउनु भन्दा पहिले ऋणको साँवा भुक्तानी चुक्ता गर्नु पर्ने भएको भनाई नेपालका अर्थ विज्ञहरूको रहेको छ । त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलबाट

आय गर्ने र पोखरा विमान स्थलको ऋण घाटा ब्यहोर्ने पैसा खर्च गर्नुपर्ने अवस्था दुर्भाग्यपूर्ण हो । अन्तर्राष्ट्रिय उडानका लागि अहिले सम्मह कुनै प्रस्ताव अहिले देशका नेपालले विश्वभका ढण देशसंग हवाई सम्भौता गरेको छ र उपरोक्त सबै देशलाई यस कुराको जानकारी गराएको छ कि नेपालमा भैरहवा र पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थल उडानका लागि तयार छ तर पनि कसैले खासै चासो देखाएको छैन । पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको निर्माण चिनिया ऋणमा भएको छ । प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमान स्थलको उद्घाटनको अवसरमा यस ऋणलाई अनुदानमा परिणत गर्न चीनसित आग्रह पनि गरेका थिए तर चीनले श्रीलङ्का र पाकिस्तानको प्रस्तावलाई बेवास्ता गरे जस्तै नेपालको पनि प्रस्तावको अहिले सम्मर त बेवास्ता नै गरेको छ ।यो विमान स्थल देशको निमित्त सेतो हाती सावित हुनेछ । यसबाट नेपाललाई लाभ हुन गइरहेको छैन ।

गणतन्त्र नेपाल : अनुभूति र अनुभव

रामचन्द्र पोखरेल

विसं २०७२ असोज ३ गते नेपालको इतिहासमा जनताको विजय प्रमाणित भएको दिन हो । यसैदिन प्रथम राष्ट्रपति डा रामवरण यादव जननिर्वाचित संविधानसभाद्वारा पारित नेपालको संविधान संविधानसभाकै ऐतिहासक सदस्यमा घोषणा गर्नुभएको थियो । गणतन्त्र घोषणा भएको १७ वर्ष भइसकेको छ । गणतन्त्रलाई संविधानसभाद्वारा लक्ष्यकोर लागेको पनि भएछै एक दशक हुन लागेको छ । अनेकौँ समस्या र कमी कमजोरीका बाबजुद मुलुक यसै गणतान्त्रिक संविधानले निर्दिष्ट गरेको बाटोमा अग्रसर भएर अगाडि बढेको छ । नागरिक स्वतन्त्रतालाई उच्च सम्मान गर्दै आजादीक निर्वाचन संविधानको समय सीमा भित्र सम्पन्न गरिँदै आएको छ ।

आज स्थानीय निकायहरू अधिकार सम्पन्न भई स्थानीय सरकारमा रूपान्तरित भएका छन् । तिनीहरू स्थानीय सरकार संचालन ऐन, २०७४ अनुसार संचालित छन् । जसअनुसार पहिलो निर्वाचन अवधि पूरा गरी दोस्रो स्थानीय निर्वाचनद्वारा निर्वाचित जनप्रतिनिधिहरूले पदभार ग्रहण गरिसकेका छन् । स्थानीय तह गाउँपालिका, नगरपालिका र जिल्ला समन्वय समितिहरू क्रियाशील भइरहेका छन् । दोस्रो कुरा स्थानीय निर्वाचनलागै प्रदेशहरूको निर्वाचित भई संघीय प्रणालीअन्तर्गत नै दोस्रो कार्यकालमा प्रवेश गरेका छन् । संघीयता र प्रदेशका बारे आलोचनात्मक टिप्पणीका बाबजुद प्रदेश सरकारहरूले केन्द्र सरकारको जिम्मेवारीको भारलाई धेरै हल्का र सहज बनाइदिएका छन् ।

विगतका उतारचढाव र परिवर्तनका बाबजुद नेपालले आफ्नो तटस्थ विदेश नीतिको सक्रिय पालना गर्दै आएको छ । समयअनुसार नेपालले भारत, चीन, अमेरिका, युरोपियन युनियन, बेलायत, जापानका साथै दक्षिण एसिया र दक्षिण पूर्वी एसियाका मुलुकहरू तथा अष्ट्रेलियासँगको सम्पर्क र सम्बन्धलाई महत्त्वका साथ हेरेको छ । भारत र चीनसँगको सम्बन्ध असंलग्न परराष्ट्र नीतिका आधारमा सन्तुलित ढङ्ग गले अगाडि बढाइएको छ । यही तटस्थ र असंलग्न नीति अनुरूप नै नेपालले अन्य देशहरूसितको सम्बन्धलाई पनि अघि बढाएको छ भने यहाँको प्रेस र पत्रिकाहरूले पनि यही भावना र मर्मअनुरूप निरपेक्ष प्रेस र स्वतन्त्र पत्रकारितालाई अगाडि लगेको छ । हालै एक भारतीय पत्रिका 'द वायर'का संस्थापक सम्पादक सिद्धार्थ वरदाजनले दक्षिण एसियामा प्रेस स्वतन्त्रताका लागि नेपाल सबभन्दा खुला समाज र

स्वतन्त्र प्रेस भएको मुलुक हो भनी बताएका छन् ।

सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण गणतन्त्रको घोषणा हो । र अहिले मुलुकमा विद्यमान सामाजिक, आर्थिक विभेद र सहभागितात्मक विकासलाई गति दिने विषय हो । यी सबै विभेदलाई संविधानले संबोधन गरेको छ, जसलाई व्यवहारमा उतार्न सबैको साझा प्रयास जरूरी छ । महिला, मधेशी, मुस्लिम, दलित, भौगोलिक विकटताका कारण पछाडी परेका क्षेत्र, विविध जाति-जनजाति, आदिवासी, सीमान्तकृत समुदायका समस्यालाई समानताका आधारमा सम्बोधन गर्ने गणतन्त्र नेपालको संविधान विश्वमा नै उत्कृष्ट दर्तावेज मध्ये पर्छ । यो सानो उपलब्धि होइन । तर यहाँसम्म आइपुग्नु र जनतालाई सार्वभौम अधिकार सम्पन्न बनाउन धेरै लामो सङ्घर्ष र आन्दोलन गर्नु परेको हो । परिवर्तनका निमित्त दिइएका शान्तिपूर्ण दबावलाई दबाउँदै जान थालेपछि सशस्त्र विद्रोह र क्रान्तिको बाटो पनि लिनु पर्‍यो । यसको संक्षिप्त पृष्ठभूमि यस सन्दर्भमा उल्लेख गर्नु समय सान्दर्भिक हुनेछ ।

विसं २००७ सालको जनक्रान्तिद्वारा निरंकुश राणा शाहीको १०४ वर्ष लामो कठोर हुकुमी शासनलाई दैर्देखि अन्त्य गरी राजा र जनता दुवैले २००७ साल फागुन ७ गते प्रजातन्त्रको घोषणा गरे । त्यतिखेरै त्यसै घोषणामार्फत "... हामा प्रजाको शासन अब उन्नत निजहरूले निर्वाचन गरेको एक वैधानिक सभाले तर्जुमा गरेको गणतन्त्रात्मक विधान (संविधान) अनुसार होओस भने निर्णय भएकाले" भनी जनतालाई सार्वभौम अधिकार सम्पन्न बनाउने प्रण र बाचा गरेका थिए ।

त्रिभुवनको शोषणले एक युगको अन्त्य भयो । राजा महेन्द्रले राज्यारोहण गरेपछि उनले त्यस ऐतिहासिक घोषणालाई लत्याई शासनको बागडोर नारायणहिटी दरबारमा सीमित गर्न थाले । संवैधानिक सीमाभित्र मर्यादित भएर बस्ने राजसंस्थाको प्रतिभा आफैँले तोड्दै गए । पहिलो प्रहार स्वतन्त्र न्यायालयमाथि गरे । विसं २०१२ मा चुनाव गराउने बाचा र सङ्कल्प तोडियो र २०१४ आसोज शुक्ल पूर्णिमादेखि चुनाव गराउने प्रण पनि राजाले तोडे । यस पटक भने घोषित मितिमा चुनाव हुन नसकेको भएको छ भनी आज फेरि घोषणा गर्नु परेकामा "...हामीलाई...." खेद लागिरहेको छ भन्दै अर्को घोषणा गरे ।

राजाको चुनाव नगराउने नियत बुझेर तीन दलको मोर्चाले आमचुनावको मिति अविचलब घोषणा नभए त्यसको ठीक दुई महिनापछि २०१४ को मंसिर २२ गतेदेखि देशव्यापी रूपमा भद्र भवज्ञा आन्दोलन अर्थात् शान्तिपूर्ण सत्याग्रह गर्ने निर्णय भयो । र, निर्णयअनुसार तोकिएको मितिमा देशव्यापी सत्याग्रह सफलतापूर्वक अगाडि बढ्यो । राजाको अनुमान विपरित जनभावना निर्वाचनको पक्षमा दृढतापूर्वक उत्रेको र सधैँ कार्यकर्ताले गिरफ्तारी दिन थालेको देखेर अन्ततः राजाले जनतासामु भुक्तुनू भयो । आमचुनाव गराइने भयो । तर संविधानसभाको होइन संसदको नेपाली

काग्रेस, प्रजापरिषद र नेपाली राष्ट्रिय काग्रेस सामीलित उक्त मोर्चाले राजाको भित्रि निचय विपरित हुँदै गएको ठहर गरी तत्कालका लागि जननिर्वाचित संसदको चुनावमा जाने तर संविधानसभाको विषय नछाड्ने निर्णय गरियो ।

सुवर्ण शम्शेरको नेतृत्वमा निर्वाचन सम्पन्न गराउने प्रयोजनका लागि संयुक्त मन्त्रिपरिषद बन्यो । नेपाल राष्ट्रको इतिहासमा पहिलोपटक २०१५ फागुन ७ गतेदेखि आमचुनाव भयो । राजालाई विश्वास थियो बहुमत कसैले ल्याउन सक्दैन, त्यसमा खेल्न सकिन्छ भन्ने दरबारले उठाएका अनेक दल निर्वाचनमा उठे । तर राजाको अनुमान विपरित एउटै दल नेपाली काग्रेसले दुई तिहाई स्थान जित्यो र प्रचण्ड बहुमत ल्यायो । राजा आँफि । निर्वाचित संसदको बैठक बोलाउन पनि दुई महिना ढिला गरे । बिपी कोइरालाको नेतृत्वमा प्रथम जननिर्वाचित सरकार बन्यो । नेपालले पहिलोपटक प्रजातन्त्रमा जननिर्वाचित सरकारको अनुभव बन्यो । सन् १८४६ मा जङ्गबहादुर राणाले कोतपर्वमा रातको खोलो बनाएर प्रधानमन्त्री बनेको ११३ वर्षपछि मतदानद्वारा पहिलोपटक जननिर्वाचित प्रधानमन्त्रीले पदभार ग्रहण गरेका थिए ।

प्रधानमन्त्री बिपी कोइरालाले राजा र जननिर्वाचित सरकारबीच राम्रो सम्बन्ध बनाउन देशभित्र र विदेश भ्रमणमा समेत राजालाई उच्च सम्मान दिँदै जाँदा पनि राजा महेन्द्रले २०१७ पुस १ गते प्रजातन्त्रको हत्या गरे । तर्षण जेलको आधिपत्यस्थल थापाथलीबाट बिपी र उहाँको मन्त्रिमण्डलका सदस्यहरूलाई गिरफ्तार गरी सैनिक बलमा 'कू' गरे र प्रजातन्त्रको घाँटी निमोटे । प्रधानमन्त्री बिपी कोइरालालगायत उहाँका साथीहरूलाई आठ आठ वर्ष सुन्दरीजल सैनिक जेलमा बन्दे गरे । हजारौँ प्रजातन्त्रवादीहरू माथि धरपकड चलाइयो । जेलमा राखियो । धेरैले सुवर्ण शम्शेरसहित भारत निर्वासनमा रहेर राजाको निरंकुश शासन, दमन हत्याको श्रृङ्खलाको विरोध गरिरहे । यसका बाबजुद पार्टीहरूमाथि पूर्ण प्रतिबन्ध लगाइयो । देश फेरि जङ्गबहादुर शैलीको दमन र हुकुमी युगमा थुनियो ।

विसं २०३६ मा राजा वीरेन्द्रले जनमत सङ्ग्रहका माध्यमबाट केही सुधारको प्रयास गरे । तर वर्षदेखि जरा गाडेको लोकतन्त्र विरोधी तत्व दरबारमा हावी थियो । दरवार र सरकार दुई शासन चल्यो । बिपी कोइराले देश अत्यन्त खतरनाक स्थितिबाट गुज्रिरहेको संकेत गर्नुभयो । उहाँ २०३३ सालमा मेलौलीपारको नीति लिएर आठ वर्ष लामो प्रवास त्यागी स्वदेश प्रवेश गर्दा फेरि गिरफ्तार गरी त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट सुन्दरीजल सैनिक जेलमा लगियो । उहाँले देशको राष्ट्रियता खतरामा परेको आवाज दिइरहनुभएको कुरा अहिले धेरैले याद गरिरहेका छन् । यतिखेर उहाँका भाषण सुनेहरूको मन-मस्तिष्कमा अझै ताजे र अझै बिपीले राष्ट्रिय एकताका लागि मुलुकमा प्रजातन्त्र अनिवार्य छ भनी बताउँदै आउनुभएको थियो । जनताले सुने तर राजाले कहिल्यै सुन्न चाहनेन । फेरि लोकतन्त्रका लागि

२०६२/६३ मा अर्को जनआन्दोलन गर्नु पर्‍यो ।

नेपालमा राजतन्त्र हटाई गणतन्त्र घोषणा गर्ने कुरा कुरा सातोतिनो कुरा थिएन । देशमा राजतन्त्रको २४० वर्ष लामो इतिहास थियो । त्यसको प्रतिनिधि राजा हुँदैहुँदै २०६३ जेठ १५ गते संसदीय बाटोबाट देश गणतन्त्रमा प्रवेश गर्‍यो । विश्वमा एउटा उदाहरण थियो । अन्तर्राष्ट्रिय जगतमा शान्तिपूर्ण बाटोबाट गणतन्त्रमा प्रवेश एउटा प्रतिष्ठाको विषय पनि । यसै सन्दर्भमा यस पत्तिकाको एउटा अनुभव यस प्रकार रहेको छ :

त्यस दिन गणतन्त्र घोषणा हुने दिन थियो । अर्सेख्य साथीहरूसहित नयाँ बानेश्वरमा संसदको निर्णय सुन्न उल्लेको अपार सन्तसमूह उत्सुकता र व्यग्रतापूर्वक जम्मा भइरहेको थियो । अपराहन ३ बजेका लागि बैठक सेकेको सुनेपछि हामी चर्को धाममा ओरालोतिर थियौँ । सुशील कोइरालाको फोन आयो । तपाईँ पाकिस्तान जानु पर्‍यो पर्सी नै । दुई दिनपछि सोसलिस्टको इन्टरनेसनल सम्मेलन छ । मैले दुई/चार प्रश्न गरे । राहदानी, टिकट, पैसा सबै आफैँले जोहो गर्नुपर्ने । एकाङ्क त म के गर्छु भने सङ्कटमै परे । गणतन्त्र घोषणाको विदासहितको दुई दिनभित्र इस्लामावाद उड्नु मेरा लागि प्रलय जस्तै । यसको कथा लामो छ ।

काठमाडौँबाट इस्लामावाद सिधा हवाई सम्पर्क थिएन । अपराहन म जब करौँची एयरपोर्टमा भरेर इस्लामावाद उड्ने जेटबारे सोधपुछ गर्दै गर्दा एयरपोर्टका एक आफिसरले बोलाई पठाए । उनको आफिसमा प्रवेश गरे । स्वागतका साथ चिया अफर गरे । नेपालको ठूलो राजनीतिक परिवर्तनको फड्को शान्तिपूर्ण मार्गबाट हासिल गरेकामा बधाई दिए र भने तपाईँको आगमनले परिवर्तनको सन्देश पाकिस्तानमा पनि आएको हो कि भनी हाँसो पार्‍यो । त्यतिखेर राष्ट्रपति परचेज मुसरफ थिए । राति १० बजे म चेकेको जेट उड् यो । मध्यरातमा इस्लामावाद पुगे । मेरिअट होटलको रिसेप्सनमा फुदा सोसलिस्ट इन्टरनेसनलका महासचिवको सन्देश सुनाए । नेपालबाट आएको प्रतिनिधिलाई सोभै मेरो पार्टीमा भरो प्रेम अभुव थियो । भेटे आफ्नो नाम खोज्दै जाँदा एक विशिष्ट व्यक्ति आफैँ मुख् देखुलमा लगे । जहाँ नेपाल र मेरो नाम अङ्कित थियो । त्यसमा स्वयं प्रधानमन्त्री पनि थिए । म त्यहाँका परिकारभन्दा पनि गणतन्त्र नेपाल' को जिम्मेवार पार्टीको प्रतिनिधित्व गर्न पाएकामा भावुक बन्दै थिए ।

सम्मेलनमा नेपालले ठूलो महत्त्व पायो । पाकिस्तान टेलिभिजनको आधा घण्टा लामोप्रत्यक्ष प्रसारणसहित टेलिभिजनका पत्रकारहरूले धेरै हो । त्यहीँ संक्षिप्त प्रधानमन्त्री गिलानीले सम्मेलनका सहभागीको सम्मानमा रात्रिभोग दिए । त्यसो ठूलो राज्य स्तरको पार्टीमा भरो प्रेम अभुव थियो । भेटे आफ्नो नाम खोज्दै जाँदा एक विशिष्ट व्यक्ति आफैँ मुख् देखुलमा लगे । जहाँ नेपाल र मेरो नाम अङ्कित थियो । त्यसमा स्वयं प्रधानमन्त्री पनि थिए । म त्यहाँका परिकारभन्दा पनि गणतन्त्र नेपाल' को जिम्मेवार पार्टीको प्रतिनिधित्व गर्न पाएकामा भावुक बन्दै थिए । फेरि एकपटक पछाडि फर्केर हेर्दा । सात दलको सात वुँदे सहमतिपत्रबाट २०६२ मङ्सिर ७ गते (नोभेम्बर २२,

२००५) मा नेपाली काग्रेससहित सात राजनीतिक दल र माओवादीबीच १२ बुँदे सम्झदारीमा हस्ताक्षर एउटा महत्त्वपूर्ण घटना थियो । यसै दिनले २०६२/६३ को शान्तिपूर्ण जनआन्दोलनको वातावरण निर्माण गर्‍यो । विसं २०६३ मंसिर ५ गते राति सरकार र माओवादीबीच एक समारोहमा वृहत् शान्ति सम्झौता सम्पन्न भयो । सरकारका तर्फबाट प्रधानमन्त्री तथा नेपाली काग्रेसका सभापति गिरिजाप्रसाद कोइराला र विद्रोही माओवादीको तर्फबाट माओवादीका अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्ड' ले हस्ताक्षर गरेका थिए । प्रचण्डको देशका लामो भूमिगत अवस्थाबाट बाहिर आएको दिन थियो यो । यसैबाट विश्ववित शान्तिप्रकृया पनि प्रारम्भ भयो । राष्ट्रसंघीय मिसन (अनमिन)को उपस्थितिमा माओवादी लडाकुहरूबाट हातहतियार हस्तान्तरण र प्रमाणीकरण लडाकुहरूलाई राष्ट्रिय सेनामा समावेश गराउने जिम्मेवारी बहनपरचात अनमिनको बिदाई जस्ता जटिल प्रक्रिया पूरा गर्दै मुलुक आज यहाँसम्म आइपुगेको छ ।

यद्यपि, अनमिनको बिदाईपरचात पूरा गर्नुभै केही महत्त्वपूर्ण कार्य विविध कारणले बाँकी छन् र केही महत्त्वपूर्ण कार्य विविध कारणले बाँकी छन् । केही पूरा हुँदैछन् । तापनि यसमा ढिलाइ गर्नु प्रतिकूल परिस्थिति निमित्त हुन सक्छ भनी धेरैको विश्लेषण रहेको छ । राष्ट्रका लागि अत्यन्त महत्त्वपूर्ण कदम हो । यसलाई जसरी हासिल गरियो त्यसमा अभिनवाय कतिले सहायद प्राप्त गरे । कतिले अंगअंग भएर दर्दनाक वर्कनाक जीवन गुजार्दैछन् । ती प्रजातन्त्रका सेनानीहरू क्रान्तिकारी मुक्ति सेना र लडाकुहरू का साथै लोकतन्त्रका लागि निश्वार्थ भएर लडेका योद्धाहरू प्रति देशले सम्मान दिनु पर्छ । संरक्षण दिनु पर्छ ।

वास्तवमा २०६३ जेठ १५ गते नेपालको लागि निकै अन्धकारो दिन थियो । गणतन्त्र घोषणा जनताको माग थियो । यस भावनामा राजा रहने व्यवस्था थिएन । त्यसदिन पारित हुने "अन्तर्गत संविधान नै भए पनि गणतन्त्र प्रमाणीकरणको दर्तावेज हुनु थियो । त्यसैले संसदको निर्णयको व्यग्रतापूर्वक प्रतीक्षा गर्दैगर्दा नयाँ बानेश्वरतर्फ सबैका नजर टिकेका थिए । बैठक ३ बजेका लागि सरेपछि एउटा हल्ला चल्यो, अब गोली चल्छ, सेनाको घेरेको छ आदि इत्यादी । सुरक्षाका लागि जवानहरू कतिले सहायद प्राप्त तैनाथ देखिएका थिए । परम्परागतरूपमा चलेको राष्ट्रिय सेना लामो समय दरबारबाट चलेको थियो । र त्यस दिनसम्म राजा ज्ञानेन्द्र नारायणहिटीमै थिए । यसलाई लिएर अनेकौँ अडकलबाजीका हल्ला चलेका थिए । अन्ततः त्यसै राति ऐतिहासिक निर्णय भएको खबर देशभरि तत्कालै फैलियो । देश गणतन्त्र घोषित भयो । शान्तिपूर्ण प्रक्रियाद्वारा । जनताको निर्णय राजाले स्वीकारे । सेनाले संसदको निर्णयलाई सम्मान गर्‍यो । राजनीतिक दलले एकता प्रदर्शन गरे । यसरी मुलुकमा गणतन्त्र प्रवेश गर्‍यो । (लेखक संविधानसभा सदस्य हुनुहुन्छ)

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को....

विस्तार गरिनेछ। हवाईइड जातको धानको विकास र चैते धान खेतीको विस्तार गर्न उत्पादनमा आधारित अनुदान उपलब्ध गराइनेछ।

१२. प्राञ्चरीक कृषि उत्पादन र उपयोलाई प्रवर्द्धन गर्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। प्राञ्चरीक र प्राकृतिक खेती गर्ने किसानलाई उत्पादनमा अनुदान दिने व्यवस्था मिलाइनेछ। प्राञ्चरीक कृषि उत्पादनको प्रमाणीकरण तथा ब्राण्ड प्रवर्द्ध धन नवी बजारीकरणमा सहयोग गर्नुका साथै निर्माणी गर्न प्रोत्साहन गरिनेछ। समुदायगतमा प्राञ्चरीक तथा गडौलीले मूल उत्पादन गर्न सहयोग गरिनेछ।

१३. मल तथा किटनाशक विषादीको प्रयोग विना नै गरिने प्राकृतिक खेतीलाई प्रवर्द्ध धन गर्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। सरकारी कृषि फार्ममा नमुनाको रूपमा प्राकृतिक खेती शुरूवात गरिनेछ। यसबाट माटोको प्राकृतिक उर्वरा शक्ति ह्रास नहुने, गुणको उर्वरा शक्ति पुनः प्राप्त हुने र न्यून उत्पादन लागतमा स्वस्थ कृषि उपज प्राप्त हुने विश्वास लिएको छ।

१४. माटो परीक्षणका लागि प्रदेश तहका प्रयोगशालाको स्तरोन्तित, जनशक्ति व्यवस्था र क्षमता विकास गर्न सर्रास अनुदान हस्तान्तरण गरिनेछ। खेतीयोग्य जमीनको अन्वेषणपना निम्नन्त्रणका लागि कृषि चुन र प्राञ्चरीक मलको प्रयोगलाई प्रोत्साहित गरिनेछ।

१५. कृषि, फलफूल, तरकारी, पशुपालन लगायतका क्षेत्रमा उदाहरणीय काम गरेका अनुया किसानको अनुभव र ज्ञान कृषि उद्यम गर्न चाहने व्यक्तिलाई हस्तान्तरण गर्न उमेरित गरिनेछ। कृषि ज्ञान केन्द्रले यस्ता किसानलाई गुफु किसानको पहिचान दिई कृषि प्रसार एजेन्टको रूपमा परिचालन गर्ने छन। कृषि पेशालाई थप सम्मानित र आकर्षक बनाउन प्रदेश सरकारसँगको समन्वयमा राष्ट्रपति उक्तृष्ट किसान पुरस्कार प्रदान गरिनेछ।

१६. उखु खेतीको प्रवर्द्धन र जातीय विकासलाई प्राथमिकता दिइनेछ। किसानलाई उखु उत्पादन प्रवर्द्धन खर्च उपलब्ध गराउन रु. ८० करोड विनियोजन गरेको छ।

१७. "पोषणयुक्त पोषेवालीको विकास गर्ौं, पशुजन्य उत्पादन बढाऔं" भन्ने नाराका साथै एकै सय वटा स्थानीय तहमा जै, नैपथर, मेन्डुला, बरिसम लगायत जातका घाँसे बाली विकास तथा पोषण प्रविधिक कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिनेछ। स्थानीय तह मार्फत घाँसे बालीको बीउ उत्पादनका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। पशु आहारको गुणस्तर मापन तथा मूल्य नियमनलाई प्रभावकारी बनाइनेछ।

१८. कृषि पशुजन्य व्यवसायमा युवा जनशक्तिलाई आकर्षित गरी उद्यमशीलता विकास गर्न स्थानीय तहसँगको सहकार्यमा युवा स्टार्ट अप अर्दान कार्यक्रम सञ्चालनका लागि रु. १ अर्ब २० करोड विनियोजन गरेको छ। साना किसान उद्यम विकास कार्यक्रमलाई सबै स्थानीय तहमा क्रमशः विस्तार गरी वित्तीय पहुँच र उद्यमशीलताको विकासमार्फत युवा जनशक्तिलाई कृषि क्षेत्रमा अभिप्रेरित गरिनेछ।

१९. भूमिको चरताबन्दी गरी खेती गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ। करार खेतीका लागि कानुनी आधार तयार गरिनेछ। मुलुकभर रहेको बीबी जमीनलाई स्थानीय तहको समन्वयमा मापदण्ड बनाई करार र सामुहिक खेती गर्न उपयोग गरिनेछ। सबै कार्यक्रमका लागि रु. ३० करोड विनियोजन गरेको छ।

१००. आगामी आर्थिक वर्ष २ लाख भन्दा बढी किसानको बाली तथा पशुधन बीमाको प्रिमियममा अनुदान उपलब्ध गराउन रु. १५ करोड विनियोजन गरेको छ।

१०१. कृषि बालीमा हाती, बाँदर, बँदेल, निलगाई जस्ता जङ्गली जनावरले पुर्‍याई रहेको क्षतिको रोकथाम तथा न्यूनीकरणका लागि प्रदेश र स्थानीय तहसँगको सहकार्यमा तारवार लगायतका उपकरण अगनाइनेछ।

१०२. कृषि उपजको बजार व्यवस्थाका लागि स्थानीय तहसँगको सहकार्यमा कृषि उपज बजारस्थल, शीत भण्डारण गृह र खाद्य भण्डारण गृह जस्ता संरचना निर्माण गर्न बजेट व्यवस्था गरेको छ। चोभामा फलफूल तथा तरकारी बजारको निर्माण सम्पन्न गर्न बजेट छुट्टयाएको छ। रुपन्देहीको कर्साघाटमा कृषि उपज निर्यात बजारको पूर्वाधार निर्माण शुरू गरिनेछ। मोरङको रोेली, कपिलवस्तुको चौमणगा, काठमाडौंको कागेखरी मोहरा र बुढानिगलाखण्ड तथा महोत्तरीको बर्दियास लगायतका कृषि थोक बजार निर्माण सम्पन्न गर्न बजेट छुट्टयाएको छ।

१०३. किसानलाई आगो उत्पादनको उचित मूल्य प्राप्त गर्न अवस्था सिर्जना गर्न ध्यान, गुह्रु लगायतका प्रमुख खिचन बाली निर्त्वाउनु पूर्व नै समर्थन मूल्य तोकिनेछ। किसानले उचित मूल्य पाउने गरी कृषि उपजको उत्पादनदोष बजारसम्मको आपूर्ति श्रृङ्खलामा सुधार गरिनेछ।

१०४. कृषि उपजको सञ्कलन, भण्डारण र बजारसम्म पहुँच विस्तारका लागि कृषि सहकारीलाई प्रवर्द्धन गरिनेछ। यस्ता सहकारीलाई ढुवानी साधन खरिदमा सहज छुट्ट दिनुका साथै सञ्कलन केन्द्र निर्माणमा सहयोग उपलब्ध गराइनेछ। औषधिजन्य प्रयोगको लागि गाँजा खेतीको सम्भाव्यता अध्ययन गरिनेछ।

१०६. धरान, बिजुलीमा, धनुषा, कावासोती र सुर्खेत गरी थप पाँच स्थानमा कृषि उपज थोक बजारस्थलमा विषादी अशरोषी हतु परीक्षण प्रयोगशाला सेवा विस्तार गरिनेछ। खाद्य पदार्थमा हुन सक्ने विषादीहरूको अशरोषी परीक्षणको दायरा विस्तार गरिनेछ। खाद्य प्रविधि, पशुपन्छी अन्तार र पशुपन्छी रोग अन्वेषण प्रयोगशालाहरूलाई क्रमशः स्तरोन्तित गरी अन्तर्राष्ट्रियस्तरको बनाइनेछ।

१०७. पशुपन्छीको महामारी नियन्त्रणका लागि खोप कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।

आगामी आर्थिक वर्ष विभिन्न रोगका कारण छिट्टै ६ करोड ९० लाख डोल घ्याक्सिन स्वदेशमै उत्पादन गर्न आवश्यक रकम विनियोजन गरेको छ। पशु नरल सुधार मार्फत उत्पादन र उत्पादनवद्ध वृद्धि गर्न आगामी वर्ष उन्नत जातको रँगा, सँडे तथा वोथर बोकाको डल लाइ सिमेन उत्पादन गरी सबै स्थानीय तहमा कृत्रिम गर्भाधान सेवा विस्तार गरिनेछ।

१०८. राष्ट्रिय कृषि अनुसन्धान परिषदबाट करन, स्याउ, मकै, कोदो, जौ, सूर्यमुखी, जुनार र अडुवा लगायतका नयाँ जातका कृषि बाली र प्रविधि विकास गरिनेछ। कृषि क्षेत्रको विकासका लागि संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको भूमिका र जिम्मेवारी स्पष्ट गर्न गरी सघीय कृषि ऐन तर्जुमा गरिनेछ। यसबाट कृषियोग्य भूमिको संरक्षण, कृषिको व्यावसायीकरण, बजार व्यवस्थापन र नियमन लगायतका कार्य व्यवस्थित हुनुका साथै अन्तर तह समन्वय थप प्रभावकारी हुने विश्वास लिएको छ।

११०. कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालयका लागि रु. ५८ अर्ब १८ करोड विनियोजन गरेको छ।

वन तथा वातावरण

१११. वन, जैविक विविधता र जलाधार व्यवस्थापन मार्फत वातावरणीय सन्तुलन कायम गरिनेछ। वन सम्पदाको योग्य उपयोग र वनजन्य उद्यम विकास गर्दै राष्ट्रिय अर्थतन्त्रमा यसको योगदान बढाइनेछ। संरक्षित वन र सामुदायिक वनलाई पूर्वा-पर्यटकीय गन्तव्यको रूपमा विकास गरिनेछ।

११२. राष्ट्रपति सुरे संरक्षण कार्यक्रम मार्फत संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको सहभागितामा सुरे संरक्षणको गुरोयोगी कार्यक्रमहरू संचालन गरिनेछ। यस अन्तर्गत जल र जीवन संरक्षण गर्न वीस रोपण, रिचाज पोखरी, गच्छी, पहिरो निम्नन्त्रण लगायतका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। राष्ट्रपति सुरे संरक्षण कार्यक्रमका लागि रु. १ अर्ब ५ करोड विनियोजन गरेको छ।

११३. माटो तथा कर्णाली दिगो षोक्त व्यवस्थापन गर्न कोशी, गण्डकी, कर्णाली र महाकाली लगायत वृहत जलाधार क्षेत्रमा गच्छी तथा पोखरी सडक, सिमसार संरक्षण र जलपुनर्भरणका कार्यक्रम सञ्चालनका लागि बजेट व्यवस्था गरेको छ।

११४. वनलाई नागरिकको जीवन तथा समृद्धिसँग जोड्न बाँफो, खाली, ऐलानी, पती र हैमिखत विद्योको वन क्षेत्र तथा नवी उकास जमिनामा जडिबुटी, फलफूल, पोषेवाली लगायतका खेती गरी कृषि-वन विकास गर्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। प्रदेशसँगको सहकार्यमा आगामी वर्ष करिब तीन करोड किस्वा वृक्षाोपण गरिनेछ।

११५. जडीबुटीको व्यावसायिक खेती प्रवर्द्धन गर्न कर्णाली र सुदूरपश्चिम प्रदेशका सम्भाव्य स्थानीय तहमा गुणस्तरिय किस्वा उत्पादन र फर्के क्षेत्र विकास गर्न बजेट छुट्टयाएको छ। जडिबुटीको प्रशोधन र सारतत्व प्रमाणीकरण गरी निर्यात प्रवर्द्धन गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ।

११६. निकुन्ज, जंगल तथा मध्यवर्ती क्षेत्रमा जैविक मार्ग निर्माण, घाँसे मैदान तथा सिमसार क्षेत्र व्यवस्थापन, वन्यजन्तुको वासस्थान व्यवस्थापन तथा वन्यजन्तुबाट हुने क्षति न्यूनीकरणका लागि विद्युतीय तारवार लगायतका पूर्वाधारहरू निर्माण गरिनेछ। मध्यवर्ती क्षेत्रका बासिन्दाको जीविकोपार्जन सुधारका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। कार्य प्राकृतिक चिडियाखानाको पूर्वी तयारीको काम सम्पन्न गरी निर्माण कार्य आगाडि बढाइनेछ।

११७. वन्यजन्तुबाट हुने क्षति बापत प्रदान गरिने राहत वितरण प्रकृत्यालाई सहज र सरल बनाइनेछ। निकुन्ज तथा आरक्ष संरक्षणमा खटिएका कर्मचारीहरूको छुट्टाउा बीमा गरिनेछ। संकटग्रान र दुर्लभ वन्य जन्तु संरक्षणका लागि कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।

११८. डडेल्ढुाको जोषिम निम्नन्त्रणका लागि प्रदेशसँगको सहकार्यमा सामग्री खरिद र तालिम कार्यक्रम सञ्चालन गर्न बजेटको व्यवस्था गरेको छ।

११९. संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको समन्वय र सहकार्यमा दिगो वन व्यवस्थापनसम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। निश्चित मापदण्ड तयार गरी राष्ट्रिय, सामुदायिक तथा निजी वनको व्यवस्थापनबाट आगामी आर्थिक वर्ष तीन करोड घनाफट काठ आपूर्ति गरिनेछ। यसबाट काठ र फर्निचरको अभावत प्रतिस्थापनमा सहयोग पुग्ने विश्वास लिएको छ।

१२०. वनजङ्गलमा उत्पादन हुने पात पतिङ्ग, वनमाग लगायतको प्रयोगबाट वायो पेल्ट र त्रिकेट बनाउन निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहित गरिनेछ। यसबाट नवीकरणीय ऊर्जा उत्पादन हुनुका साथै कोइलाको खपत कम हुने विश्वास लिएको छ।

१२१. इलाम, मुस्ताङ, दाङ र अछाममा वायु गुणस्तर मापन केन्द्र विस्तार गरिनेछ। प्लास्टिक भोलोको सङ्ग कामाज वा कपडाको भोलोको प्रयोगलाई प्रोत्साहन गरिनेछ। वातावरण संरक्षणका लागि प्रवर्द्धनात्मक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।

१२२. वन तथा वातावरण मन्त्रालयतर्फ रु. १५ अर्ब ५६ करोड विनियोजन गरेको छ।

भूमि व्यवस्था तथा सहकारी

१२३. जग्गा प्रशासनमा सुशासन भन्ने नाराका साथ जग्गा प्रशासनसम्बन्धी कामलाई सुचना प्रविधिमा आधारित बनाइनेछ। आगामी आर्थिक वर्ष सबै नापी, भूमिधुधर तथा मालपोत कार्यालयमा भू-सूचना प्रविधिमा आधारित अनलाइन सेवा प्रणाली कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ। सेवाग्राहीले विद्युतीय माध्यमबाट टेस नक्सा, दृष्टिवन्धक, रोक्का लगायतका सेवा लिन सक्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।

१२४. जग्गा प्रशासनलाई मितव्ययी र व्यवस्थित बनाई एकद्वार प्रणालीबाट सेवा प्रदान गर्न नापी कार्यालय तथा मालपोत कार्यालयलाई क्रमशः एकीकृत गरिनेछ। नापनक्सा क्षेत्रमा अत्याधुनिक लाइडर प्रविधिको प्रयोगलाई निरन्तरता दिइनेछ। मालपोत र नापीसम्बन्धी आधारभूत सेवा स्थानीय तहबाट प्राप्त गर्न सक्ने गरी

जग्गा प्रशासनसम्बन्धी कानूनलाई परिमार्जन गरिनेछ।

१२५. भूमिहिन दलित, सुकुन्वासी एवं अन्वयस्थित बसोबासीहरूको पहिचान, लागत सम्बन्धन, सत्यपन तथा नापनक्सा कार्य सम्पन्न गरिनेछ। आगामी आर्थिक वर्ष भूमि अयोग्य मानार्फत १ सय १० वटा स्थानीय तहमा २५ हजार भूमिहिनलाई जग्गाधनी प्रमाण पूर्जा वितरण गरिनेछ।

१२६. नापनक्सा गर्न छुट्ट भएका गाँसे ब्लक जग्गा र दाता हुन छुट भएका बेनिस्साको स्वभासी जग्गाको नापजाँच तथा दाता गरी जग्गाधनी दाता प्रमाणपूर्जा उपलब्ध गराइनेछ। आगामी आर्थिक वर्ष गाँसे ब्लक क्षेत्रको जग्गा नाप जाँच कार्य सम्पन्न गरिनेछ।

१२७. वैज्ञानिक आधारमा जमिनलाई खेतीयोग्य र अन्य प्रयोजनको लागि वर्गीकरण गर्न व्यवस्था मिलाइनेछ। भू-उपयोग योजना तर्जुमा र कार्यान्वयनमा स्थानीय तहलाई सहयोग एवं सहजीकरण गरी भूमिको वर्गीकरणलाई पारदर्शी र थयार्थपरक बनाइनेछ।

१२८. केही समवेदित रोक्का रहेको जग्गाको कित्ताकाट फुकुवा गरिनेछ। यसबाट धरजग्गा क्षेत्रको कारोवार विस्तार हुने विश्वास लिएको छ।

१२९. घर जग्गाको खरिद विक्री मूल्यालाई थयार्थपरक, व्यवस्थित र पारदर्शी बनाउन आगामी आर्थिक वर्ष महानगरपालिका र उपमहानगरपालिकाबाट भौगोलिक सूचना प्रणालीमा आधारित वैज्ञानिक मूल्याङ्कन प्रणाली कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ।

१३०. देशभरका सरकारी, सार्वजनिक, सामुदायिक तथा गुठी जग्गाको संरक्षण र व्यवस्थापनका लागि एकीकृत अभिलेख तयार गरिनेछ। स्थानीय तह र स्थानीय प्रशासनबीच समन्वय गरी सार्वजनिक जग्गाको संरक्षण गरिनेछ।

१३१. राज्य सुविधा परिचयपत्र वितरण कार्य आगामी वर्ष सम्पन्न गरिनेछ। सरकारबाट उपलब्ध गराउने सुविधाहरू प्रदान गर्दै उक्त परिचय पत्रलाई आधार लिइनेछ। सरकारी विषयेश्वर कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिइएको छ।

१३२. सहकारी क्षेत्रको वचतलाई उद्यम विकास तथा रोजगारी सिर्जना हुने क्षेत्रमा स्थानीय गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ। धेरैतु तथा साना उद्योग सञ्चालन गर्न सहकारी संस्थालाई उत्पादन, भण्डारण र बजारीकरणमा सहयोग उपलब्ध गरिनेछ।

१३३. वचत तथा ऋण सहकारी संस्थाको कार्यक्षेत्र निश्चित भौगोलिक क्षेत्रमा केन्द्रित गरी सेवा प्रवाहलाई प्रभावकारी बनाइनेछ। वचत तथा ऋणको कारोवार गर्न सहकारी संस्थाहरूको नियमन तथा सुपरिवेक्षणलाई प्रभावकारी बनाउन विशिष्टीकृत नियामकीय निकाय स्थापना गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ। यसबाट सहकारी क्षेत्रमा पारदर्शिता र सुशासन कायम हुने विश्वास लिएको छ।

१३४. भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिबी निवारण मन्त्रालयको लागि रु. ७ अर्ब २४ करोड विनियोजन गरेको छ।

औद्योगिक विकास

१३५. उत्पादन र रोजगार: समृद्धिको आधार को नारालाई आत्मसात गरी औद्योगिकीकरणको गतिलाई तीव्रता दिइनेछ। औद्योगिक प्रवर्द्धन, पूर्वाधार एवं मानव संसाधन विकास र असल औद्योगिक सम्बन्ध कायम गरी उत्पादन र उत्पादकत्व वृद्धि गरिनेछ। उद्योग क्षेत्रमा स्वदेशी तथा विदेशी पुँजी र प्रविधि आकर्षण गरिनेछ।

१३६. सरकारबाट घोषणा भएका औद्योगिक क्षेत्र, विशेष आर्थिक क्षेत्र र औद्योगिक ग्रामको पूर्वाधार निर्मालाई तीव्रता दिइनेछ। नोस्टार र मोतिपुर औद्योगिक क्षेत्रको निर्माण कार्य शुरू गरिनेछ। चितवनको शक्तिखो र मकवानपुरको मयुरघाण औद्योगिक क्षेत्रको वातावरणीय प्रभाव मूल्याङ्कन, सबै कदम लगायतका पूर्व तयारीका कार्य सम्पन्न गरी सार्वजनिक निजी साझेदारी विकास तथा सञ्चालन गर्न निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन गरिनेछ। सञ्चालनमा रहेका १० वटा औद्योगिक क्षेत्रहरूको पूर्वाधार सुधार र स्तरोन्तित गरिनेछ। औद्योगिक क्षेत्रको पूर्वाधार विकास र सञ्चालनको लागि रु. ३३ करोड विनियोजन गरेको छ।

१३७. सिमरा विशेष आर्थिक क्षेत्रको बाँकी काम सम्पन्न गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ। भैरहवा विशेष आर्थिक क्षेत्रलाई पूर्ण क्षमतामा सञ्चालन गरिनेछ। पाँचखाल विशेष आर्थिक क्षेत्रको क्षेत्रको पूर्वाधार निर्माण कार्य सम्पन्न गरिनेछ। विशेष आर्थिक क्षेत्रमा पूर्वाधार निर्माणको लागि रु. ५४ करोड विनियोजन गरेको छ।

१३८. विशेष आर्थिक क्षेत्रमा उद्योग स्थापनाको लागि निजी क्षेत्रलाई आकर्षित गर्न जग्गाको बहाल दर पुनरावलोकन गरिनेछ। उत्पादनको न्यूनतम तीस प्रतिशत निकासी गर्न उद्योगले विशेष आर्थिक क्षेत्रमा उद्योग सञ्चालन गर्न पाउने गरी कानुनी व्यवस्था मिलाइनेछ। यस्ता उद्योगलाई निकासी गरेको परिमाणको आधारमा कर सहूलियत प्रदान गरिनेछ। निजी क्षेत्रले विशेष आर्थिक क्षेत्र सञ्चालन गर्न चाहमा व्यवस्थापन करार गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।

१३९. पञ्चथर, सिमरा, गण्डक हेटौँटा इन्धनसम्मको कोरिडोरलाई बारा पर्सा औद्योगिक कोरिडोरको रूपमा विकास गरिनेछ।

१४०. विनियन १ सय १३ स्थानीय तहमा निर्माणधीन औद्योगिक ग्रामको कामलाई तीव्रता दिइनेछ। पूर्वाधार निर्माण सम्पन्न भएका औद्योगिक ग्राम स्थानीय तहलाई हस्तान्तरण गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ। काभ्रेको पाँचखालमा निर्माणधीन औद्योगिक ग्रामलाई महिला उद्यम ग्रामको नामाकरण गरी महिला उद्योगलाई उद्योग सञ्चालन गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ। औद्योगिक ग्राम निर्माणका लागि रु. ४१ करोड विनियोजन गरेको छ।

१४१. सिमेन्ट, फलाम र तारे होलेज जस्ता द्रुत उद्योगसम्म पुग्ने पहुँच मार्ग र ट्रांसमिसन लाइन निर्माण गर्न कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिई रु. ४६ करोड विनियोजन गरेको छ।

१४२. परम्परागत रूपमा सञ्चालित उद्योगहरूको प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता अभिवृद्धि गर्न मेसिनरी प्रतिस्थापन, प्रविधि सुधार तथा पूर्वाधार निर्माणका लागि सहूलियतपूर्ण कर्जा प्रदान गरिनेछ। परम्परागत सीपको अभिलेखीकरण गर्नुका साथै पुस्तान्तरण गर्न तालीम सञ्चालन गरिनेछ।

१४३. स्थानीय कच्चा पदार्थमा आधारित लघु, सैरतु र साना उद्योगलाई प्रोत्साहन गर्न सहूलियतपूर्ण ऋण र बजार प्रवर्द्धनका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। रेशाजन्य, हाँते कापन र हस्तकला लगायतका उद्योगलाई प्रविधि स्तरोन्तित गर्न र नयाँ प्रविधिको उपयोग गर्न अनुदान सहयोग गरिनेछ। लघु उद्यम विकास कार्यक्रमका लागि रु. १ अर्ब २ करोड विनियोजन गरेको छ।

१४४. स्वदेशी सिमेन्टको आन्तरिक खपत बढाउन पक्की सडक निर्माण गर्दा डिफाउट र गुणस्तरीय सडक निर्माण हुने तथा बिटुमिनको अभाव घट्ने विश्वास लिएको छ।

१४५. बजारको मागअनुसारको द्र्श जनशक्ति उत्पादन गर्न शुरू गरिएको कार्यस्थलमा आधारित रोजगारमूलाक प्रशिक्षण कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिइएको छ। यस कार्यक्रम अन्तर्गत उद्योगीले प्रशिक्षार्थी काठार लिई आफ्नो आवश्यकता अनुरुपको सीप सिक्‍ाउनु पर्ने र न्यूनतम अडार सहितको रोजगारी दिनुपर्नेछ। यनी लिइएको प्रशिक्षार्थी कामदारको तीन महिनाको न्यूनतम परिश्रमिक सरकारी व्ययर्गे गरी आवश्यक बजेट छुट्टयाएको छ।

१४६. औद्योगिक जनशक्ति उत्पादन तथा उद्यमशीलता प्रवर्द्धन गर्न किभुवन विश्वविद्यालय लगायतका प्राशिक संस्थाहरूसँग लागत साझेदारीमा उत्पादनिला विकास कार्यक्रम सञ्चालन गर्न रकम विनियोजन गरेको छ।

१४७. धौवढी फलाम खानीको विस्तृत सर्भेक्षण, विस्तृत उत्पादन प्रविदेदन तयारी र वातावरणीय सम्भाव्यता अध्ययन सम्पन्न गरी उत्खनन कार्य प्रारम्भ गरिनेछ।

१४८. नेपालीसर खानीजन्य उद्योगको प्रवर्द्धन गर्न दैलेखमा पेट्रोलियम पदार्थ, नवलपरिष्कार र पर्वतमा फलाम, मकवानपुरमा ग्रेनाइट, स्यान्वटोन र शोरासिम, अर्घाखाँचीमा चुन ढुङ्गा तथा धादिङ्गा डोलामाइटको अन्वेषण र उत्खनन कार्य आगाडि बढाइनेछ।

१४९. चौधौँ बटालीको औद्योगिकरण अवधारणाको आन्तरिकीकरणका लागि प्रविधि सहयोग, सचेतना र तालिमका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। उद्योगहरूमा चौधौँ पुस्ताको औद्योगिक अवधारणा कार्यान्वयन गर्न प्रोत्साहन तथा सहजीकरण गरिनेछ।

१५०. औद्योगिक बौद्धिक सम्पत्तिको संरक्षण र विकास गर्न टेक्सिकल नो हाउ, प्रन्टेन्डज फल्टला लगायतका विषय समेटेर बौद्धिक सम्पत्तिसम्बन्धी कानून तर्जुमा गरिनेछ।

निर्यात प्रवर्द्धन तथा व्यापार सहजीकरण

१५१. निर्यात सम्भानना भएका वस्तु र सेवाको प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता वृद्धि गरी निर्यात प्रवर्द्धन गरिनेछ। व्यापार पूर्वाधारको विकास र स्तरोन्तित गरी अन्तर राष्ट्रिय व्यापार सहजीकरण गरिनेछ। अन्तर्राष्ट्रिय व्यापार तथा पारहजन सम्बद्ध द्विपक्षीय र बहुपक्षीय सन्धन्हरूलाई सक्रिय गर्न प्रभावकारी बनाइनेछ।

१५२. नेपालजन्मस्मिथत एकीकृत जाँच चौकीको निर्माण कार्य सम्पन्न न सञ्चालनमा ल्याइनेछ। भैरहवाको एकीकृत जाँच चौकी र रसुवाको टिम्पुमा सुक्खा बन्दरगाहको निर्माण कार्यलाई तीव्रता दिइनेछ। वीरगञ्ज र विराटनगरको एकीकृत जाँच चौकीमा गोदाम पर तथा पार्किङ स्थल निर्माण गरिनेछ। कञ्चनपुर जिल्लाको दोधारा चाँदनीमा सुक्खा बन्दरगाह निर्माण कार्य प्रारम्भ गरिनेछ। एकीकृत जाँच चौकी, सुक्खा बन्दरगाह, कन्टेनर यार्ड निर्माण, प्रयोगशाला स्तरोन्तित लगायतका व्यापार पूर्वाधार निर्माण र सञ्चालन गर्न आवश्यक रकम विनियोजन गरेको छ।

१५३. नेपाल व्यापार एकीकृत रणनीतिले पहिचान गरेका वस्तुहरूको उत्पादन तथा निर्यात प्रवर्द्धन गर्न कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। कृषि क्षेत्रमा अलेची, अदुवा, जुठ, चिया र जडिबुटी, दल सक्षमा जडिबुटी तथा सुगन्धित वनस्पति, लोत्तान्जन्य उत्पादन, गोजन एण्ड टर्पेन्टाइन, दूला उद्योगमा सिटल, धागो तथा कपडा, जुता र तयारी पोसाक र धेरैतु तथा साना उद्योगमा गलैचा, गहना र परिष्कारको प्रवर्द्धनको लागि आवश्यक बजेट व्यवस्था गरिनेछ।

१५४. निर्यात प्रवर्द्धनका लागि नयाँ गन्तव्य पहिचान गरिनेछ। निर्यात व्यापार प्रवर्द्धनको एकीकृत चौधौँ तयारीमा तर्जुमा गरिनेछ। निर्यात हुने वस्तुहरूको गन्तव्य मुलुकमा सामुहिक व्यापार चिन्ह दर्ता गर्न प्रोत्साहन गरिनेछ। सूचना प्रविधि, सिमेन्ट, छुर्गी, मह लगायत उद्यमजीन र परिवहनामा निर्यात सम्भानना कक्षा सञ्चु वा सेवाको उत्पादन बढाउन निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन गरिनेछ।

१५५. चिया लगायत कृषिजन्य वस्तुको निर्यात अभिवृद्धि गर्न आवश्यक प्रविधि, उपकरण, आर्निफ सर्टिफिकेशन फ्रकम जस्ता कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। चिया, कफी लगायत निकासीजन्य कृषि उत्पादनको परिष्करणका लागि प्रयोगशाला स्थापना गर्न रकम विनियोजन गरेको छ।

१५६. "वाटर फ्रम द हिमालय" को नामले ब्राण्डिङ गरी नेपालको हिमाली क्षेत्रको मिमरल वाटर तथा प्रशोधित पानी निर्यात गर्न आवश्यक सञ्चालन गरिनेछ।

१५७. वातावरणलाई नकारात्मक असर नपर्ने गरी मापदण्ड बनाई वातावरणीय अध्ययनबाट उपयुक्त देखिएका स्थानबाट ढुङ्गा र गिट्टी निकासी गर्न आधार तयार गरिनेछ।

१५८. विभिन्न ३६ प्रकारका वस्तुको निर्यातमा प्रदान गरिँदै आएको नगद अनुदानलाई निरन्तरता दिन रु. ९० करोड विनियोजन गरेको छ। निर्यातमा प्रदान गरिने नगद अनुदानलाई तीन तीन महिनामा भुक्तानी हुने व्यवस्था मिलाइनेछ।

१५९. नेपाल सन् दृष्टदृष्ट पछि अतिक्रम चिकित्त मुलुकबाट विकासशील मुलुकमा स्तरोन्तित हुँदा हाल पाइरहेको व्यापार सहूलियत कायम नहुने अवस्था रहेको छ। अतिक्रम चिकित्त मुलुकबाट स्तरोन्तित पश्चात् विस्तार हुने चुनौतीका सम्बन्धन र अवसरको उपयोग गर्न नीतिगत व्यवस्था गरी क्षेत्रगत कार्यक्रम तय गरिनेछ। युरोपियन युनियन र अमेरिका लगायत अन्य राष्ट्रसँग द्विपक्षीय वार्ता गरी निर्यातलाई प्रोत्साहन र सहूलियतका लागि पहल गरिनेछ।

१६०. ई-कमर्सको सम्मन्धबाट हुने नेपाली वस्तु तथा सेवाको व्यापार प्रवर्द्धन र नियमन गर्न कानुनी व्यवस्था गरिनेछ। विद्युतीता हाटबजार मार्फत लघु, धेरैतु तथा साना उद्योगबाट उत्पादित वस्तुको बजारीकरण गरिनेछ।

१६१. मानव, पूरा तथा वनस्पतिजन्य स्वास्थ्य र सुरक्षासँग सम्बन्धित वस्तुहरूको आयातलाई व्यवस्थित गर्न सम्बन्धित क्षेत्रको गुणस्तर मापदण्ड तयार गरी कार्यान्वयन गरिनेछ।

आर्पति व्यवस्था

१६२. दुर्गम तथा ग्रामीण क्षेत्र लगायत मुलुकभर अत्यावश्यक वस्तुको सहज र निर्वार्ध आपूर्ति सुनिश्चित गर्न उत्पादन, भण्डारण र वितरण प्रणालीमा सुधार गरिनेछ। सबै प्रकारका सिपिङ्कट, कार्टेडिङ, कृत्रिम अलुभार र कालोबजारलाई अन्त्य गरी बजारमा स्वस्थ प्रतिस्पर्धा कायम गरिनेछ। शिक्षा, स्वास्थ्य, खानेपानी, सञ्चार, यातायात लगायत आधारभूत सेवाको गुणस्तरीयता सुनिश्चित गरिनेछ। उपभोक्ताको हित संरक्षण गर्न सर्वव्यापी कानूनलाई सशक्त बनाई बजार अनुगमन तथा नियमनलाई सुदृढ गरिनेछ। देशभर उपलब्ध अत्यावश्यक खाद्य पदार्थ उत्पादन, मोडाना तथा अपूर्णतिक अद्यावधिक सूचना प्राप्त हुने प्रणाली विकास गरिनेछ। सहूलियत मूल्यमा खाद्य वस्तु विक्री वितरण गर्न पसल सञ्चालन गर्न सहकारी संस्थालाई प्रोत्साहित गरिनेछ।

१६४. सार्क खाद्य सुरक्षा भण्डारमा ८ हजार मेट्रिक टन र राष्ट्रिय खाद्य सुरक्षा भण्डारमा २५ हजार मेट्रिक टन खाद्यान्न वर्षभरि नै रोजगार दहने व्यवस्था मिलाइनेछ।

न्यूनतम तीन महिनाको पेट्रोलियम पदार्थको मागलाई ध्यान सक्ने गरी भण्डारण क्षमता वृद्धि गरिनेछ। पोखरामा हवाई ईन्धन भण्डारण गृह र अमलेखगञ्जमा थप दुईवटा ईन्धन भण्डारण गृह निर्माण सम्पन्न गरिनेछ।

१६६. दुर्गम तथा हिमाली जिल्लाहरूमा खाद्यान्न तथा नूनको आपूर्ति नियमित, सरल र सहज बनाउन दिदैरै आएको ढुवानी अनुदानलाई निरन्तरता दिइएको छ।

१६७. आपूर्ति व्यवस्थालाई सहज र सरल बनाउन प्रत्येक प्रदेशमा लागत साझेदारीमा एक एक वटा आधुनिक गोदामपर निर्माण प्रारम्भ गरिनेछ। खाद्य व्यवस्था तथा व्यापार कम्पनीको मौजुदा गोदामहरूको मर्मत सम्भार गर्न बजेटको व्यवस्था गरेको छ।

१६८. उद्योग वाणिज्य तथा आप

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को....

- विकासका लागि बजेट छुट्टयाएको छु
- सर्वेधानिक व्यवस्थाअनुसृष्ट विद्यालय शिक्षा, उच्च शिक्षा, प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षा र सघ विकास तालिम तथा राष्ट्रिय योजना प्राप्‍स सम्बन्धी विषयहरुलाई व्यवस्थित बनाउन संघीय शिक्षा ऐन तर्जुमा गरिनेछ
- २२१. विज्ञान प्रविधि, इन्जिनियरिङ्ग, कला, गणित लगायतका विषयमा विद्यालयस्तरदेखि नै अनुसन्धान र नवप्रवर्तनको सोच र क्रियाशिलाता विकास गरिनेछ
- २२२. रैडियोधर्मी पदार्थको सुरक्षित प्रयोग, व्यवस्थापन, नियमन तथा अनुगमनको लागि नियमनकारी निकाय स्थापना गर्न आवश्यक तयारी गरिनेछ। रासायनिक पदार्थको सुरक्षित प्रयोग, नियमन तथा व्यवस्थापनका लागि आवश्यक कानुनी व्यवस्था गरिनेछ
- २२३. शिक्षा, विज्ञान तथा प्रविधि मन्त्रालयतर्फ रु. १ खर्ब ९७ अर्ब २९ करोड विनियोजन गरेको छु।

स्वास्थ्य तथा जनसंख्या

- २२४. गुणस्तरीय स्वास्थ्य उपचार: जनताको अधिकार भन्ने नाराका साथ आधारभूत स्वास्थ्य सेवालाई सर्वसुलभ र गुणस्तरीय बनाइनेछ। विशिष्टीकृत स्वास्थ्य सेवामा नागरिकको पहुँच बढाइनेछ। स्वास्थ्य शिक्षा र जनचेतनाको माध्यमबाट नागरिकको स्वस्थ जीवनशैली प्रवर्द्धन गरिनेछ।
- २२५. कोभिड-१९ लगायत सड्कामक रोगको रोकथाम, नियन्त्रण तथा उपचारलाई प्राथमिकतामा राखेको छु। महामारी विरुद्ध जनचेतना अभिवृद्धि, स्वास्थ्य मापदण्डको परिपालना, खोप सेवाको सुनिश्चरता र उपचार सेवालाई समन्वयान्मक रूपमा कार्यान्वयन गर्न बजेटको व्यवस्था गरेको छु।
- २२६. डेन्डी रोग रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि पूर्व-मसुन, मनसुन, र मनसुन पश्चात “डेन्डी रोग सार्ने लामदुइको लार्भा र वासस्थान खोज र नष्ट गर अभियान” सञ्चालन गरिनेछ। डेन्डी, ओलो, कालाज्वर, हातीपाइले लगायतका अन्य मौसमी र क्रिडजन्य रोगको रोकथाम गर्न आवश्यक रकम विनियोजन गरेको छु।
- २२७. शुक्राणु टुपिकल तथा सर्खा रोग अस्पताललाई तीन सय शैयामा विस्तार गरिनेछ। पोखरा, सुर्खेत, डोटी र भरतपुरमा निर्माणधीन प्रादेशिक सर्खा रोग अस्पताल आगामी वर्ष सम्पन्न गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ। सर्खा रोग अस्पताल निर्माण एवं विस्तारका लागि रु. ४६ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २२८. “क्षयग मुक्त नेपाल अभियान” अन्तर्गत रोगीहरुको पहिचान गर्न र नि:शुल्क औषधि उपलब्ध गराउन रु. १ अर्ब २८ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २२९. मुलुकभरका ६ हजार ७ सय ४३ वडाका आधारभूत स्वास्थ्य सेवा केन्द्रबाट ९८ प्रकारका औषधि, खोप लगायतका आधारभूत स्वास्थ्य सेवा नि:शुल्क उपलब्ध गराउन रु. १ अर्ब २८ करोड विनियोजन गरेको छु। यस कार्यक्रम अन्तर्गत स्वदेसमा नै उत्पादित औषधि खरिद गर्न प्राथमिकता दिइनेछ।
- २३०. बहुसंख्यक जनताले सेवा प्राप्त गर्ने गरी पायक पर्ने स्थानमा आधारभूत अस्पताल निर्माण तथा सञ्चालन गर्न प्राथमिकता दिइनेछ। हाल ३२२ स्थानीय तहमा निर्माणधीन ५, १० र १५ शैयका अस्पताल निर्माण कार्यका लागि रु. ८ अर्ब विनियोजन गरेको छु। आगामी वर्ष सम्पन्न हुने १०० अस्पतालमा स्वास्थ्य उपकरण खरिद गर्न रु. ८२ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २३१. मातृ मृत्युदर र नवजात शिशु मृत्युदर बढि भएका स्थान लक्षित गरी आमा र नवजात शिशु सुरक्षाका विशेष कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। मातृ तथा नवशिशु कार्यक्रम र आमा सुरक्षा कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिएको छु।
- २३२. क्यान्सर, मेरूदण्ड पक्षाघात र मृगौला प्रत्यारोपण गरेका तथा डायलाइसिस गराइएका विमारीलाई औषधी उपचार खर्च बापत दिदै आएको मासिक रु. ५ हजारलाई निरन्तरता दिएको छु।
- २३३. विपन नागरिकलाई मुटु रोग, मृगौला रोग, क्यान्सर, पार्किन्सन, अल्जाइमर्स, स्पाइडल इन्जुरी हेड इन्जुरी तथा रिक्तकलनद्वै एनियामिको उपचामा दिदै आएको अनुदानलाई निरन्तरता दित्नु रु. २ अर्ब ५० करोड विनियोजन गरेको छु। सबै संघीय अस्पतालहरुबाट मृगौला प्रत्यारोपण सेवा प्रदान गर्न व्यवस्था मिलाइनेछ।
- २३४. महिशास्त्रमा देखिने पाटेपकोक रोगको क्यान्सर र स्तन क्यान्सरको नि:शुल्क शिर्ष पहिचान र प्रारंभिक उपचारलाई क्रमशः विस्तार गरिनेछ। पाटेपकोक क्यान्सर रोकथामका लागि ९ देखि १४ वर्षका बालिका लक्षित एच.पी.भी. जोप कार्यक्रमलाई विस्तार गरिनेछ। सबै संघीय अस्पतालमा बर्मोफेन तथा नि:सन्तान उपचार सेवा क्रमशः विस्तार गरिनेछ।
- २३५. शहीद धर्मभक्त राष्ट्रिय मानव अन्न प्रत्यारोपण केन्द्रको क्षमता विकास गरिनेछ। शहीद गंगालाल हृदय केन्द्रमा अत्याधुनिक ब्न्ड बैक सञ्चालनमा ल्याउन बजेटको व्यवस्था गरेको छु। भरतपुर क्यान्सर अस्पतालमा ट्युब स्थापन मैसिन तथा साइकलोटोन उत्पादन गर्ने मैसिन खरिद गर्न आवश्यक रकम विनियोजन गरेको छु।
- २३६. जेठ नागरिकका लागि सरकारी अस्पतालमा सञ्चालनमा रहेका जेरियाट्रिक वार्डलाई प्रभावकारी बनाइनेछ। वरिंनी बढ्दै गएको वृद्धीली उमेरमा देखिने डिमेन्सिया र अल्जाइमर्स रोगको फिक्नडि गरी नजिकको विशिष्टीकृत अस्पतालसँगको समन्वयमा उपचारको व्यवस्था मिलाइनेछ।
- २३७. एड्स तथा यौन रोग र कुष्ठरोग नियन्त्रण कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिन रकम विनियोजन गरेको छु।
- २३८. सबै नागरिकलाई न्यूनतम आधारभूत स्वास्थ्य सेवा सुनिश्चित गर्न हाल सञ्चालनमा रहेको स्वास्थ्य बीमा लगायतका सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिएको छु। सरकारी, सामुदायिक र सहकारी अस्पतालबाट स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। स्वास्थ्यसँग सम्बन्धित सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रम र स्वास्थ्य बीमाका बीच साहोपचार नहुने गरी जुनै आर्थिक वर्षभित्रै कार्यविधि तर्जुमा गरिनेछ। यस्ता सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमलाई क्रमशः स्वास्थ्य बीमाको दायरामा ल्याइनेछ। स्वास्थ्य बीमा कार्यक्रमलाई पुनर्संरचना गरी दिगो बनाइनेछ।
- २३९. परिपक्व प्रसूति तथा स्त्री रोग अस्पतालमा नवजात शिशुका लागि मिल्क बैक सञ्चालन गरिनेछ। वी.पी. कोशला क्यान्सर अस्पताल, जि.पि. कोशला राष्ट्रिय स्वास्थ्यध्यास उपचार केन्द्र, सुर्खेत आदिनाल प्रकृत क्यान्सर अस्पताल, मनमोहन काँडेयोथोरासिक भास्कुलर तथा टोन्स्प्लान्ट केन्द्र, सुरेश वाल्मे मेमोरियल क्यान्सर केन्द्र, रामराज प्रसाद सिंह स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान र भरतपुर क्यान्सर अस्पतालको आवश्यक पूर्वाधार विकास तथा उपकरणका लागि बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- २४०. काठमाडौंको बीर अस्पतालमा रहेको वन सुनिटलाई स्तरोन्नति गरी सुविधा सम्पन्न गर्ने सेन्टरको रूपमा विकास गर्न आवश्यक बजेट छुट्टयाएको छु।
- २४१. निजामती अस्पतालको स्तरोन्नति गरी सुपर स्पेशियलिटी सहितको अस्पतालको रूपमा विकास गरिनेछ। प्रादेशिक अस्पतालको समन्वयमा प्रदेश स्तरमा निजामती अस्पतालको सेवा विस्तार गरी निजामती कर्मचारीहरुले सुलभ रूपमा उपचार सेवा प्राप्त गर्न व्यवस्था मिलाइनेछ।
- २४२. गेटा मेडिकल कलेजलाई शहीद दशाथ चन्द स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको रूपमा सञ्चालन गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। गेटा अस्पताललाई एकसय शै्य तथा अस्पतालको रूपमा विकास गर्न पूर्वाधार निर्माण, उपकरण खरिद र जनशक्ति व्यवस्थापनका लागि बजेटको व्यवस्था गरेको छु।
- २४३. राप्ती स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको सेवा विस्तार गर्न भौतिक पूर्वाधार विकासका लागि बजेटको व्यवस्था गरेको छु। कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान अन्तर्गत दैलेखको आठवीस नगरपालिका, रामेछाप एक सय शै्यको स्याटेलाइट अस्पताल स्थापना गर्ने प्रक्रिया अघि बढाइनेछ।
- २४४. मानसिक रोग अस्पताल पाटनको क्षमता विस्तार गरिनेछ। सबै संघीय अस्पतालमा मानसिक रोगीको लागि अन्र्तराष्ट्र सेवा सञ्चालन गरिनेछ।
- २४५. राष्ट्रिय ट्याा सेन्टरको क्षमता विकासका लागि बजेट व्यवस्था गरेको छु। कैलालीको लम्की, रुपन्देहीको सालक्राडी, नवलपरासी पश्चिमको वर्दयाट, नवलपुरको गैडाकोट, सिरचुलीको भीमान र पािदिको बेल्वामा नजिकको सरकारी अस्पतालसँगको समन्वयमा प्राथमिक ट्याा केयर स्तर स्थापना गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ।
- २४६. संघीय अस्पतालमा रहेका जनस्वास्थ्य प्रयोगशालाको स्तरोन्नति गरिनेछ। राष्ट्रिय जनस्वास्थ्य प्रयोगशाला लगायतका प्रयोगशालाको भवन निर्माणका साथै उपकरण, परीक्षण किट्स, केमिकल, रिजिजेट लगायतका सामग्री खरिद गर्न बजेट छुट्टयाएको छु।
- २४७. सरकारी अस्पतालमा काम गर्ने चिकित्सक तथा स्वास्थ्यकर्मीलाई प्रोत्साहित गर्न सबै संघीय अस्पतालमा “एक चिकित्सक/ स्वास्थ्यकर्मी – एक स्वास्थ्य संस्था” कार्यक्रम सञ्चालन गर्न रु. २४ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २४८. आयुर्वेदिक/ होमियोप्याथिक/ युनानी/ अनुसन्धन्/ आम्ची र प्राकृतिक चिकित्सासजस्ता वैकल्पिक उपचार पद्धतिलाई प्रोत्साहन गरिनेछ। बुढालिङ्कण्डमा राष्ट्रिय आर्इव्हेट चन्कर्मन योग सेवा केन्द्रको भवन निर्माण कार्य सम्पन्न गर्न बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- २४९. नागरिकलाई शारीरिक व्यायाम, योग र आरोग्य सेवाको विस्तार तथा स्वच्छ र सुवर्तुल अहारमा जोड दिई स्वस्थ जीवनशैली अपनाउन अभिप्रेरित गरिनेछ। खुला योग तथा व्यायामशाला निर्माण तथा उपकरण खरिदका लागि बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- २५०. चिकित्सा विज्ञान राष्ट्रिय प्रतिष्ठान लगायत सबै संघीय स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठानको सञ्चालन र व्यवस्थापनमा एकरूपता कायम गर्न एकीकृत स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान ऐन तर्जुमा गरिनेछ। सबै संघीय अस्पताललाई विशिष्टीकृत स्वास्थ्य सेवा प्रदान गर्न सक्ने गरी सुपरस्पेशियलिटी सुविधा सहितको शिक्षण अस्पतालको रूपमा विकास गर्दै लगिनेछ।
- २५१. सरकारी छात्रवृत्तिमा एम. डी. र एम.एस्. गरेका विशेषज्ञ चिकित्सकले निश्चित अवधिम्म काठमाडौं उपत्यका बाहिरका सरकारी अस्पतालमा अनिर्वाय रूपमा सेवा गर्नुपर्ने व्यवस्था गरिनेछ।
- २५२. स्वास्थ्य तथा जनस््रय मन्त्रालय तर्फ रु. ८३ अर्ब ९९ करोड विनियोजन गरेको छु।

खानेपानी तथा सरसफाई

- २५३. सबै नागरिकलाई आधारभूत खानेपानी सेवाको पहुँच पुर्‍याई गुणस्तरीय खानेपानी सेवा विस्तार गर्दै लगिनेछ। एक घर एक धाराको लक्ष्य प्राप्त गर्न गरी खानेपानी आयोजना तथा कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।
- २५४. आगामी आर्थिक वर्ष आधापर्यन्तसम्मको खानेपानी सेवाबाट ९८ प्रतिशत, उपग्रह मध्यस्थस्तरको खानेपानी सेवाबाट ३० प्रतिशत र प्रशोधन सहितको ढल प्रणाली सुविधाबाट ४.५ प्रतिशत जनस््रय लाभाभन्वित हुने गरी खानेपानी तथा सरसफाई कार्यक्रम अघि बढाइनेछ।
- २५५. पुराना र सञ्चालनमा समथ्य रहेका खानेपानी आयोजनाको मर्मत र पुनर्स

थापना कार्यका लागि रु. १ अर्ब ३१ करोड विनियोजन गरेको छु।

- २५६. मेलचनी आयोजनाको अस्थायी हेडवर्क्सको स्तरोन्नति गरी बाह्र महिना खानेपानी आर्इव्हेट गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। मेलचनी जलाधारको भौगोलिक अध्ययन प्रतिवेदनको सुझावबमोजिम आयोजनाको दिगो सञ्चालन गरिनेछ। यस आयोजनाको दोस्रो चरण अन्तर्गत मेलचनीमा यात्री र लार्कै जोड्ने गरी संरचना निर्माण कार्य अघि बढाइनेछ।
- २५७. काठमाडौं उपत्यकाको खानेपानी आवश्यकताको दिगो व्यवस्थापनका लागि मकवानपुरको सिम्रेरी र दोसेने खोला तथा भक्तपुरको महादेव खोलाबाट पानी आपूर्तिको सम्भाव्यता अध्ययन लगायत पूर्व तयारका कार्य सम्पन्न गरिनेछ।
- २५८. काठमाडौं उपत्यकाको चक्रपथ भित्र नयाँ वितरण प्रणाली मार्फत पानी वितरण गरिनेछ। दोस्रो चरण अन्तर्गत कीर्तिपुर, भरतपुर, टिम्बी, जोरपाटी, टोखा, कपन र पेसीकोला क्षेत्रमा षाईपलाईन निर्माण कार्य शुरु गरिनेछ।
- २५९. सुखदाग्रस्त क्षेत्रमा सञ्चालित जलवायु अनुकूलित खानेपानी आयोजना अन्तर्गत आगामी वर्ष धादिङ्गको गजुरी, चितवनको दिव्यनगर र भण्डारा, सुर्खेतको पंचपुरी र दैलेखको महालु लगायतका आयोजना निर्माण सम्पन्न गर्न रु. २ अर्ब ५ करोड विनियोजन गरेको छु। सुखदाग्रस्त क्षेत्रमा सामुदायिक उपभोक्ता समूहद्वारा सञ्चालित खानेपानी आयोजनामा प्रयोग हुने विद्युत महशुल तथा डिमान्ड शुल्कमा १० प्रतिशत छुट दिने व्यवस्था मिलाएको छु।
- २६०. धारम र भरतपुरमा एकीकृत खानेपानी तथा ढल व्यवस्थापन आयोजना शुरु गरिनेछ। सुर्खेत उपत्यकामा भेरी परिमड आयोजना अघि बढाइनेछ। नेपालगन्ज, जनकपुर, धनुषाढी, लुम्बिनी लगायतका शहरमा एकीकृत खानेपानी तथा ढल व्यवस्थापनको कार्य शुरु गरिनेछ।
- २६१. शहरी खानेपानी तथा सरसफाई आयोजना अन्तर्गत निर्माणधीन काभ्रेको पंचखल, भरतपुरको दोधकोट, सुनसरीको भुम्जा, रौतहटको कटरीया, भोजपुर बाजार, सप्तरीको कन्चनसय र सप्तकोशी तथा काठमाडौंको डाँडी खानेपानी आयोजनाहरू आगामी आर्थिक वर्षभित्र सम्पन्न गरिनेछ। यस आयोजनाका लागि रु. २ अर्ब ८४ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २६२. सल्लगानी खानेपानी आयोजना अन्तर्गत संखुवासभाको चैनपुर, चितवनको लुगतामा, बाग्लुङको बाब्लुडबजार, मोरङको टर्कोसिनवारी र भ्पाकोक मेचीनगर लगायतका आयोजनाको निर्माण सम्पन्न गर्न रु. १ अर्ब २६ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २६३. पानीको सहत तथा भूमिगत स्रोतको संरक्षण गर्दै खानेपानी आपूर्तिको दिगो व्यवस्था मिलाइनेछ। स्थानीय हसैमीको सहकारमा काठमाडौं उपत्यकाका विभिन्न स्थानमा ढुङ्गेधारा, इनार, पोखरी लगायत परम्परागत पानीको मूल संरक्षण गरिनेछ।
- २६४. राष्ट्रिय अभियानको रूपमा सरसफाई र स्वच्छता कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। पूर्ण सरसफाइ युक्त नेपाल निर्माणका लागि लेबो व्यवस्थापन, फोहोर पानी प्रशोधन र सार्वजनिक शौचालय निर्माण कार्य अघि बढाउन बजेटको व्यवस्था गरेको छु। काठमाडौंको धौबिबाट, हनुमानघाट तथा गोकर्णमा निर्माणधीन फोहोर पानी प्रशोधन केन्द्रको निर्माण सम्पन्न गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ। भ्पाकोक दामक, भरतपुरको कटुन्जे, ललितपुरको फिक्क्या महालक्ष्मी र काठमाडौंको भक्तेरगाडी पिचुँ ढल निर्माण तथा प्रशोधन आयोजना सम्पन्न गरिनेछ।
- २६५. आगामी वर्ष सघ एक सय स्थानीय तहको सरसफाई गु्ग्योजना तयार गरिनेछ। आगामी वर्षसम्म तीन सय स्थानीय तहको गुग्ग्योजना कार्यान्वयनमा लगिनेछ। काठमाडौं उपत्यका खानेपानी व्यवस्थापन बोर्ड, काठमाडौं उपत्यका खानेपानी किलिमिटेर र आयोजना कार्यान्वयन निर्देशनालयको पुनर्संरचना गरी सम्पत्तिको दिगो व्यवस्थापन र सञ्चालन तथा प्रभावकारी नियमनको व्यवस्था गरिनेछ। काठमाडौं उपत्यका खानेपानी लिएरनेछो वित्तीय र प्राविधिक क्षमतामा सुधार गरी खानेपानी सेवा वितरणमा गुणस्तर बृद्धि गरिनेछ।
- २६७. खानेपानी तथा सरसफाइ मन्त्रालयका लागि रु. २८ अर्ब १६ करोड विनियोजन गरेको छु।

युवा तथा खेलकुद

- २६८. युवा जनशक्तिलाई मुलुकको आर्थिक तथा सामाजिक विकासमा उपयुक्त योगदान दिउनका लागि बजेटका विकास गरी रोजगारोप्य बढाइनेछ। प्रशिक्षणालता विकास एवं वित्तीय स्रोत-साधनमा पहुँच अभिवृद्धि गरी युवालाई राष्ट्रिय उत्पादन प्रणालीमा आबद्ध गरिनेछ। खेलकुदको माध्यमबाट स्वस्थ, सक्षम र अनुशासित जर्गनासि तयार गरिनेछ।
- २६९. आर्थिक वर्ष २०८०/८१ लाई युवा उद्यमशीलता प्रवर्द्धन वर्षको रूपमा मानाईनेछ। युवा पुरतालाई उद्यमशीलता विकास र व्यवसाय सञ्चालनमा आकर्षित गर्न सँग, पुँजी र प्रविधिमार्फत पहुँच वृद्धि गरिनेछ। युवा तथा साना व्यवसायी स्वरोजगार कोषको लगानी मोडालिटी परिवर्तन गरी युवालाई व्यवसाय गर्न सहूलियतपूर्ण कर्जा उपलब्ध गराइनेछ। खेलाडीलाई स्वरोजगार बना चहेमा युवा स्वरोजगार कोष मार्फत सहूलियतपूर्ण कर्जा प्रदान गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।
- २७०. राष्ट्रिय युवा परिषद् मार्फत विकास निर्माण तथा समाज सेवामा युवा स्वरोसेवक बन्दोखन गरिनेछ। युवाको क्षेत्रमा कार्यरत सघ संस्था परिचालन गरी आर्थिक, सामाजिक र शार्वकुतिक जागरण अभियान सञ्चालन गरिनेछ।
- २७१. निम्नान विस्वविद्यालय क्रिकेट मैदानलाई अन्तर्राष्ट्रियस्तरको क्रिकेट रंगशालाको रूपमा विकास गरिनेछ। यस रंगशालामा फ्लड लाईट राख्ने कार्य सम्पन्न गरिनेछ। मूलपानी क्रिकेट रंगशालाको निर्माण कार्य सम्पन्न गरिनेछ। विराटनगरको गिरिजाप्रसाद कोइराला क्रिकेट रङ्गशाला, वैतडीको दशरथ चन्द क्रिकेट रङ्गशाला, कैलालीको फाफला क्रिकेट रङ्गशाला र काठमाडौंको सुवर्णशमशेर क्रिकेट रङ्गशाला निर्माण कार्य अघि बढाउन बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- २७२. निर्माणधीन धनढाडी, इटहरी, पोखरा र नेपालगन्जको प्रदेश रंगशाला र कभर्ड हल निर्माण सम्पन्न गर्न बजेट व्यवस्था गरेको छु। सार्वजनिक निजी साभेदारीमा हाइअिन्ट्रयुट ट्रेनिङ सेन्टरका साथै यार्थिङ, ब्रामोन्डिङ, प्याराम्पाइडिङ, र्क क्लाइमिङ र अल्ट्रा प्यारानुन लगायतका सहायिक खेल पूर्वाधार निर्माण गरिनेछ। खेलकुद पर्यटनलाई प्रवर्द्धन गरिनेछ। खेलकुद पूर्वाधार निर्माण, व्यवस्थापन र प्रतियोगिता सञ्चालनमा निजी क्षेत्रलाई प्रोत्साहन गरिनेछ।
- २७३. उनमार्से परियोजना खेलकुद, दक्षिण एसियाली खेलकुद र १० औँ राष्ट्रिय खेलकुदको तयारका लागि खेलाडीलाई आवश्यक प्रशिक्षण दिन बजेट व्यवस्था गरेको छु।अन्तर्राष्ट्रिय खेलकुद प्रतियोगितामा पदक हासिल गर्ने खेलाडीलाई प्रोत्साहन र सम्मान गरिनेछ। युवाहरुलाई अद्युशासित र स्वस्थ बनाउन मार्शल आर्ट्स खेलाडी समुदाय स्तरम्म विस्तार गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ।
- २७४. नेपाल ओलम्पिक कमिटे, अखिल नेपाल फुटबल संघ, नेपाल क्रिकेट संघ लगायतका विभिन्न खेल सम्बद्ध संघ संस्थाको क्षमता विकास गरी खेलकुद प्रतियोगिता सञ्चालन गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ। स्थानीयस्तरमा खेलकुद प्रतियोगिताहरू सञ्चालन गर्न स्थानीय तहलाई सहयोग गरिनेछ।

महिला, बालबालिका र जेठ नागरिक

- २७५. महिलाको समान अग्रसरता र नेतृत्ववादी भूमिका स्थापित गर्दै स्रोत, साधन, अवसर तथा लाभमा समान पहुँच सुनिश्चित गरिनेछ। ज्येष्ठ नागरिकको जीवन सम्मानित, सुरक्षित र व्यवस्थित बनाइनेछ। बालबालिकाको सर्वोत्तम हित र सर्वांगीण विकासका साथै बाल अधिकांको सम्मान, संरक्षण र प्रवर्द्धन गरिनेछ। यौनिक तथा लैंगिक अत्यसंख्यकहरुलाई सामाजिक अन्तर्लुपनबाट र्मुक्ति दिनुका साथै

मार्गदिन जीवनयापन गर्न वातावरण बनाइनेछ।

- २७६. महिलाको आर्थिक सर्शाक्तिकरण वृद्धि गर्न उद्यमशीलता प्रवर्द्धन गरिनेछ। महिला विरुद्ध हुने सबै प्रकारका हिंसा, शोषण, विभेद र दुर्व्यवहारको अन्त्य गरिनेछ। कुरीति, कुसुधा र अश्विवासबाट समाजलाई मुक्त गर्न सामाजिक जागरण अभियान एवं सचेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।

राष्ट्रिय प्रति महिला उत्थान कार्यक्रम अन्तर्गत ग्रामिण तथा दुर्गम क्षेत्रका जोडियामा परेका भन्जती तथा सुकेरी अवस्थाका महिलाको नि:शुल्क आपकालनीन हवाई उद्धार गरिनेछ। यस कार्यक्रम अन्तर्गत विपन्न महिला लक्षित जीविकोपार्जन सुधार र उद्यमशीलता विकासका लागि प्राविधिक सहायक लगायतका कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिएको छु।

- २७८. लैंगिक हिंसा पीडित तथा प्रभावित व्यक्तिका लागि प्रदान गरिने कानुनी सहायता, मनोसामाजिक परामर्श लगायतका सेवालाई गुणस्तरिय बनाइनेछ। हिंसा पीडित महिलाको पुन:स्थापना गर्न भरतपुरको सुर्वियोजनाका मन्त्रा-स्वास्थ्य परिषदाका केन्द्र निर्माण गरिनेछ।

- २७९. सबै प्रकारका बालश्रम र शोषणको अन्त्य गरिनेछ। हाल सञ्चालनमा रहेका आठ वटा बाल सुधार गृहको मर्मत सम्भार तथा संरक्षणगत क्षमता अभिवृद्धि गरिनेछ। तर्हको ढकाकारटामा बालसुधार गृह निर्माण गरिनेछ।

ज्येष्ठ नागरिकको ज्ञान, सीप र अनुभवलाई नयाँ पुरतामा हस्तान्तरण गराउन ज्येष्ठ नागरिक मिलन केन्द्र मार्फत अन्तर्पुरस्तातन कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। काठमाडौंको गोठाटारमा १ सय ६५ क्षमताको वृद्धाश्रम र ४५ बेडसहितको

ज्येष्ठ नागरिक अस्पताल निर्माण गर्न बजेट व्यवस्था गरेको छु।

साविककेक सेवालाले अपाङ्गमैत्री बनाइनेछ। अपाङ्गता भएका व्यक्तिका लागि आवश्यक सहायक सामग्री वितरण गरिनेछ। कोशी, लुम्बिनी र कर्णाली प्रदेशसँगको सहकार्यमा अपाङ्गता भएका व्यक्तिको पुनर्संथापनाको व्यवस्था मिलाउन बजेट छुट्टयाएको छु।

मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार नियन्त्रणका लागि प्रहरी र सम्बद्ध संघ संस्थासँगको समन्वयलाई प्रभावकारी बनाइनेछ। मानव बेचबिखन र महिला हिंसा विरुद्ध समुदायमा सञ्जाल नियोजन गरी परिचालन गरिनेछ।

नेपालको सर्वाधिकारको धारा ४० मा व्यवस्था थप बमोजिम दलित समुदायको सामुदायिक प्राविनिधिकको साथै सार्वजनिक सेवा, रोजगारी, शिक्षा, स्वास्थ्य र सामाजिक सुरक्षा, परम्परागत पेशा तथा व्यवसायको सुरक्षा र विकास सुनिश्चित गरिनेछ। साथै, भूमिहीन र आवासविहीन विपन्न दलितहरुलाई भूमि र आवासको व्यवस्था गरिनेछ। यी अधिकारहरू सुनिश्चित गर्न विभिन्न कार्यक्रमहरुमा बजेट विनियोजन गरेको छु।

समाज कल्याण परिषद् मार्फत गरी सरकारी संस्थाको स्रोत र साधनलाई राष्ट्रिय आयोजना र प्राथमिकताको क्षेत्रमा विनियोजन गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। गैर सरकारी संस्थाको सञ्चालनलाई व्यावहारिक र पारदर्शी बनाउन नियमनलाई अनुमृद गरिनेछ। अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाबाट सञ्चालित कार्यक्रमको सुदृढता तथा मूल्याङ्कनलाई प्रभावकारी बनाइनेछ।

सामाजिक सुरक्षा

२८५. लोककल्याणकारी राज्यको उद्देश्य प्राप्तिका लागि कोखेदीध शोकसम्म सामाजिक सुरक्षा भन्ने नाराका साथ भावीवस्थादेखि मृत्यु संस्कारसम्म जीवन

चक्रका सबै चरणमा सामाजिक सुरक्षा प्रत्याभूत गरिनेछ। शिक्षा, स्वास्थ्य, प्राविधिक सीप, रोजगारीको अवसर र वृद्ध अवस्थामा गरिने संरक्षण समेत समेटिी सामाजिक सुरक्षाको दायरा फार्लिनी बनाउदै लगिनेछ।

- २८६. चालु आर्थिक वर्षबाट ६८ वर्ष उमेर पुगेका जेष्ठ नागरिकलाई प्रदान गरिदै आएको मासिक ४ हजार सैर्वाथे भतालाई निरन्तरता दिएको छु। ६० वर्ष पूरा भएका दलित, एकल महिला, विपन्न, सीमान्तकृत वर्ग र समुदाय तथा बालबालिकालाई दिदैदै आएको स्वास्थ्यिक सुरक्षा भताका लागि रकम विनियोजन गरेको छु। छात्रवृति, सामाज्योपचार, स्वास्थ्य बीमा लगायतका क्षेत्रमा प्रदान गरिएको सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिएको छु। ज्येष्ठ नागरिक तथा लगायत सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमका लागि रु. १ खर्ब ५७ अर्ब ७३ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २८७. सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रम सञ्चालनका लागि दियोा स्रोत व्यवस्थापनको नीति लिइनेछ। हाल सञ्चालित सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमलाई एकीत्रत गरी दोहोरिपन हटाइने र लक्षित वर्गमा केन्द्रित गरी थप प्रभावकारी बनाउदै लगिनेछ। स्रोतको विस्तारसैर्वाथे सामाजिक सुरक्षाको सुविधा र दायरा विस्तार गर्दै लगिनेछ। शहीदका परिवार एवं घाइतेलाई जीवन निर्वाह भता र जन आन्दोलनका शहीदका स्तनीतलाई छात्रवृति कार्यालाई निरन्तरता दिएको छु।
- २८९. व्यक्तिगत घटना दर्तालाई घटाइसक्नारट विद्युत्तीय प्रणाली मार्फत पञ्जीकरण हुने व्यवस्था मिलाइनेछ। सामाजिक सुरक्षा पुनः प्रणालीलाई विद्युत्तीय सरकारी लेखा प्रणाली र एकल खाता कोष प्रणालीमा आबद्ध गरी सामाजिक सुरक्षा भता सोभै लाभग्राहीको बैङ्क खातामा जाने व्यवस्था गरिनेछ।

यातायत पूर्वाधार

- २९०. नागरिक जीवनलाई सहज बनाउन तथा आर्थिक विकासको आधार तयार गर्न प्रतिवन्धक, सुलभ, सुरक्षित, गुणस्तरिय र दिगो वातायत पूर्वाधारमा लगानी केन्द्रित गरिनेछ।
- २९१. पूर्व पश्चिम राजमार्गलाई चार लेभामा विस्तार गर्ने कार्यलाई तीब्रता दिइनेछ। नारायणपट्ट-बुटवल र कमला-कञ्चनपुर खण्डको विस्तार तथा स्तरोन्नतिको कार्य आगामी आर्थिक वर्षमा सम्पन्न गरिनेछ। कमला -ढकेचक्र-पथलेया, बुटवल- गोरूसिन्धे, काकडभिट्टा- लोकीही, पथलेया- नारायणपट्ट र लमही-भालुवाञ्च सडक खण्डको स्तरोन्नति शुरु गरिनेछ। नारायणी नदी र तिनाउ नदीमा सिमेचर पुल निर्माण शुरु गरिनेछ। पूर्व-पश्चिम राजमार्गको विस्तार तथा स्तरोन्नति का लागि रु. ३१ अर्ब २ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २९२. मध्यपहाडी राजमार्ग अन्तर्गत इलाम, सुनसरी, लुम्बी, रोल्पा, सुर्खेत, कैलाली र डडेल्धुरा खण्डको निर्माण तथा स्तरोन्नतिको लागि रु. २ अर्ब ४१ करोड विनियोजन गरेको छु।
- २९५. सम्वत् २०८३ भित्र सम्पन्न गर्ने गरी काठमाडौं-तराई-मधेश दुतमार्गको निर्माण कार्य अगाडि बढाइएको छ। आगामी आर्थिक वर्ष ठेकामाला बर्कौ खण्डको ठेक्का व्यवस्थापन गरिनेछ। काठमाडौं-तराई मधेश दुतमार्ग आयोजनाका लागि रु. २२ अर्ब ५० करोड विनियोजन गरेको छु।
- २९६. राष्ट्रिय सडक सञ्जालसँग जोडिन बाँकी हुस्ता जिल्लाको सदरमुकाम सिमिकोटलाई ट्याक खोल्ने कार्य सम्पन्न गरी सडक सञ्जालमा जोडिनेछ। कर्णाली कोरिडोर अन्तर्गत खुलालु-सिलिखला खण्ड र हिल्सा-सिमिकोट खण्ड निर्माणका लागि रु. ९७ करोड विनियोजन गरेको छु। बाढी पहिरोबाट क्षतिग्रस्त कर्णाली राजमार्गलाई पुनर्संथापित एवं स्तरोन्नति गरिनेछ।
- २९७. कालीगण्डकी कोरिडोरको गैडाकोट-राप्ती-बाबलुङ खण्ड र बेनी-जोगसोम-कोरोला खण्ड थप गरी साठी किलोमिटर सडक कालोपत्रे गरी स्तरोन्नति गरिनेछ। कालीगण्डकी कोरिडोर सडक निर्माणका लागि रु. १ अर्ब ५८ करोड बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- २९८. कोशी कोरिडोरको निर्माण तथा स्तरोन्नतिका लागि रु ८० करोड छुट्टयाएको छु। अरुण कोरिडोरको चतरा-लेगुवा खण्डको निर्माण कार्य अघि बढाउन बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- २९९. महाकाली कोरिडोरको महर्देव-भुलापाटा-दाचुला र दाचुला-टिङ्कर सडक खण्डको स्तरोन्नतिको लागि रु ४५ करोड विनियोजन गरेको छु। सेती राजमार्गको टिकापुर-लोडे-चैनपुर र चैनपुर-तक्लाकोट खण्ड निर्माण गर्न रु ३० करोड विनियोजन गरेको छु। सुटिया-दिपायल-चैनपुर-उर्रेम-ज्याङ्ग सडकलाई प्राथमिकताका साथ अघि बढाउन रु २५ करोड बजेट व्यवस्था गरेको छु। देजी-जोगबुटा- डडेल्धुरा सडक स्तरोन्नतिको लागि रु ३० करोड रकम छुट्टयाएको छु।
- ३००. भेरी कोरिडोर अन्तर्गत जाजरकोट-दुने खण्डको निर्माण तथा स्तरोन्नति कार्यलाई निरन्तरता दिइनेछ। भेरी कोरिडोर आयोजनाका लागि रु. ५० करोड विनियोजन गरेको छु।
- ३०१. राप्ती राजमार्गको बाइ-सल्यान-रुकुम खण्डको स्तरोन्नतिलाई तीब्रता दिन रु ९० करोड बजेट व्यवस्था गरेको छु। कोहलपुर-सुर्खेत र बुटवल-पाल्पा-पोखरा सडक खण्डको स्तरोन्नतिको लागि बजेट छुट्टयाएको छु।
- ३०२. ११ किलो- छेपेटार- भालुस्वार- वारपाक सडक निर्माण तथा स्तरोन्नति गर्न रु ८० करोड विनियोजन गरेको छु। दुम्रे- बेसीसोहर- चामे मनाङ सडक स्तरोन्नति गर्न रु ३४ करोड विनियोजन गरेको छु।
- ३०३. लामो समयदेखि स्तरोन्नति हुन नसकेको पासाङ र्हामु राजमार्गको तीर्पल्ले-रानीपुवा सडक खण्डको मर्मत तथा स्तरोन्नति कार्य आगामी वर्ष सम्पन्न गर्ने गरी रु. ५० करोड विनियोजन गरेको छु। यस राजमार्गको रानीपुवा- लिपलटार सडक खण्डको स्तरोन्नति कार्यको लागि बजेट व्यवस्था गरेको छु।
- ३०४. कटारी- घुर्मी सडकखण्ड स्तरोन्नतिको लागि बजेट व्यवस्था गरेको छु। तपोर कोरिडोरको सुवाङ खोला- गणेश चौक र ओलाङसुओल्ला-निम्नला खण्डको निर्माण कार्यलाई निरन्तरता दिन रु. ८० करोड विनियोजन गरेको छु।
- ३०५. नागहुट्टा सुरकुसार्को निर्माण कार्य आगामी आर्थिक वर्षमा सम्पन्न गर्न रु. ५ अर्ब १३ करोड विनियोजन गरेको छु। नागहुट्टा-नौविसे सडकखण्डको स्तरोन्नति कार्य सम्पन्न गरिनेछ। नौविसे-मुर्तिखण्ड खण्डको २५ किलोमिटर सडक निर्माण तथा स्तरोन्नतिको लागि रु. २ अर्ब १६ करोड छुट्टयाएको छु। मुर्तिखण-पोखरा सडक खण्डको ५० किलोमिटर सडक विस्तार कार्य सम्पन्न गर्न रु. ५ अर्ब ४२ करोड विनियोजन गरेको छु।
- ३०६. भारतीय सीमार्सेन जोड्ने प्रमुख व्यापारिक मार्गहरूको स्तरोन्नति कार्य अन्तर्गत ६ लेनको बेरौलिया-बुटवल, विराङ्ग-पथलेया तथा मोराना-अरियाया खण्डको बाँकी कार्य सम्पन्न गर्न गरिनेछ। विराटनगर- धरान सडकको स्तरोन्नति तथा विस्तार कार्यलाई निरन्तरता दिइनेछ। व्यापारिक मार्ग सडक आयोजनाका लागि रकम विनियोजन गरेको छु। चन्द्रपुर-गौर सडक स्तरोन्नति र विस्तार गर्न रु. ७६ करोड विनियोजन गरेको छु।
- ३०७. अन्तरदेशीय व्यापारिक मार्गको रूपमा रहेको गल्डी-त्रिश

आर्थिक वर्ष २०८०/८१ को....

लगानीकर्ताबाट प्रवर्द्धघटत जलविद्युत र सोलार आयोजना सम्पन्न गरी आगामी आर्थिक वर्षमा करिब ९ सय मेगावाट विद्युत राष्ट्रिय प्रसारण प्रणालीमा थप मिलाइने आगामी आर्थिक वर्षको अन्त्यसम्म कुल विद्युत उत्पादन ३ हजार ६ सय मेगावाट पुनेछ।

३५८. रणनीतिक महत्त्व रहेको पश्चिम सेती जलविद्युत परियोजना, सेती रिभर ६, तल्लो अरण लगायतका जलविद्युत आयोजनाको परियोजना विकास सम्झौता गरी निर्माण कार्य अघि बढाइनेछ।

३५९. सुब्बा थामको विद्युत माग सम्बोधन गर्न र जलविद्युत निर्यात गर्न १ हजार २ सय मेगावाट क्षमताको बुढीगण्डकी र ६ सय ३५ मेगावाट क्षमताको दुधकोशी जलविद्युत जलविद्युत आयोजनाको लगानी मन्त्रीकोल्तीला तय गरी निर्माण कार्य अघि बढाइनेछ।

३६०. संघ, प्रदेश र स्थानीय तहको सह लगानीमा १०६१ मेगावाट क्षमताको माथिल्लो अरुण, २१० मेगावाट क्षमताको चैनपुर सेती, १०६ मेगावाट क्षमताको जगदुल्ला, ९९.९ मेगावाट क्षमताको तामाकोशी पाँचौं, ७०.३ मेगावाट क्षमताको सिम्बुआ खोला तथा ७७.५ मेगावाट क्षमताको सुभा खोला जलविद्युत आयोजनाहरूको निर्माण शुरू गरिनेछ।

३६१. सन् २०५५ भित्र खुद शुन्य कार्वन उरसर्जनको लक्ष्य हासिल गर्न परम्परागत ऊर्जा एवं आयातित इन्धनलाई निरस्त्राहित गरी हरित ऊर्जा उपयोग र प्रवर्द्ध घनालाई जोड दिइनेछ। बायोग्यास, बायो डिजेल, इथानोल, सौर्य ऊर्जा, विद्युतीय चुलो, सुधारिएको चुलो लगायतका स्वच्छ एवं किफायती प्रविधिको प्रवर्द्धन गरी स्वच्छ ऊर्जा प्रविधिको प्रयोगलाई प्रोत्साहित गरिनेछ। वैकल्पिक ऊर्जा प्रवर्द्धनका लागि १ र ७ अर्ब ५४ करोड विनियोजन गरेको छ।

३६२. विद्युतीय सवारी साधनको प्रयोगलाई प्रोत्साहन गरी निजी क्षेत्र समेतको लगानीमा चाँजिङ स्टेशनहरूको विस्तार गरिनेछ।

३६३. राष्ट्रिय तथा अन्तरदेशीय विद्युत प्रसारण लाइनको सुदृढीकरण, विस्तार एवं स्तरोन्नति गरी वितरण प्रणालीलाई भरपर्दो र प्रभावकारी बनाइनेछ। ४०० के.भी. क्षमताको न्यु बुटवल-गोरखपुर, ईरून्वा-पुर्णिया र दोधारा-वरेली अन्तरदेशीय प्रसारण लाइनको निर्माण कार्य प्रारम्भ गरिनेछ।

३६४. नदी बेकिनमा आधारित ४०० के.भी. कणाली कोरिडोर प्रसारण लाइनको निर्माण कार्यलाई तिव्रता दिइनेछ। भेरी कोरिडोर, पश्चिम सेती कोरिडोर र अरुण कोरिडोर प्रसारण लाइनको वित्तीय मोत व्यवस्थापन गरी निर्माण कार्य प्रारम्भ गरिनेछ। ४०० के.भी. क्षमताका बुटवल- लमही- दोधारा, लप्सीफेदी- रातामटे- हेटीडा र रातामटे-दमोली-बुटवल प्रसारण लाइनको निर्माण कार्य अघि बढाइनेछ।

३६५. आन्तरीक तथा अन्तरदेशीय प्रशाणण लाईन र वितरण प्रणाली सुधार तथा विस्तारका लागि १ ३८ अर्ब ३२ करोड विनियोजन गरेको छ।

३६६. नेपाल विद्युत प्राधिकरणको पुनर्संरचना कार्य अगाडि बढाइनेछ। विद्युत विकास र प्रकाशण लागि नेपाल विद्युत प्राधिकरणले व्यावसायिक संस्था सह रहन परिचालन गर्ने सके गरी कानूनी व्यवस्था गरिनेछ। हाइड्रोइलेक्ट्रिसिटी इन्भेष्टमेन्ट एन्ड डेभलपमेन्ट कम्पनीको पुनर्संरचना गरी प्रभावकारी बनाइनेछ।

३६७. जलविद्युतलाई निर्यात आएको महत्त्वपूर्ण भोक्तको रूपमा विकास गरिनेछ। निजी क्षेत्रलाई समेत विद्युत व्यापारमा संलग्न गराउन सके गरी कानूनी व्यवस्था गरिनेछ।

३६८. सिँचाई, जलस्रोत तथा ऊर्जा मन्त्रालय तर्फ १. ८७ अर्ब ४५ करोड विनियोजन गर्ने छ।

सञ्चार तथा सूचना प्रविधि

३६९. आधुनिक जीवनको आधार: सूचना प्रविधि र सञ्चार को मान्यतालाई आत्मसात गर्दै नागरिकका लागि सूचना प्रविधिको प्रयोगलाई सरल, सहज र पहुँचयोग्य बनाइनेछ। नागरिकको समुचित हुने हक सुनिश्चित गर्दै पूर्ण प्रेम सहजताको प्रत्याभूति गरिनेछ।

३७०. उच्च क्षमताको अडि्टक फाइबर मार्फत इन्टरनेट ब्रोडब्याण्ड सेवा सबै स्थानीय तहसकै हुने, सार्वजनिक विद्यालय एवं क्याम्पस र स्वास्थ्य संस्थामा पूर्वाेडिनेछ। मुलुकका बृह गतिको इन्टरनेटको पहुँच पुर्णतः उपलब्ध फोरजी सेवा विस्तार गरिनेछ।

३७१. डिजिटल नेपाल फ्रेमवर्कलाई आवश्यक परिामांसहित कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ। डिजिटल साक्षरता बढाई नागरिक एपको प्रयोग र पहुँच विस्तार गरिनेछ। ललितपुरको खुमलटारमा सूचना प्रविधि ज्ञानपाई सथापना गर्ने कार्य अघि बढाइनेछ।

३७२. विद्युतीय तथ्याङ्कहरूको सुरक्षा, भण्डारण र उपयोगलाई व्यवस्थित बनाउन विद्युतीय तथ्याङ्क सुरक्षा नीति तर्जुमा गरिनेछ। कोहलपुरमा डाटा सेन्टर र ललितपुरमा इन्टरनेट एक्सचेञ्ज सेन्टरको निर्माणलाई तीव्रता दिन बजेट आवंटन गरेको छ। धरानमा डाटा सेन्टर र इरुलामा इन्टरनेट एक्सचेञ्ज निर्माणको सम्भाव्यता अध्ययन गरिनेछ।

३७३. राष्ट्रिय साइबर सुरक्षा केन्द्र सञ्चालनमा ल्याइ साइबर सुरक्षाजन्य जोखिमलाई न्यूनीकरण गरिनेछ। सामाजिक सञ्जाल तथा डिजिटल प्लेटफर्म र डिजिटल मीडिया प्रयोगलाई व्यवस्थित र भर्यादित बनाइनेछ। सामाजिक सञ्जालमा आधारित सञ्चार माध्यमलाई औचित्यकारी दायरामा आग प्रोत्साहन गर्नुका साथै नियन्त्रणका लागि कानूनी व्यवस्थामा सुधार गरिनेछ।

३७४. हुलाक सेवालाई पुनर्संरचना गरी एक स्थानीय तह एक हुलाकको अवधारणा कार्यान्वयन गरिनेछ। अतिरिक्त हुलाकलाई हारेजी गरी कार्यात कर्मचारीलाई सुविधासहित अवकाश दिइनेछ। हाल सञ्चालनमा रहेका हुलाक वचत बैङ्कका खातालाई “क” वर्गका सरकारी बैङ्कमा स्थानान्तरण गरी हुलाक वचत बैङ्कका रूपमा चलाइनेछ।

३७५. दूरसञ्चार पूर्वाधारको निर्माण तथा प्रयोगलाई व्यवस्थित र मितव्ययी बनाउन दूरसञ्चार पूर्वाधारको सहयोगका लागि आवश्यक नीतिगत व्यवस्था मिलाइनेछ। दूरसञ्चारसम्बन्धी पूर्वाधार निर्माण गर्दा भूमिगत संरचनामार्फत उच्च क्षमताको डक्टको प्रयोग गरिनेछ।

३७६. नेपाललाई चर्चित पर्यटनको आकर्षक गन्तव्यको रूपमा विकास गरिनेछ। सार्वजनिक निजी सम्बन्धरीमा दोलखा र बनेपामा फिल्म सिटी र इन्डोर स्टुडियो निर्माण प्रक्रिया अघि बढाइनेछ।

३७७. सञ्चार माध्यमलाई उपलब्ध गराउने लोककल्याणकारी विज्ञानपलाई निरन्तरता दिनेछ।

३७८. सूचना तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयका लागि १ ८ अर्ब ७१ करोड विनियोजन गरेको छ।

जलवायु परिवर्तन तथा विपद व्यवस्थापन

३७९. हरित अर्थतन्त्र: दिगो विकासको प्रमत्त भन्ने मान्यता अनुसार आयोजना विपदको सम्भयमा तत्काल उद्वार गर्न नेपाली सेना र सशस्त्र प्रहरी बलको क्षमता विकास गरिनेछ। विपद पूर्वतयारी, खोज, उद्वार, राहत र पुनर्स्थापनामा स्थानीय समुदायको सहभागिता अभिवृद्धि गर्ने स्थानीयस्तरमा स्वयंसेवक ब्युरो गठन गरी परिचालन गरिनेछ। विपद प्रतिकार्यमा संलग्न निकायलाई अन्तर्राष्ट्रिय खोज तथा उद्वार सहयोगी समुहको मान्यता प्राप्त गर्न सहजीकरण गरिनेछ।

३८०. विपद जोखिम न्यूनीकरण गर्न बहुकोपीय पूर्वचेतनागरी राष्ट्रिय प्रणाली स्थापना तथा बहुक्षकोपीय जोखिम औत्कलन गर्ने प्रणाली स्थापना गरिनेछ। सूचना प्रविधिको उपयोग गरी विपद जोखिम न्यूनीकरण गर्न पूर्वसूचना प्रणाली सञ्चालन गरिनेछ।

३८५. बाढी पहिरोजस्ता प्राकृतिक प्रकोपबाट जोखिममा रहेका बस्तीको पहिचान गरी विश्विपीत भएका परिवारहरूलाई सुरक्षित स्थानमा स्थानान्तरण गरिनेछ।

कानून तथा न्याय

३८६. नि:शुल्क कानूनी सहायतालाई थप प्रभावकारी बनाई न्यायमा पहुँच अभिवृद्धि दिइनेछ। एकीकृत कानूनी सहायता नीति कार्यान्वयन गर्न यससम्बन्धी विधेयक संघीय संसदको यसै अधिवेशनमा पेश गरिनेछ। मौलिक हक तथा मानव अधिकारको प्रभावकारी कार्यान्वयन गरी शासन सञ्चालनमा मानव अधिकार संस्कृतिको विकास गरिनेछ।

३८७. वेपता पारिएका व्यक्तिको छानविन आयोग र सत्य रिषरण तथा मेलमिलाप आयोग मार्फत शान्ति प्रक्रियाको बाँकी काम सम्पन्न गरिनेछ।

३८८. सुरासन प्रवर्द्धन गर्न स्वार्थको द्वन्द्व नियन्त्रणसम्बन्धी कानून तर्जुमा गरिनेछ।

राष्ट्रिय सुरक्षा

३८९. नेपालको सार्वभौमसत्ता, राष्ट्रिय स्वतन्त्रता, भौगोलिक अखण्डता, राष्ट्रिय एकता र राष्ट्रिय हितको रक्षार्को लागि सक्षम बनाउने गरी नेपाली सेनाको क्षमता अभिवृद्धि गरिनेछ। राष्ट्रिय सुरक्षा नीतिको प्रभावकारी रूपले कार्यान्वयन गरिनेछ।

३९०. मुलुकका लागि आवश्यक सुरक्षा तथा प्रतिकक्षा सामग्री उत्पादनमा आत्मनिर्भरता हासिल गर्दै लगिनेछ।

३९१. नेपाली सेनाको बंकरदोह्रि ब्यारेक कार्यक्रम, मास क्याजुएली ट्रेटिमेन्ट सेन्टर निर्माण र शैक्षिक पूर्वाधार निर्माण गर्न आवश्यक रकम विनियोजन गरेको छ।

३९२. राष्ट्रिय सेवा दल मार्फत राष्ट्रिय हित प्रति समर्पित, अनुशासित र वफादार युवा जनशक्ति विकास कार्यलाई निरन्तरता दिइनेछ। विपद तथा प्रकोप विचारणार र मानवीय सेवाका क्षेत्रहरूमा राष्ट्रिय सेवा दलबाट दीक्षित युवा परिचालन गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।

३९३. संशुक्र राष्ट्रसंघको आह्वानामा विश्व शान्ति स्थापना कार्यमा नेपालको भूमिका बढाउदै लगिनेछ। पाँचखासहितका वीरेन्द्र शान्ति कार्य तालिम केन्द्रलाई सेन्टर एफ एसलेसलेस रूपमा विकास गर्दै लगिनेछ।

शान्ति सुरक्षा तथा सीमा सुरक्षा

३९४. शान्ति सुव्यवस्था कायम गर्न तथा अपराध अनुसन्धान प्रणालीलाई विश्वसनीय र भिन्नपूर्ण बनाउन सबै सुरक्षा निकायहरूलाई समयानुकूल, व्यावसायिक, दक्ष, आधुनिक र साधन श्रोत सम्पन्न बनाउदै लगिनेछ।

३९५. सार्मात अपराध, वित्तीय अपराध, आत्महत्या, हिंसा, साइबर अपराध र लागू औषधको अवैध ओसारपसार लगायत सबै प्रकारका अपराधजन्य गतिविधि नियन्त्रणमा न्यविनय प्रविधिको उपयोग गरिनेछ। डिजिटल फोरेंसिक ल्याबलाई स्तरोन्नति गरी अन्तर्राष्ट्रियस्तरको बनाउन आवश्यक बजेट व्यवस्था गरेको छ।

३९६. संघीय शासन प्रणाली अनुरूप संघ र प्रदेशमा प्रहरी समायोजन कार्य अगाडि बढाइनेछ।

३९७. सार्वजनिक स्थलमा हुने महिला हिंसा लगायतका सामाजिक अपराध नियन्त्रण गर्न विशेष सुरक्षा संयन्त्र परिचालन गरिनेछ।

३९८. नवीनतम र आधुनिक प्रविधिको प्रयोग गरी अध्यगमन सेवालाई सरल, सहज र प्रभावकारी बनाइनेछ। अध्यगमनमा ई-गेजको सम्भाव्यता अध्ययन गरी प्रक्रिया अघि बढाइनेछ।

३९९. केन्द्रीय कारागार तुवाकोटको तेस्रो चरणको पूर्वाधार निर्माण कार्य प्रारम्भ गरिनेछ। क्षेत्रीय कारागार नौबस्ता बाँकेको निर्माण कार्य सम्पन्न गरी सञ्चालनमा ल्याइनेछ। मोरङ, पाँचथर लगायत थप आठ वटा कारागार भवनहरूको निर्माण कार्यलाई निरन्तरता दिइनेछ। पुनरा कारागार क्षमताको मर्मत सम्भार गरिनेछ। कारागार भवनको निर्माण तथा मर्मत सम्भारका लागि आवश्यक बजेट विनियोजन गरेको छ।

अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध

४००. नेपालको स्वतन्त्रता, सार्वभौमसत्ता, भौगोलिक अखण्डता, स्वाधीनता र राष्ट्रिय हितको रक्षा गर्दै भित्र राष्ट्रहरूसँगको सम्बन्धलाई थप सुदृढ तुल्याउन सार्वभौमिक समानता, पारस्परिक लाभ र समानामा आधारित स्वतन्त्र र सन्तुलित अन्तर्राष्ट्रिय सम्बन्ध सञ्चालन गरिनेछ।

४०१. अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रीय तथा उप क्षेत्रीय संगठनहरूसँग साझेदारी र सहकार्य प्रभावकारी बनाइनेछ। अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा मुलुकको प्रतिष्ठा अभिवृद्धि गर्ने तथा समसामयिक विषयमा नीति निर्माण गर्ने सघाउ पुर्याउने उद्देश्यले समराम्था स्वावाद र प्रोफेसर् युद्धान्त खनाल प्रवचन श्रृ- ला आयोजना गरिनेछ।

४०२. वैदेशिक लगानी, व्यापार सहजीकरण, पर्यटन प्रवर्द्धन, विकास सहायता परिचालन, प्रविधि हस्तान्तरण जस्ता क्षेत्रमा आर्थिक कूटनीति परिचालन गरिनेछ। विदेशस्थित कूटनीतिक नियोगको संर्- या पुनरावलोकन गरिनेछ।

आर्थिक योजना तथा तथ्यांक

४०३. संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा नीति तथा योजना तर्जुमा र अनुगमन तथा मूल्याङ्कनका लागि तथ्याङ्कको उपयोग बढाइनेछ। मुलुकको तथ्याङ्की क्रियाकलापमा अनर तह र निकायगत सम्बन्ध कायम गरी राष्ट्रिय तथ्याङ्क सूचना प्रणाली विकास गरिनेछ।

४०४. आर्थिक योजना तथा नीति तर्जुमा गर्दा हालै सम्पन्न राष्ट्रिय जनगणना २०७८ बाट प्राप्त नतिजा एवं तथ्यलाई उपयोग गरिनेछ। जनसां- क लाभको अधिकतम उपयोग गर्न जनसां- क बनोटमा आएको परिवर्तनलाई ध्यानमा राखी योजना र कार्यक्रम तय गरिनेछ। पूर्वी योजनाको मध्यावध मूल्याङ्कनको आधारमा सौकी आवाधिक योजना तर्जुमा गरिनेछ।

४०५. भौगोलिक, लैंगिक, सामाजिक र विश्व स्थितिगतका आधारमा खण्डिकृत प्रकृतिका तथ्याङ्क सङ्कलन, प्रशोधन र विश्लेषणलाई बढावा दिइनेछ। खुला तथ्याङ्कसम्बन्धी असल अभ्यासको अनुसरण गर्नुका साथै विम डगललाई प्रवर्द्ध धन गरिनेछ।

४०६. दिगो विकास लक्ष्यको अदावधिक सूचकका आधारमा आवश्यकता पहिचान, लागत अनुगमन तथा वित्तीय रणनीति तयार गरी सोहीबमोजिम राष्ट्रिय विकास कार्यक्रमको छनौट तथा कार्यान्वयन गरिनेछ।

वित्तीय क्षेत्र सुधार

४०७. वित्तीय क्षेत्रलाई स्वस्थ एवं सवल बनाई मुलुकमा उपलब्ध वित्तीय साधनलाई उत्पादनक्षित क्षेत्रमा लगानी गर्ने वातावरण सिर्जना गरिनेछ। वित्तीय मध्यस्थता लागत कम गरी लगानीको लागि पुँजीमा पहुँच सहज बनाइनेछ। नियामक निकायहरूको क्षमता विकास गरी वित्तीय क्षेत्रको नियमनलाई सुदृढ बनाइनेछ।

४०८. शहरीयूद्ध वकती, साना बजार केन्द्र लगायत विभिन्न सेवाको पहुँच नपुगेका स्थानमा पहुँच विस्तार गरिनेछ। अनलाइन बैङ्किङ, मोबाइल बैङ्किङ, विद्युतीय भुक्तानी प्रणाली लगायत नयाँ प्रविधि मार्फत वित्तीय कारोवारलाई प्रवर्द्धन गरिनेछ। साना किसान, परेलु तथा साना उद्यमी र स्टार्टअप व्यवसायीलाई सहज वित्तीय पहुँच पुर्याइनेछ। वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।

४०९. वित्तीय क्षेत्रलाई आधुनिक एवं गतिशील बनाउन र नियमन प्रणालीलाई सुदृढ बनाउन नेपाल राष्ट्र बैङ्क ऐन, बैङ्क तथा वित्तीय संस्था सम्बन्धि एन लागू वित्तीय क्षेत्रसँग सम्बन्धित कानूनमा समसामयिक सुधार एवं परिमार्जन गरिनेछ। दोस्रो वित्तीय क्षेत्र विकास रणनीति कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ।

४१०. वित्तीय क्षेत्रको श्रोत साधन सीमित व्यक्ति, समूह वा भौगोलिक स्थानमा केन्द्रित गर्न नजान समवेश्री सेवाको अवधारणाअनुसार बैक, वित्तीय संस्था, वीमा र पुँजी बजारको सेवा बहुमंस्थक जनतासम्म पुर्याउने गरी आवश्यक नीतिगत सुधार गरिनेछ। सरकारी स्वाभित्त्वका बैक तथा वित्तीय संस्थालाई पुनर्संरचना गरी थप सुदृढ बनाइनेछ।

४११. विेषणमा आधारित औपचारिक माध्यमबाट भिर्त्यउन प्रोत्साहित गरिनेछ। बैङ्क खाता खोली विशेषण भट्टामा कतिपया एक प्रतिशत थप व्याज दिने सुविधालाई निरन्तरता दिइनेछ। औपचारिक माध्यमबाट विशेषण रेटाउने श्रमिकलाई सामाजिक सुरक्षा कोषमा आबद्ध गरिनेछ।

४१२. ग्राम स्वीकृति लिई वैदेशिक रोजगारीमा गएका नेपालीलाई लक्षित गरी रेटाउ थान्क बन्दै जारी गरी औपचारिक माध्यमबाट विशेषण रेटाउने र त्यसरी मिलाइएको कम्पलाई पूर्वाधार विकासमा उपयोग गरिनेछ।

४१३. उत्पादन अभिवृद्धि, आन्तरिक रोजगारी प्रवर्द्धन, उद्यमशीलता विकास लगायतका उद्देश्य राखी सहूलियतपूर्ण व्याजमा प्रवाह भइरहेका कर्जाको प्रभावकारिता अध्ययनका आधारमा सहूलियतपूर्ण कर्जाको लागि व्याज अनुसन्धानम्बन्धी कार्यक्रमलाई पुनर्संरचना गरिनेछ। यस कार्यक्रम अन्तर्गत ब्याज अनुदानका लागि १.१ अर्ब ५९ करोड विनियोजन गरेको छ।

४१४. सामाजिक बैकहरूको अवधारणाअनुसूप काम गर्ने गरी लघुवित्त वित्तीय संस्थाहरूलाई बैकिङ्ग पहुँच नभएका ठामा तथा ग्रामीण क्षेत्रमा वित्तीय पहुँच पुर्याउन परिचालन गरिनेछ। लघुवित्त वित्तीय संस्थालाई विशिष्टकृत प्रदक्षिण वित्तीय संस्थाको रूपमा अगाडी बढाइनेछ। साना किसान वित्त लघुवित्त वित्तीय संस्था मार्फत मुलुकका सबै स्थानीय तहमा क्रमशः साना किसान उद्यम विकास कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।

४१५. बीमा क्षेत्रको नियमन तथा सुपरिवेक्षणलाई सुदृढ र प्रभावकारी बनाइनेछ। गुणस्तरिय बीमा सेवा विस्तार गर्नुका साथै बीमा दावी प्रक्रियालाई सलीकरण गरी भुक्तानी प्रणालीमा शिघ्रता ल्याइनेछ।

४१६. ग्रामीण र ग्रामी क्षेत्रमा बीमा कम्पनीको शाखा स्थापना गर्न प्रोत्साहन गरिनेछ। बीमा प्राधिकरण, स्थानीय तह, विवेक लगायत सरोकारवालासंगको सहकार्यमा दृढ तथा ग्रामीण क्षेत्रमा बीमा सम्बन्धी साक्षरता अभिवृद्धि गरिनेछ।

४१७. पुँजी बजारलाई पारदर्शी र प्रतिस्पर्धी बनाई लगानीकर्ताको हित सुनिश्चित गर्नुको पुँजी बजारमा संस्थागत लगानीकर्तालाई प्रोत्साहित गरिनेछ। गैर आवासीय नेपालीलाई धितोपत्र बजारमा सूचीकृत भएका जलविद्युत र अन्य वार्षतिक क्षेत्रका कम्पनीमा लगानी गर्न खुला गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। वित्तीय औपचारिकको विस्तार र विविधिकरण गरिनेछ।

४१८. पुँजी बजारलाई सुदृढ र गतिशील बनाउन धितोपत्रसम्बन्धी विद्यमान कानूनी व्यवस्था समयानुकूल संशोधन गरिनेछ। आवश्यक पूर्वाधार तयार गरी कम्पोजिट एक्सचेञ्ज मार्फेट तथा एसएफइज प्लेटफर्म सञ्चालनमा ल्याइनेछ।

४१९. नागरिक लगानी कोष मार्फत स्वरोजगारमा रहेका सबै नेपाली सहभाग्य हुने गरी नागरिक पर्सनल योजना सञ्चालन गरिनेछ।

४२०. वित्तीय क्षेत्रको स्थायित्वलाई असर पुर्याउने गैर व्यवसायिक तथा उच्चू- ल गतिविधि नियन्त्रण गर्न प्रभावकारी हक चाँलिनेछ। मिटर व्याज पीडितका गुनासो सम्बोधन गरिनेछ।

सम्पत्ति शोधकृत्रम विनियार

४२१. आर्थिक तथा वित्तीय प्रणालीको स्थायित्व र स्वच्छताको लागि सम्पत्ति सुदीकरण, आर्तकवादी क्रियाकलाप तथा आम विनासका हातहतियार निर्माण तथा विस्तारामा वित्तीय लगानी निवारणसम्बन्धी कार्यलाई प्रभावकारी बनाइनेछ।

४२२. पारस्परिक मूल्यांकनबाट प्राप्त सुधार समेतका आधारमा संस्थागत सुदृढीकरण गरी साथै सम्बद्ध नीति र कानून परिमार्जन गरिनेछ। सम्पत्ति सुदीकरण निवारणसम्बन्धी नयाँ राष्ट्रिय रणनीति निर्माण गरी कार्यान्वयन गरिनेछ।

वित्तीय सघनघता

४२३. नेपालको सिवधानमा व्यवस्था भए बमोजिम राज्यस् बाँडफाँट र वित्त हस्तान्तरणलाई प्रभावकारी बनाई वित्तीय सघनघतालाई सवल बनाइनेछ।

४२४. प्रदेश र स्थानीय तहमा समेत आयोजना बैङ्क र प्रधमकालीन खर्च संरचना सूचना प्रणाली लागू गरी आयोजना विकास र छनौट प्रणालीलाई व्यवस्थित र पारदर्शी बनाइनेछ।

४२५. प्रदेश र स्थानीय तहमा सार्वजनिक वित्त व्यवस्थापनसम्बन्धी क्षमता विकासका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ। जिल्ला समन्वय समितिको क्षमता विकास गरी प्रदेश र स्थानीय तहमा स्वच्चालित योजनाको अनुगमनलाई प्रभावकारी बनाइनेछ।

४२६. प्रदेश सरकारले सङ्कलन गरी स्थानीय तहमा बाँडफाँट गर्ने सवारी साधन कर र मालपोत कार्यालयले सङ्कलन गरी प्रदेश र स्थानीय तहमा बाँडफाँट गर्ने धरजाग रिजेट्शन शुल्क हेरक महिना सम्म भाष्यको मितिले पन्ध्र दिन भित्र तत् तत् तहमा जम्मा गर्नुपर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ।

४२७. संघ, प्रदेश र स्थानीय तह बीच समन्वय र सहजीकरणका लागि अन्तर-आयोग परिषद, प्रदेश समन्वय परिषद, अन्तर-सरकारी वित्त परिषद र विषयगत समितिलाई सक्रिय र प्रभावकारी बनाइनेछ।

४२८. वित्तीय सघनघता कार्यान्वयनको हालसम्मको अनुभवका आधारमा स्थानीय प्रक्रिया र कार्यावली स्पष्ट गर्न कानून तर्जुमा गरिनेछ। यसबाट संघ, प्रदेश र स्थानीय तहमा आय ठेक्का सम्बन्धी प्रक्रियालाई व्यवस्थित र पारदर्शी बनाउन सघाउ पुगे विश्वास लिएएको छ।

सार्वजनिक संरक्षण

४३०. सरकारी संरक्षणमा गर्ने श्रेय तथा ऋण लगानीलाई व्यवस्थित र प्रतिफलकारी बनाउन लगानी नीति तर्जुमा गरी लागू गरिनेछ। नेपाल दलैतक, नेपाल वायुसेवा निगम लगायत सार्वजनिक संस्थाको निश्चित प्रतिशत श्रेय विनिवेश गर्ने नीति लिइनेछ। निरन्तर घाटाएका एका र कार्य सम्पादनस्तर कमजोर रहेका संस्थानमा रणनीतिक साफेदार भित्त्याई व्यवस्थापन सुधार प्रक्रिया शुरू गरिनेछ।

सार्वजनिक संस्थानमा सञ्चालक तथा प्रमुख कार्यकारी नियुक्ति गर्दा पारदर्शी प्रक्रिया अवलम्बन गरी योग्य व्यक्ति छनौट गरिनेछ। संस्थानको सञ्चालक तथा कर्मचारीको सेवा सुविधा लगायतका विषयमा एकरूपता कायम गरी व्यवस्थित र पारदर्शी बनाउन मापदण्ड बनाइनेछ।

सार्वजनिक संस्थानलाई कम्पनी ढाँचामा सञ्चालन गर्ने नीति लिइनेछ। सरकारी स्थापिका संस्थाहरूको सञ्चालन र व्यवस्थापनमा एकरूपता ल्याई व्यावसायिक र परिणाममुखी बनाउन होल्डिङ कम्पनी स्थापनाको सम्भाव्यता अध्ययन र पूर्व तयारीका कार्य अगाडि बढाइनेछ। बन्द तथा खारेजीमा गएका संस्थानलाई कानूनी रूपमा फरफरक गरी राफसफ गर्ने प्रक्रिया सम्पन्न गरिनेछ।

निजीकरण गरिएका संस्थानमा लामो समयदेखि समानान्तर हुन नसकेका विवादको निरुण गरिनेछ। निजीकरण गर्दाका बखत स्वीकार गरिएका सम्झौताका शर्त कार्यान्वयनमा जोड दिइनेछ। सम्झौताको पालना नगर्ने कम्पनीका सञ्चालक र लगानीकर्तालाई कारवाहीको दायरमा ल्याइनेछ।

विकास सहायता परिचालन

४३४. विकास सहायतालाई राष्ट्रिय हित, आवश्यकता र प्राथमिकताको आधारमा

उच्च प्रतिफल प्राप्त हुने क्षेत्रमा परिचालन गरिनेछ। विकास सहायतालाई राष्ट्रिय बजेट प्रणालीमा समावेश गर्दै लगिनेछ। आन्तरिक श्रोतमा देखिएको न्यूनता परिपूर्त गर्ने गरी अनुदान र सहूलियतपूर्ण ऋण परिचालनमा जोड दिइनेछ।

४३५. विकास सहायताको उपयोग मार्फत राष्ट्रिय क्षमता अभिवृद्धि गरी क्रमशः सहायता प्रतिको निर्भरता घटाइनेछ। आन्तरिक क्षमता अभिवृद्धि गरी प्राविधिक सहायताको परिचालन कर्म गर्दै लगिनेछ।

४३६. आयोजना विकासका सम्पूर्ण तयारी पुरा भएपछि मात्र विकास सहायताको सम्झौता गर्ने प्रणाली विकास गरिनेछ।

४३७. जलवायु परिवर्तनको असर कम गर्दै हरित अर्थतन्त्र विकास गर्न उपलब्ध जलवायु कोष लगायतका वैदेशिक श्रोतको अधिकतम परिचालनका लागि आयोजनाको तयारीमा गुणस्तर कायम गरी प्रतिस्पर्धी परियोजनाको विकासमा जोड दिइनेछ।

सासकीय सुधार

४३८. संघीय निजामती सेवा ऐन तर्जुमा गरी निजामती सेवालाई सक्षम, सुदृढ, स्वामुलक र व्यावसायिक बनाइनेछ। संघ, प्रदेश र स्थानीय तहसँगको प्रशासनिक समन्वय र अन्तरसम्बन्धलाई सुदृढ तथा व्यवस्थित गरिनेछ। सूचना प्रविधिको प्रयोग बढाई सेवा प्रवाहलाई पारदर्शी र प्रभावकारी बनाइनेछ। उच्चस्तरिय तलव आयोगको सिफारशी क्रमशः कार्यान्वयन गर्दै लगिनेछ।

४३९. सार्वजनिक प्रशासनलाई छरितो, मितव्ययी र परिणाममुखी बनाउन उच्चस्तरिय प्रशासन सुधार आयोग गठन गरी सो आयोगको सिफारलाई कार्यान्वयन गरिनेछ। नतिजामा आधारित कार्यसम्पादन प्रणाली विकास गरी सार्वजनिक प्रशासनलाई जवाफदेही र परिणाममुखी बनाइनेछ।

४४०. कागजरहित कार्याको अवधारणालाई मूलरूप दिन नेपाल सरकारका सबै सघीय केन्द्रीय निकायमा क्रमशः एकीकृत कार्यालय व्यवस्थापन प्रणाली कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ। सार्वजनिक सेवा बापत बुझाउनुपर्ने सबै दस्तुर र सेवा शुल्क न्यू आर कोड लागूगर्नाका विद्युतीय माध्यमबाट राज्यस् खातामा जम्मा गर्न सके व्यवस्था मिलाइनेछ।

४४१. राष्ट्रिय परिचय पत्र, राहदानी, सवारी चालक अनुमति पत्र लगायतका सेवा सहज रूपमा उपलब्ध गराउन आवश्यकताअनुसार दुई शिफ्टमा सेवा प्रदान गर्ने व्यवस्था मिलाइनेछ। राष्ट्रिय परिचय पत्र, राहदानी, सवारी चालक अनुमति पत्र, ब्याक्तिगत घटना दर्ता, सामाजिक सुरक्षा र अस्थायान लायनका सेवा प्रवाहकालागि सञ्चालित विद्युतीय प्रणालीहरूबीच अन्तरसञ्चदता कायम गरी सेवा प्रवाहलाई सरल, सहज र प्रविधिमैत्री बनाइनेछ। विभिन्न सरकारी सेवाहरूको सूचना प्रणाली

'संघीयताको मोडेल अनुसार बजेट आएको छैन'

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । अर्थ विज्ञ डा.सुरेन्द्र लाभले आगामी आर्थिक वर्षको लागि सरकारले ल्याएको बजेट औषतमा ठिक रहेको बताए । तर संघीयताको मोडेल अनुसार बजेट नआउँदा उनले असन्तुष्टि व्यक्त गरे । संघीय सरकारले प्रदेशमा खर्च गर्नुपर्ने बजेट संघीयताको मोडेल अनुसार स्वतः प्रदेश र साना योजनाको स्थानीय तहमा जानुपर्ने उनको जिज्ञास छ । संघीयताको दोस्रो कार्यकाल चलिरहदा बजेटमा अफै केन्द्रीकृत मानसिकता भल्किएको उनले बताए । प्रदेश र स्थानीय सरकारलाई एक मुष्ट बजेट दिनुपर्छ । उदाहरणको लागि बर्दिबासमा मेडिकल कलेज बनाउनु छ भने त्यो बजेट प्रदेश मातहत आउनुपर्छ, उनले भने, 'केन्द्रबाट

यस्ता योजनाहरू पनि सञ्चालन गर्ने हो भने संघीयता कमजोर हुन सक्छ ।' बजेटमा परिवर्तन ल्याउने प्रयास भए पनि त्यसको कार्यान्वयनमा उनले शंका व्यक्त गरे । 'बजेटको मुख्य झोत राजस्वलाई देखाइएको छ । तर चालु वर्षमा राजस्व अपेक्षाभन्दा धेरै कम उठेको छ, उनले भने, 'आगामी वर्षमा पनि त्यही भयो भने रकम कहाँबाट ल्याउने ?' बजेटमा साधारण खर्च पनि धेरै देखिएको उनले बताए । बजेटमा प्राथमिकता पनि निर्धारण नगरीएको उनले दाबी गरे । भौगोलिक आधारमा विकट रहेको ठाउँ, पछाडि परेको जात, साक्षरता कम रहेको ठाउँ र स्वास्थ्य सुधार गर्नुपर्ने कुगहरूको प्राथमिकता निर्धारण नगरीएको उनले बताए । 'बजेटमा क्लियर कट

सन्देश हुनुपर्छ । त्यो देखिएन । प्राथमिकता पनि निर्धारण गरिएको छैन, उनले भने, 'भाषा पनि राम्रो छैन । गरिने छ भनिएको छ । जबकी त्यो योजना गत वर्षदेखि चालु छ ।' बजेटमा पारदर्शिता पनि नरहेको उनले बताए । यस्तै, जनकपुरधाम उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष जितेन्द्र महासेठले पनि निजी क्षेत्रको लागि आगामी वर्षको बजेट संतोषजनक नै रहेको बताए । तर सरकारले बजेटमा उद्योग तर्फ खासै बल नगरेको उनले टिप्पणी गरे । कर्मचारीको तलव भत्ता कटौती गरिएको विषय सकारात्मक रहेको उनले बताए । सरकारले बजेटमा छड र सिमेन्ट निर्यात गर्ने तर्फ जोड दिएको उनले बताए । कृषि क्षेत्रमा पनि ठिकै प्रयास गरेको देखिएको उनले बताए ।

जनकपुरमा राष्ट्रिय स्तरको क्रिकेट प्रतियोगिता शुरु

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । १५ औं गणतन्त्र दिवसको अवसरमा जनकपुरधाममा सोमबारदेखि शुरु भएको राष्ट्रिय स्तरको महेंद्र नारायण निधि टि-२० प्रतियोगिता शुरु भएको छ । सो अवसरमा वक्ताहरूले जनकपुरधामको विकासका लागि जनकपुरधाम आगमनका बेला भारतीय प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले घोषणा गरेको एकसय करोड सहयोग रकममा राजनीति भइरहेकोप्रति चिन्ता व्यक्त गरेका छन् । सोमबार जनकपुरधामको वडा नं. १४ रजौल स्थित प्रस्तावित रामजानकी बहुदेश्य अन्तर्राष्ट्रिय रंगशालामा शुरु भएको सो प्रतियोगिताको गर्दै प्रतिनिधिसभा सांसद विमलेन्द्र निधिले पनि सो रकममा राजनीति भइरहेको आफूलाई जानकारी हुन आएको बताए । त्यो पैसा कसैले गोपाल धर्मशाला त कसैले अन्य कुनै धर्मशाला बनाउन खर्च हुनुपर्छ भनेर भनिरहेको मैले पनि सुनेको

हुनु भन्दा उनले भने, 'मैले बुझे अनुसार त्यो पैसा यस रंगशालामा पनि खर्च हुन्छ भनेर निश्चित भएको छैन दुःख भएर नबन्नु होला ।' आफू यसबारेमा बुझ्ने बताउँदै

उनले यद्यपि रंगशालामै त्यो पैसा भारतले लगानी गर्ने कुराको पनि अहिलेसम्म कुनै म्यान्डेटि नरहेको पनि उनले धारणा राखे । कार्यक्रममा मधेश सरकारका शिक्षा

तथा सामाजिक कल्याण मन्त्री महेश प्रसाद यादव, स्वास्थ्य तथा जनसंख्यामन्त्री वीरेन्द्र सिंहले पहिलो मधेश सरकारको कार्यकालमा भौतिक संरचनाको व्यवस्थापन र कोरोनाको कहर र व्यवस्थापनमा समय व्यतीत भएको भन्दै वर्तमान सरकार खेलकुद क्षेत्रको विकासका लागि तत्पर रहने बताउँदै भारत सरकारको सहयोग रंगशालामै सदुपयोग गर्नुपर्नेमा जोड दिए । जनकपुरधामका मेयर मनोज कुमार साहले भारतीय प्रधानमन्त्रीले घोषणा गरेको सय करोड रंगशालामा सदुपयोग हुने प्रक्रियामा राजनीति गर्नेहरूलाई आफुहरू नछोडने बताए । क्यानका केन्द्रीय कोषाध्यक्ष रोशन कुमार सिंहले मधेश प्रदेश सरकारले बजेट प्राथमिकतामा खेलकुद क्षेत्रलाई पार्न नसकेको गुनासो गरे । सो अवसरमा जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका उपप्रमुख किशोरी साह, क्यानका प्रतिनिधिसभसहितकाले आ आफ्नो धारणा राखेका थिए ।

आगलागीमा लाखौंको क्षति गणतान्त्रिक शहीद भुवाको सांलिक अनावरण गंगाआरतीको ९ औं वार्षिकोत्सव आज

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका-१ मिल्स एरियामा एक घरमा आगलागी हुँदा तीन लाख भन्दा बढीको सामान जलेर खरानी बनेको छ । स्थानीय नुरजहाँ खातुनको घरमा भाडामा लिएर बस्दै आएका भारतको जयनगर उसराहीका रामअशिश सहनीको कोठामा आगलागी भएको छ । विद्युत सर्किट भएर आगलागी हुँदा कोठामा रहेको ठेलामा खाजा बेचेर जम्मा भएको करीब ९० हजार नगद, भाँडाकुँडा, गराहना, फिताब कापी र दुई जना विद्यार्थीको सम्पूर्ण प्रमाणपत्रलगायतका कागजातहरू

जलेर खरानी भएको छ । आगलागीमा परेर तीन लाख भन्दा माथिको क्षति भएको प्रहरीले जनाएको छ । आगलागीलाई जनकपुरधाम उपमहानगरपालिकाको वारुण यन्त्र प्रहरीको सहयोगमा नियन्त्रणमा लिइएको थियो । ठेलामा खाजा पसल चलाउँदै आएका सहनीको सबै सामान जलेर नष्ट हुँदा उनको परिवार विचचलीमा परेको छ । उनीहरूले सहयोगको लागि सम्बन्धित निकायमा गुहार लगाएका छन् । पसल चलाउने सबै साधनहरू नै जलेर नष्ट भएपछि दुई दिनदेखि पीडित परिवारको बिचचली भएको छ ।

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । गणतन्त्र नेपालको प्रथम शहीद दुर्गानन्द भुवाको सांलिक अनावरण गरिएको छ । जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका-२३ जटही जनकपुरधाम सडक खण्डको लादोमा सोमबार आयोजित एक समारोहबीच प्रेस स्वतन्त्रता सेनानी एवम् पत्रकार राजेश्वर नेपालीले भुवाको सांलिक अनावरण गरेका छन् ।

सो क्रममा मधेश प्रदेश सांसदहरू रामसरोज यादव, दीपेन्द्र ठाकुर, धनुषा जिल्लाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी काशीराज

दाहाल, जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाका प्रमुख विश्वराज खड्का, ललन चौधरीलगायतका व्यक्तिहरूले शहीद भुवाको सांलिकमा माल्यार्पण गर्दै भ्रमप्रति श्रदाभाव व्यक्त गरेका थिए । यस अघि भुवाको सांलिक जनकी मन्दिर परिसरमा निर्माण हुने बताइ पनि त्यहाँ सांलिक स्थापनामा विवाद उत्पन्न भएपछि सोको लामो समयपछि सोमबार उनको सांलिक अनावरण गरिएको छ ।

दुर्गानन्द भुवालाई मृत्युदण्ड दिइएको थियो । तत्कालीन एमालेका अध्यक्ष केपी शर्मा ओली प्रधानमन्त्री भएपछि २०७२ फागुन १९ गते उनलाई शहीद घोषणा गरेका थिए । गणतन्त्रका लागि हाँसी हाँसी प्राणहुति दिएका दुर्गानन्द भुवा शहीदको सम्मान पाउन ५२ वर्ष कुनै परेको थियो । २०६५ जेठ १५ गते बसेको संविधानसभाको पहिलो बैठकले नेपाललाई लोकतान्त्रिक गणतन्त्र नेपाल घोषणा गरेको थियो । वि.सं. १९९९ वैशाख १४ शहीद दुर्गानन्द भुवाको जन्म धनुषाको जटही गाउँमा देवनारायण भुवाको एक मात्र सन्तानको रूपमा भएको थियो । घरको एक्लो सन्तान भएकाले मैटिक (एएलसी) पढ्दा-पढ्दै २०१७ सालमा १४ वर्षीया काशीदेवी भ्रासित उनको विवाह भएको थियो । दुर्गानन्द भुवाको बुबाको निधन भएपछि आमाको रेखदेखमा गाउँबाट ५ किलोमिटर पर भारतीय क्षेत्रको उमगाँवस्थित दिनदयाल हाइ स्कूलमा भुवाको शिक्षादीक्षा भएको थियो ।

तीन संरचनाको शिलान्यास मधेशको जित शुरुवात

टुडे समाचारदाता
राजविराज । गणतन्त्र दिवसको अवसर परेर सोमबार मधेश प्रदेशकी सांसद किरण कुमारी साहले आफ्नो संसदीय विकास कोषबाट निर्माण हुने तीन संरचनाको एकै दिन शिलान्यास गरेकी छन् । ऐतिहासिक र धार्मिक सम्पदा मानिएको राजविराजको मुटुमा रहेको भगवती मन्दिर छठ पूजा स्थलको प्रवेशद्वार, महेदेवा गाउँपालिका-१ दलित वस्तीमा सार्वजनिक शौचालय तथा राजविराज नगरपालिका-१५ स्थित धार्मिकस्थल राजाजी थानमा सामुदायिक भवन निर्माण कार्यको उनले एकै दिन शिलान्यास गरेकी छन् । स्थानीयस्तरबाट गठित उपभोक्ता समितिमार्फत तीन वटै संरचनाको सोमबारदेखि नै निर्माण कार्य अघि बढेको छ । गुणस्तरीयतासँगै तोकेकै समयमा निर्माण कार्य सम्पन्न गर्न उनी आफै पनि निर्माण कार्यमा श्रमदान गर्न जुटेकी थिइन । यस अघि उनकै संसदीय विकास कोषबाट निर्माण भइरहेको महिना सेफ हाउस, छठ पूजाघाट, विद्यालयको

पर्खाल निर्माण कार्यमा समेत उनले श्रमदान गरेकी थिइन । सो अवसरमा उनले उपभोक्ताको हितमा प्राप्त बजेटको सदुपयोग गर्न र भ्रष्टाचार रोक्न सम्बन्धित पालिकाका जनप्रतिनिधि र उपभोक्ता समेतले योगदान गर्नुपर्छ भन्ने सन्देश दिन आफू जनश्रमदानमा खटिने गरेको बताइन् । जनप्रतिनिधि शासक होइन, सेवक हो भन्ने सन्देश दिन पनि आफू पटक पटक जनश्रमदानमा जुट्ने गरेको उनले बताइन् । उनले उपभोक्ता समिति गुणस्तरीय कामसहित समयमा नै सम्पूर्ण निर्माण काम सक्ने विश्वास समेत व्यक्त गरिन ।

टुडे समाचारदाता
जनकपुरधाम । जनकपुरधाममा सोमबारदेखि शुरु भएको महेंद्र नारायण निधि टि-२० राष्ट्रिय क्रिकेट प्रतियोगितामा मधेश प्रदेशले सुरुवाती जित हासिल गरेको छ । रामजानकी अन्तर्राष्ट्रिय बहुदेश्यीय रंगशालामा भएको उद्घाटन खेलमा कोशी प्रदेशलाई दुई विकेटले पराजित गर्दै मधेश प्रदेश विजयी भएको छ । टस जितेर मधेश प्रदेशले कोशीलाई ब्याटिङका लागि आमन्त्रण गरेका थिए । कोशी प्रदेशले ब्याटिङ गर्दै निर्धारित २० ओभरमा ६ विकेट गुमाएर एक सय २६ रनको लक्ष्य मधेश टिम समक्ष प्रस्तुत गरेका थिए । सो लक्ष्य मधेशका खेलाडीहरूले १९ ओभर ३ बलमा आठ विकेट गुमाएर पूरा गरेका थिए । मधेशले क्यापटेन हरिशंकर साहको रूपमा पहिलो विकेट तीन रन हुँदा नै गुमाएको थियो । दोस्रो विकेटको रूपमा पवन सराफ र इमरान शेखले ६० बलमा ७५ रनको साझेदारी गरेपछि मधेशको अवस्था मजबुत भइएको थियो । मधेशको लागि इमरानले ३० बलमा दुई छक्का र दुई चौकाको मद्दतले ३८ रन बनाए । उनलाई सघाएका पवनले तीन चौका र दुई

छक्काको मद्दतले ३६ बलमा ३७ रनको योगदान दिए । मधेशका लागि विशाल सुशालिङ १५, अनिल साह दश र श्रेष सिंहले दश रन जोडेका थिए । यस्तै, कोशीको तर्फबाट बलिङ गरेका विपेश कडेलले तीन, मुकुन्द यादव र प्रकाश कार्कीले दुई/दुई विकेट लिए । कोशीले ब्याटिङमा खराब सुरुवात गरेका थिए । पहिलो ओभरको पहिलो बलमै कोशीका सोनु अन्सारीलाई मधेशका श्रेष सिंहले आउट गरेका थिए । कोशीका तीन ब्याट्सम्यान बाहेक अन्य खेलाडीले दोहोरो अंकमा रन बनाउन सकेनन् । कोशीका फिरोदोस अन्सारीले सावधिक ४७ बलमा ३७ रन बनाएका थिए । उनी घाइते भएपछि पबेलियन फर्किएका थिए । यसै टिमका लागि सुजन थपालिया २८ र सिद्धान्त लोहनीले २७ रन बनाएका थिए । यस खेलको म्यान अफ दी म्याच मधेशका विशाल सुशालिङ घोषित भए । उनले १५ रन बनाएका थिए भने चार ओभरमा बीच रन खर्चेर दुई विकेट लिएका थिए । मंगलबार दुई खेल हुने खेल तालिका रहेको छ । पहिलो खेल कोशी र वागमतीबीच हुने छन् भने दोस्रो खेलमा मधेश र गण्डकीले प्रतिस्पर्धा गर्नेछन् ।

वीरगञ्जबाट १९ जना कैदीबन्दी रिहा

टुडे समाचारदाता
वीरगञ्ज । वीरगञ्ज कारागारबाट १९ जना कैदीबन्दीलाई रिहा गरिएको छ । सोमबार गणतन्त्र दिवसको अवसरमा विभिन्न मुद्दामा कैदी जीवन बिताइरहेका १४ जनालाई कैद मिनाहा र ५ जनालाई आममाफी दिइएको छ ।

चालचलनमा सुधार र भुक्तान हुनुपर्ने कैद समयको ५० प्रतिशत भुक्तान गरिसकेकाहरूलाई रिहा गरिएको कारागारले जनाएको छ । रिहा हुनेहरू सवारी ज्यान मुद्दा, चोरी मुद्दा, हातहतियार, ज्यान मार्ने उद्योग, मानिसको लापस्वाहीले ज्यान गएको, वन पैदावार, चोरीलगायत गरी जम्मा १९ जना रहेको वीरगञ्ज कारागारका सूचना अधिकारी नवराज बर्तीलाले जानकारी दिए । कैदी मिनाहा हुनेहरूमा रामसिंह राय थारू, ओमप्रकाश सहनी मलाहा, प्रकाश कार्की, चन्दन कुमार, श्याम महतो कोइरी, नागेन्द्र प्रसाद कलवार, प्रज्वल तिवारी लगायतका रहेका छन् । आम

बाहेक कलाकारहरूको टोलिले सांस्कृतिक भजन सन्ध्याको समेत आयोजना हुने आयोजकले जनाएको छ । 'सेभ हिस्टोरिकल' जनकपुरधामको सक्रियतामा शुरु भएको गंगा आरती हाल आएर आन्तरिक तथा बाह्य पर्यटकहरूका लागि आकर्षणको केन्द्र बन्दै गएको छ । दिनहुँ आरती हेर्ने भक्तजनहरूको भीड लामो गरेको छ भने नेपालमै पहिलो पटक शुरु गरिएको गंगा आरती हेर्न प्रत्येक दिन यहाँ पर्यटकको घुइँचो नै लामो गरेको छ । जनकपुरधाममा शुरु भएको गंगा आरतीपछि, वीरगञ्ज, पोखराको फेवातालका साथै सिरहा, महोत्तरीको जलेश्वर, देवघाट लगायतका देशको विभिन्न स्थानमा आरती हुन थालेको छ । आरतीमा सहभागी हुन आन्तरिक पर्यटकका अलावा छिमेकी भारत तथा तेश्रो मुलुकबाट समेत पर्यटकहरू आउने गरेको सेभ हिस्टोरिकल जनकपुरका अध्यक्ष एवं प्रदेशसभा सांसद रामअशिश यादवले बताए । जलको संरक्षण र प्रकृतिको पूजा गर्ने उद्देश्यले गंगा आरतीको प्रारम्भ गरिएको बताउँदै सांसद यादव भन्छन्, 'पोखरी नै पोखरीले भएको जनकपुरधाममा पोखरीको संरक्षण सम्बन्धन बिना पर्यटकीय विकास सम्भव छैन त्यसैले दर्शनीय स्थलको रूपमा पोखरीको विकास गर्ने उद्देश्यसमेत रहेको छ ।' भन्दै दुई घण्टाको संगीतमय आरतीको अन्त्यमा प्रसाद बाँटिन्छ । भक्तहरूले चढाएको भेटी र दानबाट नै विगत ८ वर्षदेखि आरतीले निरन्तरता पाइरहेको छ । अन्त्यमा प्रसाद बाँटिन्छ । भक्तहरूले चढाएको भेटी र दानबाट नै विगत ८ वर्षदेखि आरतीले निरन्तरता पाइरहेको छ । अन्त्यमा प्रसाद बाँटिन्छ । भक्तहरूले चढाएको भेटी र दानबाट नै विगत ८ वर्षदेखि आरतीले निरन्तरता पाइरहेको छ । अन्त्यमा प्रसाद बाँटिन्छ ।